

ČTVRTEK, 8. KVĚTNA 2008

PŘEDSEDAJÍCÍ: Edward McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání zahájeno v 09:00.)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. (rozprava)

Předsedající. – Příštím bodem je zpráva, kterou vypracoval Alexander Stubb, jehož nahradil Ingo Friedrich, jménem Výboru pro ústavní záležitosti o rámci činností zájmových skupin v institucích EU (2007/2115(INI)) (A6-0105/2008).

Ingo Friedrich, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, původ zprávy je následující. Při platnosti Lisabonské smlouvy se znovu zvýší pravomoci Evropského parlamentu a vzhledem k tomuto zvýšení pravomocí se domnívám, že je velmi důležité, abychom ještě jednou provedli pečlivou analýzu tohoto legislativního procesu. Když tak učiníme, zjistíme, že velmi významnou roli v Bruselu hrají také zástupci zájmových skupin – neboli lobbisté, jak se jim časo říká. Odhadujeme, že v Bruselu pracuje až 15 000 zástupců zájmových skupin, z nichž 5 000 je již registrováno v Evropském parlamentu.

Naším úkolem je tedy stanovit rámec, v němž je možné řídit činnost zájmových skupin spravedlivým a přijatelným způsobem. Parlament vede svůj vlastní zčásti povinný rejstřík lobbistů již od roku 1996 stejně jako velmi přesně stanovený kodex chování. Naším úkolem nyní je zjistit, zda je možné dosáhnout podobného opatření ve všech evropských institucích. Obsah zprávy, o němž se dnes bude hlasovat, tudíž představuje důležitý krok k posílení transparentnosti: jinými slovy k zajištění přesných informací o tom, kdo se jako lobbista – zástupce zájmové skupiny – podílí na vývoji evropských právních předpisů, jakým způsobem se podílí a ve kterých oblastech.

Zadruhé si přejeme stanovit etické a morální normy, kterými by se činnost těchto zájmových skupin měla řídit. Zatřetí zde musí být řádné záruky pro zajištění nezávislosti politického rozhodovacího procesu v Parlamentu a v Komisi. Činnosti zájmových skupin musí vymizet z takzvané šedé zóny, abychom získali jasný a konkrétní přehled o tom, kde se skutečně využívá jejich vlivu. Proto jsme do zprávy začlenili následující prvky, které jsou ve srovnání s předchozí situací nové: zaprvé je to poměrně široká definice toho, co znamená lobbování a co jím je, jmenovitě „činnosti vykonávané s cílem ovlivnit formulování politiky a rozhodovací procesy evropských orgánů“.

Druhým novým rysem je zavedení „legislativní stopy“. To by znamenalo, že když se v parlamentním výboru plánuje a přijímá nová směrnice, se sekretariát výboru k dokumentu přiloží stránku, která vyjmenovává, které asociace se podílely na debatě o ní a jestli tak učinily v rámci veřejného slyšení nebo jiného typu shromáždění. Tento seznam by také měl pomoci samotným zájmovým skupinám zjistit, kdo se na procesu podílel a kdo se nechtěl nebo nemohl účastnit.

Zatřetí je naším cílem zavést společný registr zástupců zájmových skupin v institucích EU. Zatím není jisté, zda se tak v Komisi a Parlamentu skutečně stane. Hodláme vytvořit pracovní skupinu, která by se touto otázkou zabývala. Pro všechny lobbisty by samozřejmě bylo jednodušší, kdybychom mohli zřídit jakýsi „obchod vše v jednom“, kde by se mohli zaregistrovat a zapsat, aby dali najevo, že se hodlají řídit danými pravidly. To je cíl, ale jako zpravodaj musím konstatovat, že si v této fázi nejsem jist, zda skutečně společný registr zavedeme. V každém případě, aby mohl být společný registr hladce zaveden z hlediska potřebné byrokracie, je třeba, aby registry byly propojené. Odstavec 21 také hovoří o požadavku na zveřejňování finančních údajů, což by byl naprosto nový prvek. Také hovoříme o možnosti sankcí, které by se vztahovaly na lobbisty, kteří poruší kodex chování. Zde musíme zvážit, o jaké sankce by mělo jít. Zelení navrhuji zavést černou listinu, ale to podle mého názoru připomíná středověké pranýřování. Černé listiny se k demokracii příliš nehodí. Místo toho bychom chtěli, aby zařazení do registru mělo tak vysokou prestiž, že asociace, které o něj mají vážný zájem, budou chtít, aby se jejich jméno objevilo v oficiálním registru evropských institucí.

Musí se jednat o prestižní a vítanou záležitost nejen proto, že jim pak bude umožněn přístup do budov institucí, ale také proto, že zařazení do registru bude žádoucí známka toho, že daná asociace je uznávána jako důležitý a přínosný partner, kterého instituce berou natolik vážně, že ho začlenily do registru. V případě překročení pravidel bude asociace z registru vyškrtuta a přístup k institucím jí bude znemožněn: taková by byla sankce.

Ano, budu co možná nejstručnější. Je důležité, aby se na církevní organizace nepohlíželo jako na lobbisty. Velmi mě zklamal pozměňovací návrh 3. Paní in 't Veldová z Liberální skupiny prohlásila, že církve by měly být zájmovými skupinami. To by skutečně odporovalo všemu, na čem jsme se dosud v Parlamentu dohodli. Podle Smluv jsou církve pro naše instituce partnery, nikoli lobbisty.

Mé celkové hodnocení je, že se jedná o významný krok kupředu směrem k situaci, která je transparentnější, vhodnější a spravedlivější. Doufám, že tak nastavíme příklad, který může následovat celý svět a který ukazuje, že činnost zájmových skupin může a měla by být brána vážně.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, jsem velmi rád, že se mohu účastnit tohoto plenárního zasedání, kde dospěje k závěru vaše debata o Evropské iniciativě pro transparentnost. Sledoval jsem vaše rozpravy a účastnil jsem se rozprav v různých výborech. Jsem přesvědčen, že tato zpráva je skutečným krokem vpřed k zlepšení transparentnosti v evropském procesu rozhodování.

Komise vítá pozitivní reakci Evropského parlamentu na návrh zvážit interinstitucionální přístup a vytvořit registr a kodex chování pro zástupce zájmových skupin, kteří se domnívají, že takový obchod vše v jednom nejlépe poslouží záměru zvýšení transparentnosti a zároveň pomůže vyvarovat se zbytečné administrativní zátěži. Myslím si, že vaše zpráva je vynikajícím výchozím bodem pro diskuse v rámci budoucí interinstitucionální pracovní skupiny, kterou navrhuje.

Rád bych zdůraznil jeden bod. Evropská komise je přesvědčena, že činnosti zástupců zájmových skupin jsou zákonné a poskytují cenný zdroj v procesu rozhodování, ale věci se musí odehrávat transparentně. Proto se Evropská iniciativa pro transparentnost zaměřuje na otevření toho, co je příliš často bráno jako černá skříňka. Občané, zúčastněné strany, rozhodovací orgány a veřejnost všeobecně si pak mohou utvořit vlastní názory na to, co se odehrává v Bruselu.

Podívám-li se, jaké informace Parlament a Komise od adeptů na registraci vyžadují, zjišťuji, že se znovu velice shodujeme. Komise se domnívá, že je důležité vědět, kdo jsou zástupci zájmových skupin, jaké zájmy zastupují a v jakém finančním zázemí. Je samozřejmé, že nerespektování pravidel kodexu chování musí být postihováno sankcemi. Sankce by znamenaly dočasné nebo dokonce trvalé vyřazení z registru.

Komise oznámila, že založí svůj registr Evropské iniciativy pro transparentnost na jaře 2008. Mohu vás ujistit, že očekáváme, že tento termín splníme. Před nedávnem jsem hovořil se službami a předpokládám, že registr bude otevřen do šesti týdnů. Rovněž jsme rozhodli, že registr je zkušební projekt a že jej po roce, tedy na jaře 2009, přezkoumáme. Evropská komise je připravena na diskuse s Parlamentem a Radou ministrů stejně jako s poradními výbory během prací na vývoji společného systému.

José Javier Pomés Ruiz, navrhovatel stanoviska Výboru pro rozpočtovou kontrolu. – (ES) Předně, pane předsedající, lituji, že finský ministr zahraničí Alexander Stubb, který tolik přispěl výboru pro kontrolu rozpočtu a této zprávě, zde dnes není.

Jsem zde, abych poskytl stanovisko výboru pro kontrolu rozpočtu. Abych navázal na závěrečná slova komisaře Kallase, znovu bych zdůraznil, že role členů Evropského parlamentu je zůstat v co možná nejužším kontaktu se všemi obyvateli – se zástupci zájmových skupin i ostatními – a že tento Parlament tudíž musí mít svá vlastní pravidla. Můj úřad je otevřený komukoli, kdo si se mnou chce dát kávu nebo mě pozvat na procházku. Nemohu vyžadovat, aby lidé byli vedeni ve zvláštním registru. Nemohu říci někomu, kdo není registrován, že ho nemohu přijmout v sídle své strany *Unión del Pueblo Navarro*. Nemohu říci „musíte být zaregistrovaný“. Samozřejmě že ne: administrativa je jedna věc, ale politická funkce tohoto Parlamentu je něco zcela jiného.

Proto by bylo dobré, kdybychom měli dva způsoby zajišťování transparentnosti. Byl jsem zpravodajem o transparentnosti, o velkém projektu, který zde uvedl komisař Kallas. Transparentnost nesmí zabránit našemu kontaktu se skutečným životem, se zástupci zájmových skupin i jinými.

Děkuji vám. Jsem si jist, že komisař Kallas toto pochopí.

Pervenche Berès, *navrhovatelka stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, jsem v paradoxní situaci, tak jako při mnoha jiných příležitostech, například když náš výbor nevěnoval pozornost zpravodaji panu Pistellovi, který byl v předvoji toho, co nepochybně bude tvořit postoj Evropského parlamentu k transparentnosti. Proto mě těší, k jakému výsledku se zde jistě blížíme dnes. Nelze si představit správné fungování trhů, aniž by transparentnost byla základním pravidlem. My zákonodárci musíme toto pravidlo sami dodržovat, zejména proto, že všichni velmi dobře víme, že v našem zákonodárném procesu – a to říkám předchozímu mluvčímu – naše vztahy s externími zástupci, ať se jedná o nátlakové skupiny, nebo církevní organizace – a nyní směřuji k panu Friedrichovi – hrají zásadní roli v evropském zákonodárném procesu. Je naší povinností jít v této oblasti příkladem včetně toho, že zajistíme systematické využití „legislativní stopy“, o němž se domnívám, že by bylo nesmírně výhodné.

Claude Turmes, *navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.* – (DE) Pane předsedající, bez transparentnosti nemůže existovat evropská demokracie. Brusel již má pověst toho, který povolil velkým společnostem diktovat si podmínky a tahat za nitky. To je nebezpečné pro evropský projekt a je to otázka, která velmi znepokojuje mě osobně i zelené jako celek. Jako Evropský parlament jsme tedy zodpovědní za to, abychom před příštími evropskými volbami našim voličům vyložili karty na stůl. Máme před sebou dobrou zprávu, ale fungují zde temné síly, které chtějí potlačit dva její stěžejní prvky.

Zprvč chtějí zabránit finanční transparentnosti. Bez finanční transparentnosti si nikdy nemůžeme být jisti, kdo skutečně stojí z kampaněmi. Udivuje mě zjištění, že proti finanční transparentnosti se staví právě skupina sociálních demokratů, a podrývá tak jeden z těchto stěžejních prvků. Co se týče druhého stěžejního prvku, který je podrýván, v Parlamentu jsou lidé, kteří se domnívají, že právníci by neměli být považováni za lobbisty, i když neobhajují lidi u soudu, ale snaží se tahat za nitky a ovlivňovat evropské zákonodárství.

Dovolte mi, abych citoval z webové stránky právní firmy v Bruselu. Říká, že vzhledem k tomu, že v současné době podle právních předpisů nejsme považováni za lobbisty,

navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. – „proto lobbování právníků bude stále účinnější a s právní podporou je pravděpodobnější, že dosáhneme svých cílů. Alber & Geiger jako právní firma výhradně zaměřená na lobbování a vládní vztahy bude stát na vaší straně a pomáhat vám dosáhnout cílů v rámci EU.“

(DE) Jak vidíte, i samotné právní firmy přiznávají, že jsou lobbisté. Dámy a pánové, to je nepřijatelné. Pokud toto dovolíme, podkopeme vlastní důvěryhodnost.

Diana Wallis, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro právní záležitosti.* – Pane předsedající, Výbor pro právní záležitosti výrazně podpořil iniciativu Komise a postoj pana zpravodaje. Myslím, že bez diskuse jsme podpořili myšlenku, že by zde měl být také koordinovaný přístup mezi všemi institucemi. Zároveň bychom však rádi zdůraznili mimořádnou otevřenost této instituce jako demokratického rozhodovacího orgánu; dále pak, že se zájmovými skupinami by se mělo jednat rovnocenně. V tomto smyslu bychom se výhledově chtěli dostat k povinnému registru, kde by se se všemi zacházelo rovnocenně.

Mohu-li, ráda bych se vrátila k otázce právníků jako lobbistů, kterou právě nastolil pan Turmes. Zde je problém a ráda bych požádala o pečlivé rozlišení rozdílů v definici Výboru pro právní záležitosti ohledně toho, kdy je právník právníkem a kdy je právník lobbistou. Tato definice byla velmi pečlivě promyšlena a byla bych ráda, aby se právě na ni bral zřetel.

Søren Bo Søndergaard, *navrhovatel stanoviska Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.* – (DA) Pane předsedající, zpráva, o níž zde hovoříme, je dobrá. Je to krok správným směrem – není to velký krok, ale přesto je to krok. Je také třeba jednat, nikoliv proto, že všechno lobbování je škodlivé, nebo proto, že všichni lobbisté jsou špatní, ale proto, že je naprosto nepřijatelné, aby lobbismus měl tak velký vliv, aniž by zde byla jakákoli závazná pravidla o maximální otevřenosti v této oblasti. Lobbisté mají v systému EU významný vliv. To je zřejmé z množství peněz, které se do lobbingu investuje, a z počtu lobbistů.

Nicméně, zpráva by mohla být lepší a kontrola lobbistů by mohla být posílena, pokud byste přijali pozměňovací návrh, který je částečně rozšířením prohlášení Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Musíme mít povinný společný registr, který zabezpečí plnou přesnost a transparentnost ohledně množství peněz, které se investují do lobbingu. Musíme mít registr a etický kodex chování pro všechny lobbisty včetně právních firem provádějících lobbingu, který může vstoupit v platnost před volbami v roce 2009. Musíme mít účinné kontrolní mechanismy a na ty, kteří poruší přijatá pravidla, uvalovat viditelné sankce.

Je ovšem také třeba zamést si před vlastním prahem. Navrhujeme, aby lobbisté museli poskytovat stejné informace o výdajích jednotlivým poslancům, jako musí jednotliví poslanci poskytovat své finanční příznání. Trochu více kontroly nad námi samotnými by naší pověsti mezi voliči neuškodilo.

Philip Bradbourn, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, tato sněmovna by měla vítat všechny iniciativy, které zvyšují transparentnost institucí EU, a proto vyjadřuji podporu dnešním návrhům.

Nicméně musíme se postarat, aby byla brána v potaz také práce všech institucí. Parlament v tomto směru pracuje naprosto odlišně od Rady a na jiném stupni než Komise. Vzhledem k tomu by podle mého názoru bylo velmi náročné docílit jednoho společného registru, a ve skutečnosti by to vedlo k zavedení příliš byrokratické procedury k přístupu pro lobbování pouze v Parlamentu. Také jsme autonomní instituce, a proto si nemyslím, že je vhodné, aby nám jiné instituce diktovaly politiku v této oblasti.

Také bych rád vznesl otázku, kterou již v této sněmovně vzneslo několik kolegů: jak Komise financuje nevládní organizace a jak ty následně používají peníze k lobbování u poslanců za to, aby zaujaly nějaké postoje. Pokud má být výsledkem naší debaty zvýšení transparentnosti, musí sněmovna dostat určité množství nekomerčně citlivých dat o tom, jak sou financovány organizace.

Obecněji řečeno, vyjadřuji znepokojení nad volným přístupem do kancelářských pater Parlamentu, který někteří lobbisté mají. Jakmile se dostanou do budovy, mohou se v ní lidé vloně pohybovat a mají neomezený přístup do osobních kanceláří. Právo na volný pohyb po budově ničím nepřispívá k transparentnosti, ale vede k tomu, že někteří jedinci zneužívají své pravomoci. Jsem si jist, že všichni poslanci se s tím setkali. V mnohých vnitrostátních parlamentech jsou centrální haly, kde mohou být uvítáni lobbisté, kteří si domluví schůzku, a poté mohou být doprovzeni do kanceláří poslanců. Podle mého názoru bychom se měli pokusit zavést podobný systém. Obecně mě těší, že Parlament řeší otázku transparentnosti, ale musíme také zajistit, aby organizace, které u nás lobbují, byly stejně transparentní jako my.

Carlos Carnero González, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, předně musím jménem skupiny sociálních demokratů říci, že zprávu, o níž dnes debatujeme a pravděpodobně později v plénu schválíme, podporuji.

Domnívám se, že to představuje velký krok vpřed směrem k transparentnosti a kontrole v oblasti, která je nepochybně opředena spoustou mýtů. Lobbisté se nedají definovat jen jako dobří nebo jako špatní; záleží na tom, jak jednájí a jak jsou kontrolováni.

Musím říci, že, co se týče lobbistů, my socialisté jsme od začátku v čele snah o posílení transparentnosti a kontroly a v důsledku toho i demokracie.

Pane Turmesí, zdá se, že jste se upnul na skupinu sociálních demokratů. Zaměřte se i na jiné skupiny. Copak se Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin rozhodl kritizovat socialisty? Vy hovoříte za Výbor pro životní prostředí. Rád bych vás požádal, abyste vyjadřoval své názory na jiné skupiny, když se vyjadřujete sám za sebe, a ne když mluvíte za výbor.

Domníváme se, že definice lobbistů obsažená ve zprávě je správná, přestože bychom byli pro přesnější rozlišování. Ziskové soukromé společnosti zjevně nejsou totéž, co nevládní organizace nebo odborové federace.

Nicméně, je třeba zaměřit se na právní předpisy. Společný a povinný registr a kodex chování, odpovídající sankce a poskytování finančních informací jsou klíčové otázky, které do této zprávy poprávu patří.

Rád bych vás také upozornil, pane Turmesí, na skutečnost, že vy trváte na tom, že my socialisté jsme proti poskytování finančních informací, přičemž některé pozměňovací návrhy vaší skupiny stanoví pro poskytování finančních informací limity, kdežto my limity odmítáme.

Také bychom chtěli, aby tato pravidla vstoupila v platnost před evropskými volbami v roce 2009 a aby plánovaná pracovní skupina dokončila své rozvahy před koncem roku 2008.

Víte například, že skupina sociálních demokratů v tomto ohledu podpoří dva z vašich pozměňovacích návrhů? Toho si zajisté nejste vědom.

V této otázce se mísí realita s mýty, ale my socialisté, kteří stojíme v čele boje za transparentnost a kontrolu, nedovolíme, aby někdo zavedl nepravdivý mýtus o tom, že máme skryté úmysly. Naše úmysly jsou otevřené a zahrnují občany a transparentnost v Evropské unii.

Anneli Jäätteenmäki, jménem skupiny ALDE. – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, nárůst pravomocí Evropského parlamentu po přijetí Lisabonské smlouvy přinese tlak na větší otevřenost v legislativní činnosti. Je nezbytné, aby činnost EU byla transparentní a aby veřejnost věděla, kdo ovlivňoval obsah zákonů. Účelem registrace není omezit nebo brzdit práci zástupců zájmových skupin. Jejich činnost je důležitá. Současný systém registrace lobbistů v Evropském parlamentu je ovšem spíše záležitostí bezpečnosti nežli otevřenosti.

Zpráva Výboru pro ústavní záležitosti se od prvních návrhů představených předchozím mluvčím, nyní finským ministrem zahraničí Alexanderem Stubbem, výrazně změnila. Obzvláště mě těší, stejně jako celou mou skupinu, že znění zprávy je nyní mnohem přesvědčivější, než bylo původně, a že bude realizován povinný systém registrace, který má skupna podporuje, neboť se tak buduje nestrannost.

Rád bych se zmínil o pozměňovacím návrhu 3, o němž se zde již hovořilo. Někteří poslanci z mé skupiny jej podporují, ale jak řekl současný zpravodaj, a v tom s ním souhlasím, církve nejsou lobbisté. V této otázce se má skupina rozcházet a pravděpodobně bude volit různě.

Zpráva Výboru pro ústavní záležitosti navrhuje, že zpravodaj může ke své zprávě připojit seznam registrovaných zástupců zájmových skupin, které při přípravě zprávy konzultoval. Doufám, že se z toho v budoucnu stane oficiální postup. Přimělo by to zpravodaje nezaujatě naslouchat různým vyjadřovaným názorům. Mohlo by tak rovněž vyjít najevo, kdo komu zobe z ruky.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, jsem rád, že mám příležitost ujmout se slova po bývalém prezidentovi Finska, když rozmlouváme o zprávě, kterou vypracoval současný finský ministr zahraničí, pan Stubb, který byl donedávna poslancem této sněmovny. Co se týče poslanců, zdá se, že cesty Páně jsou nevyzpytatelné!

Nejnovější zpráva nevládních organizací ukazuje, že z vlivu lobbistů na rozhodovací proces Evropské komise se stal závažný problém. Lobbisté například obsadili značný počet odborných pozic v různých orgánech blízko Evropské komisi. Z 15 000 lobbistů pracujících v Bruselu má pět tisíc přístup do Evropského parlamentu. Je třeba, aby těchto 5 000 lobbistů pracovalo podle jasných pravidel. Návrh na vytvoření společného registru lobbistů je dobrý nápad, stejně jako hrozba sankcí. Je na čase, aby se naši voliči dozvěděli, kdo lobbisté jsou. Voliči mají právo vědět, jak jsou lobbisté financováni a kteří z nich se pokoušeli různé ovlivňovat některé zprávy. Tato zpráva je krok správným směrem. Je to pokus ovlivnit situaci, která již existuje.

Monica Frassoni, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pro skupinu Zelených/Evropské svobodné aliance je motem zprávy původně od pana Stubba transparentnost. Nepochybně je zde tendence – a některé její zastávce jsme tu slyšeli – podceňovat, pravděpodobně v dobré víře, účinky a účinnost činnosti lobbistů, možná způsoby, které si nikdo z nás neumíme jako seriózní poslanci, kteří jednájí v dobré víře a jsou slušní a ohleduplní k ostatním, ani přestavit. Skutečnosti jsou jasné a každý den vycházejí najevo nové: například již několik týdnů víme, že 34 úředníků v rámci Komise je placeno přímo soukromými firmami.

Některý nedávný průzkum zjistil, že většina skupin – s jedinou výjimkou, a to mou skupinou, ale ostatními pravděpodobně také – že většina pozměňovacích návrhů, které předložily před nařízením REACH, pocházela z lobbingu. Navíc se objevuje, že někteří úředníci pomáhající poslancům s prací v některých výborech jsou, nebo byli, zaměstnání firmami a nyní pracují pro nás jako národní experti; toho si poslanci zjevně nejsou vědomi.

Podle našeho názoru tudíž práce, kterou vykonáváme dnes, neukončí problém lobbistů a nedomnívám se, že práce pana komisaře Kallase skončí zprávou, kterou dnes schvalujeme. Proto jsme důrazně podporovali všechny pozměňovací návrhy a veškerou práci, kterou kdokoli odvedl – včetně sociálnědemokratické skupiny, skupiny GUE/NGL a liberální skupiny – na pozměňovacích návrzích a textech zaměřených na zlepšení situace a zvýšení transparentnosti.

Nicméně stále jsou zde některé problémy týkající se zprávy pana Stubba, které, jak doufáme, může vyřešit volba. První problém se týká právníků: když s námi právníci pracují a snaží se ovlivnit zákonodárství, jsou lobbisté, i když jen poskytují právní posudek. Doufáme, že tento pozměňovací návrh bude zamítnut.

Dále je zde zřejmá otázka rozhodnutí, kdy má vejít v platnost kodex chování. Rozhodně se tak musí stát před nadcházejícími evropskými volbami, protože pak zahájíme další volební období, další příliš dlouhý časový úsek.

Konečně, pane předsedající, skutečně si nemyslím, že tento problém lobbingu je možné urovnat prohlášením, že se nám nelíbí, nebo tím, že se budou kriminalizovat lobbisté. Podle našeho názoru problém s transparentností je ve zjišťování, s kým jednáme, co dělají a kdo je platí: tedy v otázce poskytování finančních informací. Tato zpráva možná zcela nevyjasňuje všechny tyto otázky, ale ony mohou být objasněny. A zde souhlasím s panem Carnerem o úkolech pracovní skupiny, která má být zřízena.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *jménem skupiny GUE/NGL.* – (DE) Pane předsedající, samozřejmě, z lobbistů by se neměl dělat obětní beránek. Samozřejmě že v prosperující demokracii je naprosto legitimní, aby různé skupiny společnosti aktivně zastupovaly své zájmy a záležitosti a zapojovaly tyto zájmy do společenských procesů. Je také zcela legitimní, aby tyto otázky adresovaly lidem v institucích, které připravují a přijímají rozhodnutí. Vlastně jako zákonodárci máme povinnost se před přijetím rozhodnutí plně a co nejpřesněji informovat o jakékoli zákonodárné iniciativě, kterou se zabýváme, a brát v úvahu zájmy zúčastněných stran a všechna jejich protichůdná stanoviska. Je ale také zřejmé, že transparentnost je nepostradatelná pro zajištění spravedlivého zastoupení zájmů a že je nezbytná pro důvěryhodnost Evropské unie. Proto se naše skupina domnívá, že tyto tři instituce musí konečně nastavit jasná pravidla, která musí platit pro všechny zástupce zájmových skupin. Podle našeho názoru se tato pravidla výrazně zpozdila.

Máme povinnost velmi jasně demonstrovat našim občanům, že evropské instituce se nechovají jako společníci „temných sil“. Proto by lobbisté měli povinně veřejně poskytovat informace o tom, čí zájmy zastupují, jaké jsou jejich cíle a zejména odkud dostávají finance.

Jens-Peter Bonde, *jménem skupiny IND/DEM Group.* – Pane předsedající, pracovní skupina pro reformu byla ve Washingtonu pozorovat americký kongres.

Viděli jsme, jak všichni lobbisté musí při registraci udat svou funkci a příjem od různých klientů. V USA a Kanadě je to povinné, nikoli dobrovolné, jak navrhuje Komise. Také jsme viděli, jak každý člen kongresu dokumentuje svůj rozpočet včetně každého zaplaceného šálku kávy. Když to mohou dělat oni, proč nemůžeme my? Proč my nemůžeme být plně transparentní s našimi asistenčními příspěvky v EP a poté vyžadovat transparentnost i u ostatních institucí?

Na posledním zasedání Konference předsedů jsme se dozvěděli o organizovaném lobbismu v naší sněmovně. V obrovské a krásné místnosti na pátém patře budovy Spinelli má svou kancelář, telefonní čísla a e-mailové adresy placené Parlamentem 28 nadnárodních společností. To může být velmi dobrý způsob, jak spojit společnosti s poslanci EP, ale takový návrh nám nikdo nepředložil; byl proveden za našimi zády.

Chybí stanoviska malých a středních podniků; chybí stanoviska zákazníků, odborových organizací, ekologických organizací. Možná je to dobrý nápad pronajímat příslušenství lobbistům, ale pak by měli být přizváni všichni a na tyto činnosti by měla dohlížet volená komise.

Nadnárodní společnosti nepotřebují naši finanční podporu nejvíce. Podpora tomuto programu z politických stran byla vybrána, nikoli zvolena. To je poslední lobbistický skandál, který, jak doufám, napravíte.

Toto je můj poslední projev v Evropském parlamentu. Pokud si mohu něco přát, bude to přijetí návrhu z úmluvy podepsané 23 vládami a každým poslancem národních parlamentů, každým poslancem EP kromě jednoho: Pokud nerozhodujete o podložené odchylce, zajistíte, ať jsou všechny dokumenty a shromáždění otevřené. Tento jednoduchý návrh také vyřeší většinu problémů, které ovlivňují lobbing.

Pak budeme schopni vidět, co nám nebo Komisi píší, a budeme se podílet na rozhodování o odchylkách od transparentnosti, takže budeme moci zjistit, co je před námi skryto a proč. Potřebujeme, aby lobbisté pozvedali a zlepšovali právo. Potřebujeme jejich znalosti, rady a protiargumenty z jiné strany. Potřebujeme vyvážené informace z různých zdrojů, protože jsme byli zvoleni, abychom sloužili všem občanům stejně.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Bonde. Jsem si jist, že mnoho kolegů vám přeje vše nejlepší u příležitosti vašeho odchodu do důchodu.

Nemusíme vždy souhlasit s tím, co říkáte, ale vždy stojí za to vás poslouchat.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, není tajemstvím, že žijeme v Evropské unii, kde události obcházejí občany a stále častěji se dějí ve prospěch velkých společností. K tomu nepochybně dochází především kvůli vlivu lobbistů v Parlamentu, Komisi a Radě. Koho by pak mohlo překvapit, že Alpsko-jaderská úmluva, která je tak nepopulární u lobby v odvětví nákladní dopravy, dosud není uplatňována? Koho by mohlo překvapit, že stále více malých a středních podniků je nuceno skončit, protože jsou zasypány administrativou a nařízením a protože jsou doslova vyhladovělé nedostatkem jakékoli dostupné finanční

podpory, zatímco průmysloví giganti – nadnárodní společnosti – pouze dobře chápou, jak tyto podpory využívat, a jako kobyly se neustále přesouvají z jednoho členského státu do druhého a zanechávají za sebou stopu zpusťovaných pracovních míst?

Veźmeme za příklad debatu a rozhodovací proces o diskutovaném a sporném tématu navrhovaného nařízení REACH, které má za cíl zvýšit bezpečnost při užívání chemikálií: pokud občané uslyší, že ze 132 navrhovaných pozměňovacích návrhů bylo 32 shodných a byly doprovázeny písemnými doporučeními od sdružení chemického průmyslu, samozřejmě nenávratně ztratí důvěru v Evropu a budou mít pocit, že evropské zákonodárství je tu proto, aby poslouchalo nadnárodní společnosti.

Chceme-li tomu zabránit, pokud chceme zamezit rostoucímu euroskepticismu, musíme zajistit, aby bylo jasné, kdo ovlivňuje rozhodování v Evropě, kdo lobbuje za dárce, kdo jsou tito dárce a kdo se snaží využít vlivu na zákonodárný proces.

Reinhard Rack (PPE-DE). – Pane předsedající, zaprvé blahopřejeme Alexanderu Stubbovi k povýšení do funkce ministra zahraničí Finska. Zadruhé blahopřejeme Ingovi Friedrichovi a děkujeme mu, že se ujal vypracování zprávy a že ji, doufejme, dnes dovede ke zdárnému konci. Zatřetí souhlasíme s pojetím a směřováním Stubbovy/Friedrichovy zprávy. Ale...

(DE)Nyní budu pokračovat v němčině. Po tomto dvojnásobném holdu Alexanderu Stubbovi musí nezbytně přijít nějaké „ale“. Je dobré mít pravidla pro lobbying, ale v Parlamentu již máme dobrá pravidla a já si nejsem zcela jist, že tento pokus dosáhnout společné úmluvy je skutečně rozumným krokem. Transparentnost je dobrá, ale neumí dělat zázraky, obzvláště je-li postupná.

Registrace a poskytnutí informací o finančních zájmech registrovaných lobbistů jsou velmi správné, ale co ti nesčetní pisatelé dopisů, experti a další naše kontakty? Jak bychom měli naložit s nimi? Budeme po všech chtít, aby se zaregistrovali a odhalili své finanční zájmy? Doufám, že ne!

Pak jsou zde výjimky: zejména dvě výjimky, které jsou navrženy ve dvou pozměňovacích návrzích, jež rozhodně nepodporují transparentnost. Pozměňovací návrh 3 již byl zmíněn. Cílem je dosáhnout toho, aby se na církve pohlíželo jako na oficiální lobbisty. Podle mého názoru zde nejde o transparentnost; je to pouze odraz proticírkevního postoje a tomu bychom měli říci „ne“.

O podobný pokus se jedná v pozměňovacím návrhu 10, konkrétně návrhu na dosažení dohody, pomocí výjimky z výjimky, což také neslouží probírané věci. Ve skutečnosti je to prostě snaha pokutovat některá odvětví. Měli bychom zajistit transparentní systém a zlepšovat jej. Nicméně bychom od počátku neměli předpokládat, že to bude znamenat významnou změnu proti současné situaci.

Richard Corbett (PSE). – Pane předsedající, můžeme být hrdí, že Evropský parlament je již nyní v porovnání s některými vnitrostátními parlamenty v čele v zodpovídání těchto otázek. Již nyní máme registr zájmů. Máme kodex chování pro lobbisty a máme naprostý zákaz, aby poslanci Parlamentu přijímali dary. To je dobré. Otázkou je, zda můžeme tento systém rozšířit i na ostatní instituce. Hodláme se pustit do vyjednávání a pokusit se o to, chceme se nejprve pokusit dosáhnout dohody – protože to by bylo lepší – a poté zvýšit požadavky a být ještě více v čele v otevřenosti a transparentnosti.

Má skupina souhlasí se zprávou, která se snaží tohoto dosáhnout. Také podporujeme mnohé pozměňovací návrhy, které by zprávu vylepšily a zvýšily požadavky transparentnosti. Podporujeme i některé pozměňovací návrhy od skupiny zelených, ale nikoli návrh, který by omezil způsob, jakým je napsána, a ve skutečnosti nastavil strop požadavkům transparentnosti.

Takže jsem byl jaksi překvapen, když jsem slyšel, jak mluvčí Výboru pro životní prostředí napadá skupinu sociálních demokratů, že jsou méně transparentní než zelení, když zelení mají pozměňovací návrh, který, když ho čtete doslova, by ve skutečnosti nastavil strop požadavkům transparentnosti. Takový je postoj naší skupiny. Jsme v čele v otevřenosti a transparentnosti v tomto ohledu a odmítáme neoprávněné útoky na náš postoj ze strany skupin, které se snaží na veřejnosti prezentovat jako šampioni, kteří jsou před všemi ostatními, přestože nejsou.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, souhlasím s tím, že je třeba, aby existoval povinný registr společně s kodexem chování pro lobbisty, ale měl by platit pro všechny instituce a především, pokud to mohou navrhnout, pro Komisi. Je zjevně důležité, aby kodex etického chování určoval sankce v případě nevyhovění a stanovil povinnost předkládat informace o financích. Tyto záznamy by měly být snadno přístupné a k dispozici k nahlédnutí přes internet; to by bylo ideální.

Friedrichova zpráva uznává, že tisíce lobbistů se snaží ovlivnit rozhodování institucí, i když by nakonec mělo být oceněno, že v mnohých případech poskytují poslancům EP podrobné informace o různých aspektech probíraných opatření. Já osobně, jak potvrdí ti, kdo mě znají, se velmi těžko nechám kýmkoli ovlivnit. Navzdory tomu, v zájmu zajištění nezávislého rozhodování a dohledu nad činnostmi, které jsou často zaměřeny na ovlivňování rozdělování financí Společenství stejně jako sledování a zavádění právních předpisů, musí být svědomitě uplatňována přísná etická kritéria. Budu proto volit ve prospěch Friedrichovy zprávy.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, v zájmu vyjasnění některých nedorozumění a opravení populistických prohlášení, které někteří poslanci pronesli zde a v tisku, bych ráda také ze své funkce kvestora poukázala na to, že Evropský parlament má pravidla, jak řídit naše vztahy s lobbisty, již 12 let. Tato pravidla, stanovená v čl. 9 odst. 4 jednacího řádu – které by stálo za to alespoň jednou přečíst! – určuje, že přístup lobbistů do Evropského parlamentu je kontrolovaný, regulovaný pomocí přístupových karet. Aby dostali přístupovou kartu, musí lobbisté vyplnit akreditační formulář a poskytnout reference a dopis podepsaný policií. Evropský parlament udržuje registr lobbistů, který je zveřejněn na webové stránce Evropského parlamentu. Akreditovaní lobbisté se také musí řídit kodexem chování. Paní Frassoniová a jiní tedy oznamují, co je zjevné. Jakékoli porušení tohoto kodexu se trestá odebráním přístupové karty a vyřazením z registru.

Pokud jde o návrh na společný rejstřík, nedomnívám se, že není potřeba takový registr zakládat s Komisí vzhledem k tomu, že Evropský parlament a Komise fungují zcela jinými způsoby, a tudíž mají jiné vztahy s lobbisty. V zájmu oddělení sil na evropské úrovni musí Parlament nadále za každou cenu být samostatným orgánem zodpovědným za svůj jednací řád. Komise může náš skvělý systém okopírovat, ale co se týče našeho vlastního řádu, musíme mít poslední slovo. Zpráva zaujímá k registru obezřetný postoj, a s tím souhlasím.

Pokud jde o poskytování finančních informací, nevidím důvod, proč by měli akreditovaní lobbisté poskytovat podrobné finanční informace označující zdroj jejich financí a jejich přidělování. Takové opatření by bylo naprosto neuskutečnitelné a kontraproduktivní. Jsem také přesvědčena, že pole lobbingu se vždy neodráží ve finančních prostředcích. Zásadní je také dobrá pověst organizace a stupeň odbornosti. Plně schvaluji popis lobbingu, který nabití odůvodnění D zprávy. Musím vyslovit poklonu našemu bývalému kolegovi Alexanderu Stubbovi, s nímž jsem na této otázce hodně pracovala, a chci se zcela distancovat od radikálních nařčení zelených, kteří hovořili v této debatě.

Předsedající. – Již dávno jsem zjistil, že nemá smysl pokoušet se přerušit řeč paní Lullingové.

(Smích)

Jo Leinen (PSE). – (DE) Pane předsedající, čím déle naše vážená kolegyně paní Lullingová hovořila, tím více bodů pro napadení nabídla. Výbor by chtěl mít společný systém v Bruselu, protože občané nerozlišují mezi Parlamentem, Komisí a Radou. Pro ně je to prostě Brusel; je to EU! Domnívám se, že společný systém by byl dobrý a, pane Kallasi, žádáme vás, abyste umožnil svolání pracovní skupiny bezprostředně po dnešní debatě a vypracování společných pravidel, která by ponechala jednotlivým institucím potřebnou samostatnost, aby mohla provádět vlastní rozhodnutí.

Také bych byl rád, aby se zapojila Rada. Rada je zákonodárný orgán, stejně jako my, a lobbing samozřejmě i v jejích řadách hraje svou roli. Proto výzva k účasti na této iniciativě putuje také k Radě.

Celkově chceme nový systém transparentnosti – novou kulturu transparentnosti – v Bruselu, abychom mohli demonstrovat otevřenost a vybudovat důvěru. Lobbing je dobrý a k zastupování zájmů samozřejmě musí docházet, ale pravidla musí být jasná. Musí to být spravedlivý a otevřený proces. Musíme především zajistit, aby nespočíval v prodávání názorů.

S dnešním rozhodnutím podnikáme velký krok vpřed; o tom není pochyb. Nicméně stále je před námi velký kus práce, neboť nebezpečí je v detailech, například v otázkách typu: Kdo je lobbista? Definice poskytnutá ve zprávě je velmi široká. V zásadě říkáme, že lobbista je kdokoli, kdo nás chce ovlivnit. Přesto existují výjimky. Samosprávné celky, regiony, sociální partneři, politické strany: to jsou všechno instituce uvedené ve Smlouvách. Podílejí se také na lobbingu, ale v našem systému nejsou definovány jako lobbisté. Rovněž budeme muset určit hranice pro právníky a pro církve. To jsou otázky, které ještě musí být zodpovězeny.

Oznámení finančních informací je podle mého názoru důležité, paní Lullingová. Je to nový krok vpřed, který zde dosud chyběl. Peníze nejsou všechno, ale používají se k dosažení spousty věcí. Je čas pustit se do práce a já bych rád poděkoval pánům Stubbovi a Friedrichovi a také všem ostatním, kteří dosud přispěli k tomuto procesu.

Costas Botopoulos (PSE). – (EL) Pane předsedající, myslím, že téma, o němž dnes diskutujeme, je nesmírně zajímavé. Měl bych říci, že pro tentokrát Evropský parlament ukazuje cestu v otázce, která se dosud vůbec neprobírala v národních parlamentech, rozhodně ne v řeckém parlamentu, a na níž dosud nebylo nalezeno žádné řešení.

Jde zde o tři důležité politické problémy. Zaprvé, jak se s tímto problémem vypořádáme? Bojíme se toho, jak neoficiální lobbisté provádějí své obchody, nebo se snažíme postupovat transparentně?

Jsem přesvědčen, že musíme jednat následovně. Musíme pracovat transparentně; neměli bychom se bát lobbistů nebo jejich existence a měli bychom stanovit nějaká pravidla.

Zadruhé, jak se nejlépe dosáhne transparentnosti? Odpovědi jsou nekompromisní pravidla, která usměrňují i částky peněz, nebo obecný povinný rámec. Zde musím zdůraznit, že by bylo prospěšné, kdyby byl registr povinný a společný pro všechny tři instituce EU.

Zatřetí, hovoříme o skupinách fungujících neoficiálně, ale v rámci institucionálního procesu. Je nezbytné rozlišovat mezi různými typy lobbistů. Greenpeace a Shell nemají nic společného, když se chovají jako lobbisté. Právě proto je toto rozlišování nezbytné, alespoň v registru.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Lobbying je legitimní součástí každého demokratického systému. Kdekoli chceme zabránit, aby se z demokracie stala anarchie, musíme na lobbying také aplikovat jasná pravidla.

Američtí lobbisté považují své zákony za příliš přísné; na druhou stranu v nových členských státech neexistují žádná pravidla, takže lidé často vidí lobbying jako aktivitu s negativním podtextem. Proto by se nový model EU měl nacházet někde mezi těmito extrémami.

Podle mého názoru návrh na zavedení společného interinstitucionálního systému pro povinnou registraci lobbistů EU, poskytování finančních informací a „legislativní stopy“ přispěje k transparentnosti pravidel lobbyingu. Ale také se domnívám, že po dnešním hlasování zůstanou církve našimi partnery a nebudou klasifikovány jako zájmové skupiny.

Jsem přesvědčena, že Stubbova/Friedrichova zpráva zamezí nejrůznějším předpoklům a negativním pohledům na lobbování a že evropští občané začnou na lobbisty pohlížet jako na odborníky, kteří přinášejí znalosti založené na praktických zkušenostech, čímž pomáhají zabránit negativním dopadům evropských právních předpisů.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Pane předsedající, lobbying v evropských institucích je složitý problém. Na jedné straně je přístup k činnostem institucí následkem principu transparentnosti jejich provozu, který je stanoven v zakládajících smlouvách. Je to také způsob přemostění propasti zahrnující takzvaný demokratický deficit, protože odborné organizace zajišťují cenné odborné analýzy, které mají příznivý dopad na kvalitu evropské legislativy.

Na druhou stranu ovšem velké mezinárodní korporace se mohou uchýlit k specializovaným lobbyingovým firmám, aby ovlivnily práci institucí, s cílem podpořit zejména vlastní zájmy korporací.

Problém lobbyingu v Evropském parlamentu se dostává do popředí s tím, jak narůstají odpovědnosti této sněmovny. Proto bychom měli podporovat iniciativu Komise, která navrhuje společnou interinstitucionální práci na definování rámce fungování pro lobbisty, včetně vytvoření společného registru lobbistů. Zásada transparentnosti, na jejímž základě mají lobbisté přístup k práci institucí, by měla být uplatňována také na samotné lobbisty. Dobrovolná registrace nestačí. Registrovat se by mělo být pro lobbisty povinností, pokud chtějí získat přístup k institucím Evropské unie.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, jsem poslancem Evropského parlamentu dvanáct let. Musím říci, že mám pocit, že bych měl poděkovat mnohým lobbistům, neboť se ukázali jako značně kvalifikovaný zdroj v naší každodenní práci. Podle mého názoru je vždy dobré, když poslanci naslouchají všem stranám a nechávají otevřené dveře občanům.

Pokud máme v současnosti v Parlamentu 5 000 registrovaných lobbistů – z nichž všechny poznáme podle jejich přístupové karty a kteří mají akreditaci nebo oprávnění – vychází v průměru šest lobbistů na jednoho poslance. Domnívám se, že je nesmírně důležité, abychom tyto odborné znalosti ve své legislativní činnosti vhodně využívali, protože skutečností je, že poslanec nemůže být odborníkem v každé oblasti. Proto je důležité, abychom naslouchali odborníkům a uznali, že ve skutečnosti lobbisté obohacují naši parlamentní činnost.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Pane předsedající, jak poznamenal pan Bonde, Evropa je jedním z nejzaostalejších regionů na světě, pokud jde o pravidla lobbování. Dnes to ale můžeme změnit tím, že podpoříme pozměňovací návrh, který žádá povinný registr finančních zájmů a skutečné sankce pro ty, kdo poruší pravidla. Navíc je třeba, abychom si ujasnili, co vlastně dělají tito lidé pracující v Komisi a placení externě.

Jak mnozí zdůrazňují, lobbying sám o sobě není špatný, ale problém je, že když centralizujeme rozhodování, stává se pro velké společnosti snadné obrátit ekonomickou moc v politickou. Nejméně čtyři pětiny lobbistů platí velké společnosti. *Tato* nevyváženost ovlivňuje naši legislativu. Transparentnost proto musí znamenat, že všechny pozměňovací návrhy k právním textům předložené lobbisty musí být otevřeně registrovány, abychom viděli, kdo za nimi stojí.

Až bude registr těch, kteří sem mají povoleno vstoupit, hotov, vyzvu paní Lullingovou, aby zajistila, že třetinu míst dostanou společnosti, třetinu nevládní organizace a třetinu ostatní. To nám zaručí vyváženost.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Pane předsedající, když hovoříme o transparentnosti, nemůžeme mluvit v abstraktních pojmech. Naši voliči by měli vědět, kdo sedí v křeslech Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, když diskutujeme o nařízení REACH nebo o telekomunikačním balíčku; měli by vědět, kdo předkládá pozměňovací návrhy; měli by vědět, kdo připravuje mnohé zprávy tohoto Parlamentu, které mohou najít na webové stránce Parlamentu, a měli by vědět, pomocí registru, kdo tráví stovky hodin v chodbách Parlamentu. To vše je možné. Stejně jako by měli vědět, kdo navštíví zasedání výboru a kdo se účastní plenárního zasedání – prostřednictvím webové stránky Parlamentu – měli by naši voliči vědět, kteří lobbisté tráví stovky hodin na našich zasedáních.

Chceme transparentnost, ale chceme, aby byla pravdivá. Chceme, aby se vědělo, po hlasování o každé zprávě, kteří lobbisté předložili pozměňovací návrhy, které tvoří budoucnost, slovo od slova, návrh po návrhu. Děkuji.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, debata o lobbingu je vždy zajímavá a vzrušující. Velmi rád jsem si vyslechl postřehy poslanců, které odrážejí porozumění, jež zde také zmínil pan Leinen: nebezpečí vždy tkví v detailech. Naprosto souhlasím s paní Frassoniovou, že práce neskončí touto zprávou ani otevřením registrů Komise.

Mohu Parlament ujistit, že jsme velmi ochotní ke spolupráci a že děláme, co můžeme, abychom spustili tuto interinstitucionální skupinu a vypracovali společný přístup co možná nejdříve a nejhladčeji. Rád bych řekl, že podle mého názoru není tento společný registr žádné obrovské zvíře, které všechny ohrozí. Je to společný balíček informací, společný sklad všech nezbytných informací, aby zainteresovaní zástupci nemuseli předkládat různé přihlášky různým institucím, které nejsou interoperabilní. To byl váš návrh, jak nevytvořit zátěž. Ale o všech dalších podrobnostech se bavíme již několik let od doby, kdy jsme v roce 2005 započali debatu na toto téma .

Řeknu jen – v reakci na jeden fakt, který jste zmínili – že je zde samozřejmě mnoho komplikovaných detailů při určování, kdo lobbuje a za kterou věc. Při našich rozpravách jsme se setkali s právníckými organizacemi. Přijaly náš postoj, že pokud skutečně pracují jako lobbisté, pak musí svou činnost činnost za lobbying a nemusí se označovat jako právní poradci či něco podobného.

Jen jednu věc musím v souvislosti s tím, co bylo zmiňováno, říci: jedná se o problém, že někteří lidé pracující pro Komisi pobírají plat ze soukromého sektoru. To již neplatí. Máme stále několik platných smluv, ale tento postup se již neprovádí.

Ingo Friedrich, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, děkuji za debatu, která byla z většiny věcná a zasvěcená. Skutečná a transparentní lobbingová činnost pomáhá zlepšit účinnost rozhodovacího procesu. Pane Turmesí, měl jste pravdu, když jste řekl: poskytování finančních informací je zahrnuto v článku 21. Zároveň jste neměl pravdu, když jste napadl skupinu socialistů. To musím zdůraznit.

Zadruhé, co se týče otázky právníků, nemůžeme všeobecně tvrdit, že každý právník je lobbista, protože studoval obhajování zájmů a vše, co s ním souvisí. Máme zde správnou definici: každý, kdo se snaží ovlivnit tvorbu politiky a rozhodovací proces institucí EU, je lobbista, a to včetně právníků.

Rád bych upozornil na jednu chybu v překladu: „samosprávné celky“ (municipalities) se do němčiny překládají jako „*Städte*“. Americký systém je velmi podrobný; je tak podrobný, že někteří senátoři dodávají na konci roku 300stránkové zprávy, jejichž výsledkem je, že je téměř nemožné získat přehled o tom, co se skutečně ve Spojených státech odehrává v oblasti lobbingových činností.

Z mého pohledu bylo zajímavé, že ultralevicoví a ultrapravicoví poslanci se prakticky shodli v základní kritice. Jak by řekli Francouzi, „*les extrêmes se touchent*“, a tato situace je typickým příkladem. Chceme dospět k řádnému řešení, které by zlepšilo to, k čemu dochází v Americe, a také to, k čemu dochází ve většině, nebo spíše ve všech členských státech.

Znovu mnohokrát děkuji panu Stubbovi. Pane ministře, myslíme na vás! Děkuji také vám za závažnou rozpravu.

Předsedající. – Rád bych poděkoval panu Friedrichovi, že převzal zprávu od pana Stubba, kterému blahopřejeme ke jmenování finským ministrem zahraničí.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v 11:00.

Písemná prohlášení (článek 142 jednacího řádu)

Urszula Gacek (PPE-DE), písemně. – Pluralismus zájmů je důležitým rysem demokracie. Je proto legitimní, že členové společnosti se sdružují a lobbují za své zájmy. Nicméně lobbying vede k riziku, že mohou být porušeny demokratické zásady. Moc velkých společností ovlivňovat politiky může vést k nerovnému přístupu k zákonodárným a rozhodovacím procesům oproti obyčejným občanům.

Jen velmi málo evropských zemí reguluje lobbying. Tato parlamentní zpráva o lobbyingu bude cenným krokem v posilování transparentnosti, zodpovědnosti a účasti občanů na demokratickém procesu na evropské úrovni. Ovšem zkušenost zemí, které provádějí právní předpisy o lobbyingu, ukazuje, že by měly být jen jednou z částí rozsáhlejší řady vodítek a opatření.

Od netransparentního lobbyingu je jen malý krok ke korupci a narušení trhu v neprospěch společností, které hrají podle pravidel.

Účast zástupců průmyslu na přípravě této zprávy je vítaná. Nyní by měli převzít iniciativu a ukázat, že zodpovědné korporace mají v procesu regulace lobbyingu velmi důležitou roli.

Bogdan Golik (PSE), písemně. – (PL) Velmi děkuji a gratuluji nejen zpravodaji, ale také panu komisaři Kallasovi, který se ujal vůdčí role v otázce nových předpisů pro zásady lobbyingu. To je obzvláště důležité vzhledem k novým odpovědnostem, které má Evropský parlament získat po přijetí Lisabonské smlouvy. Přesto bych rád vyjádřil své obavy týkající se účinnosti a spolehlivosti dobrovolného registru lobbistů. Registr by měl být povinný a společný pro všechny evropské instituce. Parlament by si ovšem vzhledem ke své povaze měl zachovat svou autonomii.

Povinná registrace by se měla vztahovat na celou škálu lobbyingových skupin. Mimo jiné mám na mysli regionální zástupce, odvětvové organizace, právníci, kteří přijali roli lobbistů, a výzkumné organizace. Všichni, kdo uplatňují vliv, aby získali ekonomické nebo společenské výhody, by měli být registrováni. Požadavek poskytnout pouze finanční informace není vždy spolehlivý a neumožňuje plné zhodnocení, jak bylo plánováno.

Genowefa Grabowska (PSE), písemně. – (PL) Regulace lobbyingu by nepochybně měla být vítaná. Konečně je zde příležitost pro transparentní spolupráci mezi Parlamentem a zájmovými skupinami, konkrétně lobbisty. Navrhuje se vytvořit povinný registr všech lobbistů, kteří chtějí představovat a bránit své zájmy v evropských institucích. Tento návrh si zaslouží naši podporu. Zapsání do registru by zástupcům zájmových skupin umožnilo přístup do prostor Evropského parlamentu, návštěvy shromáždění výboru a také setkávání s poslanci v jejich kancelářích, ale bez rušení jejich práce.

Účinnost civilizovaného, a tudíž transparentního lobbyingu ovšem do velké míry závisí na chování lobbistů. Proto bude zároveň nezbytné vypracovat kodex etického postupu pro lobbisty.

Parlament by také měl kontrolovat provádění těchto opatření, zejména co se týče kontroly pravdivosti informací v registru. Lobbisté, kteří poskytnou nedostatečné nebo nepravdivé informace, by měli být postihováni. Postihy by měly být ukládány úměrně přečinům, měly by sloužit jako odstrašující prostředek a měly by být v rozmezí od pozastavení registrace až k trvalému vyloučení z registru.

Mělo by být zdůrazněno, že tento nový návrh byl vypracován z vlastní iniciativy Evropského parlamentu. Návrh bude také velmi užitečný pro ostatní evropské instituce a parlamenty členských států Evropské unie, které dosud v tomto ohledu nezavedly opatření.

Roselyne LeFrançois (PSE), *písemně*. – (FR) Vítám přijetí této zprávy, která nám podle mého názoru umožní výrazně zlepšit vztahy mezi zástupci zájmových skupin a institucemi EU.

Spíše než snahu o založení a aktualizování komplexního seznamu těchto zástupců – únavný a možná i nesplnitelný úkol – navrhuje zejména zavedení globální definice termínu „lobby“, která zajistí, že skupiny, které na seznamu nejsou, nebudou moci obejít pravidla, která jsme stanovili.

Dalším velkým krokem vpřed je harmonizace a zjednodušení regulačního rámce platného pro lobbisty a zejména vytvoření jednoho registru, který je společný všem institucím, bude obsahovat všechny lobbisty a dlouhodobě se stane odkazem a příslibem vážnosti a spolehlivosti pro všechny akreditované organizace.

Nicméně tento registr také podpoří větší transparentnost vůči široké veřejnosti, protože bude celý přístupný online a bude obsahovat pro každou skupinu úplné identifikační detaily včetně podrobností o personálu stejně jako všechny příslušné finanční informace.

Vedle tohoto jediného kontaktního místa a společného kodexu etického chování budou mít poslanci Evropského parlamentu, kteří vypracují zprávu, možnost uvést ve zprávě jména organizací, které jim s jejím vypracováním pomohly.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Konzultování a zapojení co možná nejvyššího počtu zájmových skupin při navrhování, provádění a kontrola prosazování evropského práva je objektivní podmínka pro dobrý vývoj legislativního procesu, pro nápravu chyb a předcházení zkresleným názorům.

Otevřený dialog se zástupci všech zúčastněných stran v tomto procesu leží na základě našeho demokratického systému a představuje důležitý zdroj informací, za předpokladu, že se odehrává naprosto transparentně.

Z toho důvodu je iniciativa zavedení „legislativní stopy“, i kdyby dobrovolné, jak pro dokumenty navržené Komisí, tak pro zprávy Evropského parlamentu, vítaná.

Konzultování s co nejvyšším počtem zainteresovaných stran, včetně protichůdných stran, stejně jako transparentnost procesu jsou nezbytné pro navržení komplexní a poctivé legislativy, která pokryje všechny aspekty daného pole, zajistí vyváženost a účinné sladění všech úhlů pohledu, zabrání konfliktům zájmů a předejde následným nedostatkům.

Správná výměna informací týkajících se lobbistických organizací spojených s evropskými institucemi určí, z dlouhodobého pohledu, nejen usnadnění legislativního procesu, ale také transparentní a nestrannou spolupráci mezi Komisí, Parlamentem a Radou, spolupráci, z níž největší užitek bude mít nepochybně evropský občan.

Katrin Saks (PSE), *písemně*. – Zpráva o lobbingu, o níž diskutujeme, je důležitým krokem k transparentnosti. Když můžeme ukázat, s kým jsme konzultovali jakýkoli soubor právních předpisů, proces, který je pro nás tak důležitý, se stává legitimním.

Stejně důležité je zajistit, aby se všechny zájmové skupiny, které vejdou ve styk s Parlamentem, musely zaregistrovat. Nesmíme připustit žádné skupiny, které by některým skupinám umožnily postupovat bez registrace. Například právníci a odborníci, kteří se účastní lobbingových činností, jsou ve skutečnosti lobbisté, a tudíž by měli být registrováni.

Ve zkratce, ráda bych vyslovila souhlas s touto zprávou, která představuje dobrý první krok směrem k lepší transparentnosti.

Andres Tarand (PSE), *písemně*. – (ET) Zpráva, kterou předložil pan Alexander Stubb, je nesmírně důležitá vzhledem k tomu, že počet lobbistů v Bruselu bude brzy stejný jako počet úředníků v Evropské komisi.

Vítám skutečnost, že narozdíl od Evropské komise Parlament podporuje představu, že registr lobbistů by měl být povinný. Pokud by tomu tak nebylo, zpráva by nespĺnila svůj hlavní cíl a selhala by ve své úloze.

Co se týče začlenění právníků na seznam, což je v současnosti hlavní předmět sporů, upřednostňuji zařazení do povinného registru. Není důvod vyloučit je z registru, protože lobbing v institucích Evropské unie stále více řídí právní firmy. Právní firmy by neměly dostávat příležitost jednoduše označit jakoukoli činnost jako právní konzultaci a tím se vyhnout registraci a podmínky transparentnosti v oblasti lobbingu.

Myšlenka jednotného registru je dobrá. Je důležité, aby Rada byla do registru zařazena stejně jako Evropský parlament a Komise. V zájmu využitelnosti sebraných údajů by měla být naléhavě zavedena jednotná databáze dostupná online a přístupná všem institucím.

4. Bílá kniha o sportu (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva Monolise Mavrommatise, za Výbor pro kulturu a vzdělávání, o bílé knize o sportu (2007/2261 (INI)) (A6-0149/2008).

Manolis Mavrommatis, zpravodaj. – (EL) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, dovoluji, abych nejprve poděkoval Komisi a komisaři Figelovi za jejich iniciativu při vypracování bílé knihy o sportu a akčního plánu Pierre de Coubertin. Toto je první snaha EU zabývat se sportovními záležitostmi.

Rád bych také poděkoval komisaři Špidlovi za to, že zde dnes je místo komisaře Figel'a, který vycestoval mimo Evropu.

Mé díky také směřují ke kolegům z Výboru pro kulturu a vzdělávání a k Hospodářskému a měnovému výboru, Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, Výboru pro právní záležitosti, Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, Výboru pro regionální rozvoj a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví. Výborně spolupracovali při navrhování zprávy o bílé knize o sportu.

Ve zprávě Evropského parlamentu byly klíčové body bílé knihy pokryty 16 pozměňovacími návrhy, na nichž se společně shodly všechny politické skupiny ve Výboru pro kulturu. Hlavní body byly také pokryty 426 pozměňovacími návrhy, které byly předloženy hlavnímu výboru a dalším sedmi výborům, které poskytly své posudky.

Středem pozornosti je znovu doping, protože jeho nešťastné příklady se vyskytují každý rok téměř v každém sportu. Prostřednictvím bílé knihy se Evropský parlament snaží přijmout opatření, která umožní, aby sportovci nemuseli být svými náročnými rozvrhy nuceni uchylovat se k látkám zvyšujícím jejich výkon a výdrž.

Navíc k omezení tohoto problému mohou pomoci interní a externí nezávislé prohlídky v profesionálních asociacích a sportovních organizacích, stejně jako informování sportovců a sportovkyň o vedlejších účincích dopingu.

Debaty se soustřeďují na dva problémy finanční stránky sportu. Prvním je sportovní sázení. Ve Výboru pro kulturu se shodujeme, že možná deregulace trhu s hazardními hrami a loteremi bude problémem pro financování amatérského sportu, protože existující systém státních sázkových agentur mu zajišťuje značný příjem.

Z tohoto důvodu vyzývá bílá kniha členské státy a Komisi, aby přijaly nařízení, která zajistí, aby byl amatérský i profesionální sport chráněn před špatným vlivem související se sázením.

Tak i při stálé ochraně sázkového trhu zvyšujeme transparentnost a také zabezpečujeme státní podporu pro amatérský sport, kulturu a další společenské aktivity.

Druhým problémem je prodej mediálních práv. Jak všichni víme, 27 členských států EU prodávají televizní práva na významné sportovní akce různými způsoby. To platí zejména o zápasech Ligy mistrů a Poháru UEFA.

Práva se mohou prodávat buď jednotlivě, nebo hromadně, ale jsou hlavním zdrojem příjmů profesionálního sportu v Evropě. Stejně tak práva na sportovní události jsou nezbytným zdrojem programového obsahu a příjmu pro mnohé vlastníky médií.

Zpráva Parlamentu také uznává důležitost spravedlivého přerozdělení příjmů mezi sportovní asociace, jakkoli mohou být malé, a mezi profesionální a amatérský sport.

Hromadné prodávání mediálních práv, o němž Komise tvrdí, že se neslučuje s hospodářskou soutěží, je tudíž důležité pro přerozdělování příjmů. Může tedy pomoci dosáhnout větší solidaritě mezi sporty.

Proto vyzýváme Komisi, aby uznala hromadné prodávání a připustila, že taková praktická solidarita mezi malými kluby je zákonem sankcionována.

A nakonec, jak jsme vyjádřili v Beletově zprávě o profesionálním fotbalu, UEFA a FIFA by měly dosáhnout dohody a spolupracovat s agenturami Komise. Musí zajistit, aby občané a členské státy EU obecně přijali fotbal, aniž by ztratily svou nezávislost; nesmí překročit pravomoce, které jim byly uděleny předpisy.

Pro všechny je důležité, aby UEFA a FIFA ve svých nařízeních uznaly právo obrátit se na obecné soudy. Musíme samozřejmě přijmout zásadu samoregulace a struktury evropského modelu sportu ovládající organizaci sportovních událostí.

Dovolte, abych skončil opětovným vyjádřením uspokojením nad oficiálním uznáním sportu členskými státy v reformované Lisabonské smlouvě. My samozřejmě chápeme a respektujeme specifický charakter sportu. Pro členské státy a sportovní svět obecně je velmi významné, že EU bude v budoucnosti moci výrazně přispět a podpořit evropskou politiku pro sport.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

Místopředseda

Vladimír Špidla, Člen Komise. – (CS) Na začátku bych omluvil svého kolegu pana komisaře Fígela, který se dnešního plenárního zasedání nemůže zúčastnit z důvodu dlouho plánované pracovní cesty do Egypta. S radostí jsem přijal nabídku ho zastoupit, mimo jiné i proto, že mnoho oblastí, které spadají do mé kompetence, je se sportem úzce spojeno.

Rád bych poděkoval panu zpravodajovi za vynikající zprávu, kterou se svými kolegy v Parlamentu během šesti měsíců připravil. Jsem přesvědčen, že zpráva je vyváženým dokumentem a zabývá se všemi relevantními tématy. Děkuji za podporu Bílé knihy o sportu ze strany Evropského parlamentu a za vysoký stupeň spolupráce s Evropskou komisí.

Jak Evropský parlament zdůraznil, je důležité připomenout princip použitelnosti komunitárního práva v oblasti sportu v Evropě a přitom zároveň respektovat specifika v této oblasti. Evropská komise proto zůstane v oblasti sportu aktivní a bude tu nadále aplikovat komunitární právo, včetně pravidel hospodářské soutěže. Bílá kniha a její přílohy jsou užitečnými pomůckami jak pro sportovní organizace, tak pro členské státy při konkrétní aplikaci „*acquis communautaire*“ v rozhodnutích v oblasti hospodářské soutěže a v rozsudcích ESD.

V otázce specifického charakteru sportu bude Evropská komise vést a podporovat otevřený dialog se sportovními organizacemi, členskými státy i Evropským parlamentem v rámci strukturovaného dialogu v oblasti sportu. Tento dialog bude veden tak, aby byly otázky související se specifiky sportu posuzovány konkrétně.

Ke změnám, které mají být projednány na tomto plenárním zasedání, nemá Evropská komise obecné námitky, zejména jestliže cílem je zabezpečit řádnou a rovnovážnou účast zastupujících struktur v kontrole nad sportem. Avšak nemůžeme souhlasit s bezpodmínečnou povinností mladých hráčů podepsat jejich první profesionální smlouvu s tím klubem, který je trénoval, protože to je v rozporu se základní svobodou volného pohybu pracovníků.

Implementace bílé knihy, jak víte, zatím pokračuje podle plánu. Z 53 akcí akčního plánu Pierre de Coubertin se jich už realizuje 26, např. v tomto roce budou zahájeny tři studie (výsledky v roce 2009) k následujícím tématům: o financování sportu, o agentech hráčů a o dobrovolnictví ve sportu.

V loňském listopadu se pod vedením mých kolegů, komisařů Frattiniho a Fígela, uskutečnila konference na vysoké úrovni o násilí ve sportu, během níž byly identifikovány konkrétní prostředky, kterými lze dosáhnout zlepšení boje proti tomuto fenoménu. Za významný úspěch lze považovat výsledky měření dopadu sportu na ekonomiku.

Pokud jde o téma „doma vyškolených hráčů“, před nedávnem byly Evropské komisi doručeny výsledky nezávislého posudku analyzujícího pravidla UEFA. Evropská komise momentálně posuzuje slučitelnost těchto pravidel s komunitárním právem.

Byly také otevřeny nové možnosti financování sportu a fyzické aktivity v různých programech EU – zvláště v programech celoživotního vzdělávání „Mladí v akci“ a „Evropa pro občany“. Doufáme, že brzy vstoupí v platnost Lisabonská smlouva a velmi nás těší podpora přípravných akcí v oblasti sportu ze strany EP, které přispějí k implementaci nové kompetence EU v této oblasti.

Dovolte mi ještě jednou, abych vám poděkoval za váš přínos, podporu a skvělou spolupráci v této důležité, citlivé a zároveň velmi populární oblasti.

Emine Bozkurt, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci*. – (NL) Pan Špidla řekl vše. Opomíjí se důležitá role sportu v otázkách zaměstnanosti a sociální záležitosti. Sport nepochybně má důležitou sociální funkci, například v boji proti problémům, jako je rasismus. Rasismus ve společnosti se odráží v rasismu ve sportu.

Velmi mě těší, jakou pozornost věnuje tato bílá kniha odstranění rasismu a diskriminace jak z profesionálního, tak z amatérského sportu.

Sport také má mnohé výhody například pro společenské zařazení, integraci přistěhovalců nebo opětovné začlenění na pracovní trh. Z toho důvodu vítám doporučení Komise nabádat členské státy k využívání dostupných prostředků EU.

Navíc sport se stává stále profesionálnější a je zde potřeba dobrého vzdělávání sportovkyň a sportovců, aby se po skončení kariéry mohli vrátit do společnosti.

Mám jednu závěrečnou poznámku: je také důležité zlepšovat profesionální kvality sportovních manažerů, a proto podporujeme systém udělování licencí na evropské úrovni.

Toine Manders, *navrhovatel stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů*. – (NL) Rád bych poděkoval poslancům za jejich obzvláště příjemnou spolupráci na této zprávě. Nicméně se domnívám, že dosažení tohoto návrhu si muselo vyžádat spoustu času.

Bohužel zjišťuji, že v některých věcech zpráva nejde dostatečně daleko. Podle mého názoru je velmi důležité vytvořit směrnice, jimiž se sportovní organizace budou moci řídit. Co se týče státní podpory, měli bychom směřovat ke stejnému postupu v celé Evropě, obzvláště tam, kde se jedná o profesionální sportovní organizace.

Také si myslím, že rozdíl mezi specifickým charakterem sportu a ekonomickými aktivitami, které často doprovázejí sport, je příliš zřetelný, protože věřím, že pro ekonomické aktivity – včetně těch, které chrání sport – se nemohou ve Smlouvě dělat výjimky. To také naštěstí tato zpráva nezmiňuje. Proto ji také bezvýhradně podporuji. Domnívám se, že je dobře, že sportovní organizace začaly o tomto tématu hovořit více než v minulosti, a to je významný krok kupředu. Děkuji vám mnohokrát.

Gerardo Galeote, *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – (ES) Pane předsedající, jsem přesvědčen, že dodatečný legislativní rozvoj článku 149 Lisabonské smlouvy bude pozitivním přínosem pro sport v Evropské unii.

Nicméně, z územního hlediska se domnívám, že Evropská komise musí při uplatňování své legislativní iniciativy jednat obezřetně s ohledem na různé lokální situace a rozdíly mezi sportovními disciplínami.

Její příspěvky by měly být obecné a měly by odpovídat celkovému evropskému zájmu, a ne žít po intervencionismu. Proto musí respektovat zásadu subsidiarity.

Takový je názor Výboru pro regionální rozvoj. Výsledkem je, že vítám pozměňovací návrhy v tomto ohledu předložené různými parlamentními skupinami a doufám, že je dnes sněmovna pozitivní volbou přijme.

Neena Gill, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – Pane předsedající, vítám bílou knihu o sportu a zejména podporuji důraz na zajištění větší právní jistoty, protože spoléhání na individuální přístup k jednotlivým případům u soudu vedlo k nestálosti přístupu v oblasti správy sportu. Zaznamenávám kroky, jež zde dnes nastínila Komise, ale ráda bych pana komisaře požádala o komentář, zda Komise hodlá navrhnout vodítka, která by vyjasnila, které stránky sportu spravuje právo EU a které mu nepodléhají a měly by je řešit sportovní organizace.

Další problém, o němž se domnívám, že by Komise měla naléhavě řešit, je problém nelegálního obchodu s dětmi, zejména ze západní Afriky, do Evropské unie na základě poptávky po talentovaných afrických hráčích. Ta podnítila vznik nelicencovaných fotbalových akademií v některých afrických zemích a mě hluboce znepokojuje, že bezohlední agenti využívají děti a pak je prodávají dále do klubů jako nějaké zboží. Některé skončí opuštěné v Evropě poté, co obětovaly veškeré úspory své rodiny, aby následovaly svůj sen. Měla by být přijata účinnější opatření ze strany členských států, evropských klubů a afrických vlád, aby zajistily, že se na tom nebudou podílet.

Nakonec bych se ráda zeptala Komise, do jakých diskusí se zapojila v otázce sportu a práv duševního vlastnictví, zejména při narůstající dostupnosti sportovního vysílání na internetu.

Esther de Lange, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.* – (NL) Nejprve bych ráda poděkovala panu zpravodaji za tuto skvělou zprávu a zejména, za Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, za pozornost, kterou věnuje občanským svobodám, spravedlnosti a vnitřním věcem v oblasti sportu.

Zejména požadují posílení přeshraniční spolupráce mezi policejními silami založené na výměně informací, samozřejmě při respektování ochrany údajů.

Zadruhé zastáváme názor, že při podporování systému udělování licencí je třeba věnovat obzvláštní pozornost ochraně menšin a snižování výskytu diskriminace, rasismu a násilí.

Zatřetí – a to už bylo řečeno – je zde záležitost snižování obchodování s lidmi. Mám na mysli zejména obchod s dětmi a bezohledné využívání talentovaných mladých lidí, často z třetího světa, ale také obchod se ženami v kontextu nucené prostituce na velkých sportovních akcích.

V rámci příprav na novou Smlouvu přišel, pane předsedající, čas přeměnit tuto zprávu v konkrétní činy. Proto bych ráda skončila výzvou Evropské komisi – a nyní si vypůjčím slova hymny fotbalového klubu Feyenoord „ne slova, ale skutky“ – výzvou, aby bílá kniha a skvělá slova pana Mavrommatise byla přeměněna v činy. Jak zní heslo FC Groningen: „křičme znovu radostí“, pane komisaři.

Pál Schmitt, *jménem skupiny PPE-DE.* – (HU) Děkuji vám, pane předsedající. Jen málo lidí ví, že sport tvoří 4 % hrubého domácího produktu Evropské unie a poskytuje zaměstnání zhruba 15 milionům lidí. Pokud je toto tvrzení pravdivé, pak je pravděpodobné, že údaje o příjmech a zaměstnanosti ve sportu budou podobné i ve statistikách jednotlivých členských států. To je ovšem v příkrém rozporu se skutečností, že některé země, bohužel včetně mé vlastní, Maďarska, vynakládají jen velmi malou část svých státních rozpočtů – kolem půl procenta – na podporu sportu a zdravého životního stylu. Je zde tudíž dobrý důvod ptát se, kdo koho podporuje. Pokud máme brát roli sportu vážně, pak by neměl být jen výdělečným odvětvím; měli bychom se snažit zajišťovat, aby vlády nepodporovaly sport jen morálně, ale aby mu poskytovaly mnohem větší finanční podporu než dříve. Podle mého názoru zdraví příští generace, jejich fyzické a emocionální zdraví, schopnost pracovat – jejich blaho, chcete-li – je strategickou záležitostí, a proto vítám bílou knihu o sportu a skutečnost, že Lisabonská smlouva se touto otázkou reálně zabývá. Nezapomínejme, že sport je důležitým vzdělávacím nástrojem; je důležitý pro společenskou soudržnost a pro udržování zdraví a přispívá ke kvalitě našeho života. V tomto případě ovšem částky investované do sportu – v některých zemích sotva půl procenta – zcela nepřiměřeně významu sportu jako společenskému fenoménu. Upřímně doufám, že akční plán Pierre de Coubertin, který tvoří část bílé knihy, budou členské státy brát vážně a že Komise poskytne nezbytné rady, a kde bude třeba, také finanční pomoc z rozvojových fondů, které má k dispozici. Také doufám, že nyní již nikdo v Evropě nebude moci říci, že neví, co máme namysli, když mluvíme o sportu, protože Bílá kniha poskytuje v tomto ohledu vynikající vodítka pro všechny vlády a ministry spravující sportovní odvětví. Jako sportovní činovník jsem potěšen, že dokument se také zabývá samosprávou, samoregulační schopností a specifickostí sportovních organizací. Gratuluji svému ctihodnému příteli panu Mavrommatisovi. Děkuji.

Hannu Takkula, *jménem skupiny ALDE.* – (FI) Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval panu zpravodaji Mavrommatisovi za skvělou práci a oddanost této zprávě.

Začátkem chci říci, že se domnívám, že je velmi důležité, aby během fáze uplatňování bílé knihy v Evropě zůstaly prioritou politiky pro sport jako aktivitu obecného zájmu, neziskovou a dobrovolnou. Je také nezbytné, abychom prostřednictvím tohoto dokumentu byli schopni říci, že respektujeme zvláštní povahu sportu, samoregulaci a strukturovaný dialog, a proto chceme stanovit vodítka pro využití práva Evropské unie ve sportu.

Navíc je zde důležité spojení mezi sportem, cvičením a veřejným zdravím. Současné problémy v Evropě, které se snažíme ovlivnit, jsou metabolický syndrom, diabetes typu II a obezita. Zdravé cvičení je nejlepší způsob, jak můžeme těmto problémům předcházet.

Zadruhé si potřebujeme uvědomit, že je důležité, aby se v rámci evropské politiky sportu pro všechny udržovaly vnitrostátní sázkové systémy. Je třeba je zachovávat, protože tvoří jedinečnou možnost financování amatérského sportu stejně jako kultury, vědy a výzkumu. Tak ze sportu těží i další společenské sektory. To je třeba brát v úvahu v budoucnu.

Zatřetí chci zmínit, že díky Lisabonské smlouvě získá sport pevnější právní základ. Musíme se také připravit na tuto novou situaci. V současnosti se plánuje pilotní program a rozpočtové položky pro rok 2009. Musíme se posunout od slov k činům, a to platí také pro sport.

Celkově můžeme s probíraným dokumentem dosáhnout mnohého. Znovu bych rád poděkoval komisaři Figelovi a zejména velké osobnosti sportu panu Mavrommatisovi, který vykonal průkopnickou práci při prosazování nového směřování sportu v kontextu evropské kultury a společnosti.

Zdzisław Zbigniew Podkański, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, rozvoj sportu a podpora mnoha jeho stránek jsou právem považovány za jeden ze strategických cílů evropského společenství.

Zpráva se zabývá některými velmi významnými otázkami souvisejícími s regulací a organizací sportu a zdůrazňuje ekonomický rozměr. Velmi mě těší, že věnuje významnou pozornost také takzvané politice sportu pro všechny. Podpora této myšlenky je obzvláště důležitá, protože značná část sportovních podniků na klubové a svazové úrovni se neuskutečňuje za účelem finančního zisku. Proto hrozí nebezpečí, že se vytratí, protože trh je příliš komerčně zaměřen. Uznání významu amatérského sportu je proto stejně důležité jako myšlenka přiblížit sport k občanům.

Zpráva správně upozorňuje na negativní fenomén ve sportovním světě. Hovořím například o dopingu a bezohledném využívání sportovců. I mladí sportovci na začátku kariéry jsou v ohrožení a jejich ochrana je přednostní záležitostí. To je důvod pro restriktivní opatření ohledně přestupů mladých sportovců a schválení zásad týkajících se podpisu první smlouvy s klubem, který mladého sportovce trénoval. To je krok správným směrem stejně jako spojení sil pro boj proti dopingu a koordinace činností na mezinárodní úrovni. Důležité je také zaručit profesionálním sportovcům stejná práva jako smluvní pracovníci. Závěrem bych rád blahopřál panu Mavrommatisovi k přípravě dobré zprávy.

Jean-Luc Bennahmias, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, bílá kniha o sportu, pokračování zprávy z vlastního podnětu o budoucnosti profesionálního fotbalu, známé jako Beletova zpráva, je rozsáhlý a nezbytný dokument. Bylo na čase, aby se Evropský parlament a Evropská komise začaly zabývat otázkou sportu. Nicméně dobré záměry nestačí k zvládnutí pohrom a problémů hrozících našemu sportu. Co se týče problémů, jako jsou rasismus, mafiánské skupiny, násilí na i mimo sportoviště, doping a kupování mladých hráčů z Afriky nebo od jinud, je třeba jednat!

Vzhledem k potížím, jako jsou správa ohromných finančních částek – zejména ve fotbalu, ale i v ostatních sportech – existence nejrůznějších agentů – agenti pro hráče, kluby, trenéry – diktáty ratingu, liberalizace hazardních her, potřebujeme srozumitelné směrnice, které umožňují návaznost a rozvoj evropských sportovních federací a lig jak na amatérské, tak profesionální úrovni.

Sport, ekonomie, finance, zaměstnanost, diplomacie: dnes tyto obory blízce souvisejí. Sportovci by neměli platit tu cenu, přestože jsou také občany, kteří mohou a musí jednat podle nejlepšího svědomí. Je na politikách, aby převzali zodpovědnost. Evropská unie ji bude muset převzít během olympijských her v Číně, aby potvrdila, že respekt ke kulturám, místním náboženským zvyklostem a k demokracii je nezbytný a neměnný.

Budeme hlasovat ve prospěch zprávy pana Mavrommatise o bílé knize o sportu, protože je to skvělá zpráva.

Věra Flasarová, jménem skupiny GUE/NGL. – V současné době putuje olympijský oheň všemi kontinenty světa a připomíná poselství sportu, za které vdčíme Řekům. Oni jako první pochopili, jak očistnou roli může sport hrát v lidské kultuře. Sport učí, že lidé spolu zápolí, aniž si navzájem škodí, působí si zranění či dokonce smrt, sport učí fair play a nabízí všem stejné šance a stejná práva. Moderní doba ale učinila sport také byznysem a prostředím, do kterého pronikají tytéž negativní vlivy, s jakými se setkáváme už téměř všude – peníze, korupce, lobbings, rasové předsudky a novodobě i různé podpůrné prostředky – faktory poškozující čistotu sportu a snižující pozitivní potenciál, jaký má sport při výchově mládeže nebo při překonávání bariér mezi národy a rasami.

Proto vítám práci Komise na Bílé knize o sportu a oceňuji zprávu pana Mavrommatise. Oba dokumenty upozorňují na nutnost chránit sport coby kulturní hodnotu. Osobně chci ještě více zdůraznit nutnost podporovat sport také na amatérské úrovni, vytvářet podmínky pro rekreační sportování, což není snadné zejména ve velkých městských aglomeracích, ale též jeho finanční dostupnost, která bývá pro sociálně slabší omezujícím faktorem. Sport dává dětem a mládeži alternativu, jak využít volný čas a jak být aktivní. V tom duchu slouží všem generacím, neměli bychom proto zapomínat i na starší občany a hledat pro ně další možnosti, jak se zapojit do sportování. Sport je prostředkem zlepšování fyzické kondice, ale příznivě ovlivňuje

i lidskou psychiku. Profesionální sport je jen špičkou pyramid, jejíž základnu by mělo tvořit sportování co největšího počtu lidí na této planetě.

Thomas Wise, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, nepřekvapí vás to, ale já závěry této zprávy nevitám. Skutečnost, že zpráva prohlašuje, že „na sport se právem vztahuje *acquis communautaire*“, zcela odporuje všem současným důkazům. Opomíjí většinu veřejných stížností sportovních orgánů v celé Evropě: že Bosmanova a Kolpakova rozhodnutí jim znemožnila pečovat o rozvoj domácích sportovních talentů. Příмым důsledkem je, že národní týmy nepodávají na mezinárodní úrovni dostatečné výkony.

I předseda FIFA Sepp Blatter se domnívá, že je třeba tato pravidla změnit. Ale jestli si sportovní orgány myslí, že současná situace je špatná, Lisabonská smlouva ji ještě zhorší tím, že poskytne Komisi povolení, které potřebuje, aby mohla začít zasahovat – pardon, zákony ovlivňovat – přímo do dění ve sportu.

Odmítnutí vlády Spojeného království dodržet slib o uspořádání referenda o Smlouvě znamená, že nemáme možnost uchránit sport ve Spojeném království před blížící se hrozbou zásahů Komise. Snad nás všechny zachrání hlasování v Irsku.

Slavi Binev (NI). – (BG) Pane předsedající, drazí kolegové, ti, kdo mě znají, s jistotou vědí, že sport a vše, co se týká tělesné výchovy, je mým stylem života. Přijímám vydání bílé knihy o sportu s nadějí, že položí základy budoucí konzistentní politiky. Domnívám se, že když hovoříme o evropské politice v této oblasti, měli bychom myslet zejména na naše děti, na jejich zdraví, budoucnost a společenské zapojení.

Podpora sportu ve vzdělávacích normách je důležitým faktorem pro psychologický a fyzický rozvoj našich dětí, významný nástroj ochrany jejich zdraví. Přijetí bílé knihy a založení integrované struktury na evropské úrovni pro rozvoj, podporu a zavedení společných politik v každém typu sportu, samozřejmě aniž by se zapomnělo na lidi s postižením, poskytne všem občanům příležitost podílet se a osobně se zapojit do společenství a přispět k podpoře mezikulturního dialogu.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Schválení zprávy o bílé knize, které mělo být památným okamžikem, je zastíněno tragickou smrtí jednoho ze špičkových belgických fotbalistů. Fotbalista François Sterckele se dnes ráno stal obětí dopravní nehody. Rád bych vyjádřil upřímnou soustrast rodině a přátelům Françoise Sterckeleho a fanouškům klubu Brugge.

Jako mladý fotbalista a mladý talent dostal Sterckele, dámy a pánové, šanci v různých klubech v Belgii a nakonec se vypracoval ve špičkového střelce belgické ligy. Je skvělým příkladem toho, že investice do mladého talentu, našeho vlastního talentu, se skutečně vyplatí. A právě to chceme, dámy a pánové, podpořit prostřednictvím této zprávy. Z toho důvodu také podporujeme „domácí“ předpisy jako ty, které užívá UEFA. Také oceňujeme, že Evropská komise je připravena podpořit výcvik mladých hráčů.

Kromě toho bych vám rád doporučil k přečtení výroční zprávu německé fotbalové ligy, která byla právě publikována. Německá liga je podle mého názoru i podle názoru mnohých jiných vzorem pro Evropu. Zde je pár příkladů: má velmi přísná pravidla pro udílení licencí, investuje hodně do vlastních talentů a také má jasná pravidla zabráňující, aby se německé kluby prodávaly investorům, kteří nemají nic společného s klubem nebo fanoušky.

Společná iniciativa dvou zástupců Rady, francouzského a nizozemského ministra sportu, je dokonalou odpovědí. Očekáváme tedy, že se francouzské předsednictví na podzim zavede opatření, která zabezpečí budoucnost profesionálního a amatérského sportu v Evropě.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Nejprve bych ráda poděkovala panu Mavrommatisovi za tuto skvělou zprávu a vynikající spolupráci. Hovořila jsem před chvílí jako navrhovatelka stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a nyní hovořím jako stínová zpravodajka pro tisk.

Ráda bych zdůraznila tři body, jmenovitě důležitost srozumitelných směrnic, důležitost loterií a doma trénovaných hráčů. Nejprve bych byla ráda, abychom se podívali na specifické rysy sportu a sportovních organizací, které vyžadují jasná vodítka tam, kde se využívá evropská legislativa. Domnívám se, že musíme nahradit dosud zažitý přístup posuzování případu od případu.

Zadruhé, zamysleme se nad doma trénovanými hráči. Musíme zajistit, aby mladí profesionální hráči byli chráněni a aby trénovali v atmosféře stability. Proto podporujeme takzvané pravidlo doma trénovaných hráčů, aby mladí lidé byli trénováni v klubu, v němž pak mohou dostat svou první smlouvu. Tak přirozeně dojde k tomu, že mnoho národních hráčů může hrát v klubu, aniž bychom je diskriminovali na základě

národnosti, což není záměr. Musíme respektovat volný pohyb hráčů a to je pro nás důležitá zásada. Z toho důvodu nejsme proti takzvanému předpisu „šest plus pět“, který zavedla FIFA.

Nakonec se dostáváme k loteriím. Národní loterie mají důležitou funkci. Dalo by se říci, že plní veřejnou službu, protože podporují mnohé společenské organizace včetně sportovních podniků. Liberalizace trhu má pozitivní dopad, a proto, dříve než se přistoupí k jakýmkoli krokům, musí být pečlivě prozkoumán její vliv a všechny schůdné alternativy.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Pane předsedající, gratuluji panu Mavromatis za tuto zprávu.

Iniciativa bílé knihy o sportu není jen vhodná, ale také nezbytná. Vzhledem k vysokému počtu zaměstnanců v oblasti sportu a vzhledem k zisku, který sport vytváří, bychom měli věnovat více pozornosti tomu, jak se v tomto oboru uplatňuje pracovní právo; často se dosahuje nejlepších výkonů v mladém věku, ale to je jen krok od využívání nezletilých.

Měli bychom zajistit, aby příjmy ze sportu byly legálně rozdělovány a zdaňovány.

Další problém představuje násilí ve sportu. Každý rok jsou promrhány lidské životy v potyčkách mezi fanoušky. Na jedné straně by měly policejní síly a kluby spolupracovat v zájmu zajištění pohodlného a bezpečného prostředí během sportovních událostí, na druhé straně by měl právní systém zpřísnit tresty za násilné činy související se sportovními akcemi.

Závěrem, pane předsedající, se domnívám, že zpráva pana Mavromatise dokazuje, že na evropské úrovni potřebujeme propracovanou politiku a konkrétní činy, která by pomohla zlepšit reputaci sportu a učinila jej výkonnějším, a já doufám, že v tomto ohledu uvidíme více iniciativ.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN)–. (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, přidání nového článku 149 do Lisabonské smlouvy přiznává sportu důležitou hospodářskou a společenskou roli. Podrobná zpráva pana Manolise Mavrommatise se zaměřuje na spoustu oblastí, které ovlivňuje sport, a já bych se rád podíval jen na několik z nich.

První je vztah mezi sportem a zdravím: přestože dnes si je každý velmi dobře vědom toho, že fyzická aktivita je nezbytná pro zachování dobré formy, v některých členských státech EU je znepokojivá tendence snižovat počet hodin věnovaných sportu ve školách. Tento trend, v kombinaci se špatnou dietou, vytváří zástupy obézní mládeže s pravděpodobností negativního vlivu na jejich fyzickou kondici.

Sport je originální a zábavný způsob, jak se naučit jazyk. V raných 70. letech jsem se dozvěděl o dobře organizovaném a rozšířeném systému studijních prázdnin ve Spojeném království zaměřeném na výuku Shakespeara jazyka pomocí provozování různých sportovních disciplín. Sport by měl podporovat bratrství mezi národy, ale bohužel se to tak vždy neděje: často vidáme scény nepopsatelného násilí na i mimo stadionů, zejména v případě fotbalu.

Amatérský a profesionální sport, neposkvrněný a neznečištěný sport, sport jako nástroj osobního rozvoje, nástroj soudržnosti a solidarity mezi lidmi: jsme stále daleko od uspokojivých norem v Evropě, pane předsedající, a zodpovědnost leží zcela na politice. Můžeme jen doufat, že bílá kniha o sportu zapůsobí jako budíček a otočí trend pro všechny, aby se vynahradił přílišný nedostatek citlivosti a příliš mnoho hříčků opomenutí.

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych začala blahopřáním panu Mavrommatisovi za dobrou zprávu a skvělou spolupráci se všemi kolegy poslanci, kteří se zajímali o toto téma, a těch bylo mnoho. Sport hraje důležitější roli, než v minulosti Komise a Rada uznávaly.

Podle mého názoru tato bílá kniha a zpráva jsou dobrým základem pro rozvoj všech budoucích činností a politik na poli sportu, zejména proto, že Lisabonská smlouva konečně dává sportu právní základ, který si zaslouží. Bílá kniha a zpráva se snaží najít rovnováhu mezi protichůdnými zájmy, různými druhy sportu, amatérským a profesionálním sportem, mezi specifickým charakterem sportu a požadavky právních předpisů EU, mezi sociálními a kulturními, ekonomickými a finančními zájmy a mezi výdělečnou a dobrovolnickou účastí v těchto oblastech.

Domnívám se proto, že tato snaha si zaslouží naše uznání. Otvírá příležitost podporovat a rozvíjet evropský model sportu. Udržuje tak specifický charakter našich sportovních organizací, které nakonec ve velké míře fungují na základě samosprávy a chtějí tak fungovat nadále, zejména proto, že bývají závislé na vkladu dobrovolníků.

Zadruhé se musíme snažit podporovat a prosazovat zavádění samoregulačních mechanismů na vnitrostátní a evropské úrovni. Chtěla bych připomenout bod 16, který je podle mého názoru nesmírně důležitý.

Zatřetí zpráva poskytuje větší právní jistotu s ohledem na použití právních předpisů EU ve sportu. Začtvrté, role sportu ve vzdělávání je otázka, která je zmiňována často a zde bych vám připomněla svou zprávu na toto téma, která pochází z roku 2004.

Zapáté, zpráva se zabývá ekonomickými aspekty včetně nezbytného finančního příspěvku, zejména prostřednictvím loterií, který zde nebyl pro různé sporty vyloučen.

Před deseti lety, v mé zprávě o roli Evropské unie v oblasti sportu, jsme vyžadovali Bílou knihu a těšil mě, že o ní dnes můžeme hlasovat.

Christa Prets (PSE). – (DE) Pane předsedající, již dlouho volají všechny sportovní organizace po tom, aby byl sportu dán větší význam a větší viditelnost, než tomu bylo doposud, a my dnes na toto volání reagujeme. Po přijetí Lisabonské smlouvy se mu dostane ještě výraznější pozornosti.

Mnohé aspekty sportu – jeho příspěvek společnosti, jeho role v osobním rozvoji a vykonávání a podpora společenské integrace atd. – zde již byly zdůrazněny. Sport je také velmi důležitý faktor pro podporu zdraví, a proto stojí za to obecně do sportu investovat a zejména do tělesné výchovy na školách. To je investice, která se opravdu vyplatí.

Proto vyzýváme všechny ministry školství ve členských státech, aby zavedli požadavek na alespoň tři hodiny tělesné výchovy ve školách týdně. To je minimum, protože jinak se účinek příliš neprojeví. Existuje 700 000 klubů a asociací, které neocenitelně přispívají naší společnosti, a proto jsem proti liberalizaci hazardních her a loterií, protože v současnosti 10 % z odvodů z tohoto průmyslu jde na sport, umění a společenské vybavení a bez těchto financí by tyto organizace nemohly přežít. Byla bych ráda, kdyby si to všichni uvědomili.

Důležitý ekonomický rozměr sportu ukazují statistiky: sport vyprodukoval v roce 2004 přidanou hodnotu 407 miliard eur a vytvořil 15 milionů pracovních míst; a existují další čísla, která podporují mé tvrzení. To znamená, že jsou zapotřebí pravidla. Potřebujeme dosáhnout přesné vyváženosti mezi ekonomickými aspekty sportu, transparentností, prodejem klubů a udílením licencí, jak právě zdůraznil pan Belet. Zde potřebujeme pravidla, která jsou spravedlivá, aby slova „fair play“ dostala skutečný a praktický význam.

Potřebujeme se ujistit, že se finance vhodně přerozdělují mezi malé a velké kluby, abychom mohli rozvíjet novou generaci sportovců a sportovkyň. Podle mého názoru by měla být spravedlivější vyváženost v médiích. Ve sportu skutečně nejde jen o fotbal. Nicméně bych ráda všechny pozvala na zápasy Eura 2008 ve Vídni. To je velká sportovní událost, na kterou se rozhodně těším.

Sharon Bowles (ALDE). – Pane předsedající, ve sportu nesmíme dovolit, aby dobré záměry přinášely nechtěné důsledky. Pravidla hospodářské soutěže se nemohou aplikovat vždy. Hromadné prodávání televizních práv je finanční záchrana pro mnohé kluby, které by jinak byly vytlačeny známými kluby. V utopickém světě bychom mohli sledovat vše a nic neplatit, ale to by ve skutečném světě mělo za následek, že by zde zbylo málo kvalitního ke sledování.

Dodržování autorských práv ochraňuje příjem, který živí kvalitní události. Stále častější případy škodného marketingu a šíření neautorizovaných ukázek jsou stejně škodlivé jako jakýkoli jiný druh pirátství. Je také nezbytné neomezovat flexibilitu způsobů zvyšování příjmu, pohybu hráčů nebo jejich možnosti zvolit si, kde podepíší svou první smlouvu. A konečně, měli bychom pevně trvat na decentralizaci a udržování rozhodovacího procesu v rámci oboru a blízko fanouškům.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Pane předsedající, Bílá kniha se zabývá dlouho opomíjenými problémy, jako je doping, a otázkami týkajícími se finančních sporů mezi televizními společnostmi kvůli vysílacím právním, které mají zjevně negativní důsledky jak pro fanoušky, tak pro diváky. Navíc se bílá kniha zabývá mnohem vážnějším problémem, který tvoří rostoucí hrozbu pro poctivý sport, zejména fotbal. Hovořím o sázkových firmách. Ty představují možná největší problém současného sportu. Jako příklad bych mohl zmínit poslední skandál, který ovlivnil národní fotbalovou ligu země, v níž právě jsme. Čínská mafie údajně upravovala výsledky belgických fotbalových zápasů. Nastávající liberalizace trhu her náhody včetně těch, které souvisejí se sportem, vytvoří další pokušení porušovat zásady fair play.

Nakonec musím říci, že nesouhlasím s návrhem Evropského parlamentu proti postoji FIFA o zásadě šesti hráčů z dané země. Návrh FIFA je rozumný. Bude to ochrana národního sportu.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, rád bych zdůraznil, že jednou ze základních potíží je nedostatek právní jistoty. Komise nestanovila jasně, které aspekty organizace sportu pokrývá legislativa Společenství a které mají čistě sportovní charakter a tudíž spadají do kompetence sportovních organizací.

Sdílím názor pana zpravodaje, že spoléhání se výhradně na Evropský soudní dvůr nezaručí další právní jasnost. Postoj Evropské komise, podle něhož usměrňování organizace sportu musí vyhovovat Smlouvám, ji také nezaručí. A to nestačí.

Proto podporuji výzvu Evropské komisi přijmout výkladové pokyny, které vnesou jasnost a přesnost do operací v této oblasti. Mělo by se samozřejmě zdůraznit, že veškeré kroky Komise musí být v souladu se zásadou samoregulace ve sportu. Musí také respektovat struktury evropského sportovního modelu a základní zásady správy organizace sportovních soutěží.

Nesouhlasím s názory některých sportovních organizací, které se domnívají, že po zavedení nějakého způsobu shrnutí nebo uzákonění zásad vztahujícím se k sportovním aktivitám mimo přísně sportovní kontext, samozřejmě vyhovujícím zásadám samoregulace, by přibylo soudních sporů. Podle mého názoru by se stal pravý opak. Větší právní jistota může být jedině ku prospěchu.

Rád bych také vyzval sportovní organizace, aby akceptovaly právo odvolat se k obecným soudům. Každý jedinec má právo odvolat se k soudu. Zodpovědnost tribunálů přísně sportovního charakteru není problémem, ale omezení těchto práv některými sportovními organizacemi je nepřijatelné.

Nakonec bych rád upozornil na další velmi důležitou záležitost. Sport hraje ve společnosti důležitou roli. Členské státy by si proto měly udržovat právo přijmout opatření zaměřená na ochranu práva na informace a zajišťování přístup k televiznímu vysílání velkých sportovních událostí. Mám na mysli olympijské hry a mistrovství Evropy a světový pohár. Každý by měl mít možnost zhlédnout takové události zdarma. Než skončím, musím poděkovat panu Mavrommatisovi za skvělou práci na této zprávě.

Richard Corbett (PSE). – Pane předsedající, sport by měl samozřejmě být řízen samotnými sportovními institucemi, ale on nevyhnutelně spadá, a to natolik, že se stává také ekonomickou aktivitou, pod pracovní právo, právo v oblasti hospodářské soutěže, autorská práva, mediální práva atd.

Problém je, že tyto zákony byly často vypracovány bez ohledu na specifické potřeby a požadavky sportu. Podle současných Smluv je zde jen málo prostoru na brát tyto specifické potřeby v úvahu. Jsem rád, že s Lisabonskou smlouvou vznikne větší odstup, který nám umožní zmírňovat, dělat výjimky nebo interpretovat zákony s ohledem na specifické potřeby sportu.

Nemůžeme například aplikovat právo o hospodářské soutěži v jeho čistě ekonomickém smyslu, pokud by to znamenalo znehodnocení soutěže ve sportovním slova smyslu. Není lepšího příkladu, než je hromadné prodávání televizních práv, jak se praktikuje například v anglické Premier League – s přerozdělováním do všech klubů. To je v příkrém kontrastu se Španělskem, kde si dva kluby rozebírají více než polovinu příjmu pouze pro sebe.

Také bychom měli přijmout, že plán doma trénovaných hráčů, která zavedla UEFA, je přiměřenou odpovědí a je přijatelný pro právo Evropské unie, narozdíl od těžkopádného plánu FIFA „šest plus pět“.

Grażyna Staniszevska (ALDE). – (PL) Pane předsedající, jako členka Výboru pro regionální rozvoj bych ráda zdůraznila roli regionů a místních vlád v rozvoji sportovní infrastruktury, organizaci široce přístupných událostí a podpoře sportu a zdravého životního stylu mezi obyvateli lokálních samosprávních oblastí, tedy mezi evropskými obyvateli.

Ráda bych také upozornila na otázku týkající se dostupnosti sportu pro invalidy. Členské státy by měly alespoň zajistit invalidním žákům přístup na hodiny tělesné výchovy. Kdekoli je to možné, měli by tito žáci mít také přístup na hodiny vyšší úrovně.

Dámy a pánové, měli bychom mít na paměti, že sport je jednou z nejúčinnějších metod, jak dosáhnout společenského začlenění. Proto by se mu mělo dostávat mnohem větší podpory ze strany Evropské unie prostřednictvím zvláštních programů, zejména pro organizátory mezinárodních sportovních událostí pro mladé lidi, včetně těch, které obzvláště přispívají k začleňování postižených lidí. Sport nesouvisí jen s fyzickou aktivitou a zdravím. Neocenitelně přispívá k rozvoji ducha tolerance, čestnosti a respektu k zásadám fair play. To vše je obzvláště důležité pro děti a mladé lidi, kteří jsou dnešní mladí obyvatelé Evropské unie.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedající, než budu hovořit, chtěl bych prohlásit, že mám mnohé finanční zájmy související s tímto tématem, které jsou uvedeny v mém prohlášení dostupném na internetu.

Rád bych také pogrataloval panu zpravodaji Mavrommatisovi za jeho zájem a znalosti tohoto tématu, zejména co se týče dopingu ve sportu.

První návrh této zprávy, předtím, než přišly pozměňovací návrhy, byl ve skutečnosti pravděpodobně nejlepším dokumentem na toto téma, jaký kdy v krátké formě najdete. Jako vždy ovšem v tomto bodu nastoupily výbory a pozměňovací návrhy, které přijal Výbor pro kulturu, zničily všechnu dobrou práci. Například bizarní návrh na evropskou policejní jednotku pro sport v článku 59 nebo promluva o „finančním dopingu“ v článku 16, která kritizuje soukromé investování a v některých případech vnitřní investice do Evropské unie. Tato zpráva se bohužel dívá na sport optikou profesionálního fotbalu. Jako fotbalový rozhodčí v posledních 28 letech, zejména na amatérské úrovni, vám mohu říci, že tato zpráva nedělá absolutně nic pro řešení problémů amatérského fotbalu, natož problémů amatérského sportu obecně.

Tato sněmovna říká, že se nesnažíme ovlivnit rozhodnutí správních orgánů, ale už jsme v dnešní rozpravě viděli útok na myšlenku FIFA „šest plus pět“. Správní orgány by se měly mít napozoru. Dát ve sportu přednost Evropské unii není dobré.

Co se týče sportovního sázení, slyšeli jsme zde mnoho názorů. Používat tuto zprávu při snaze o uzavření diskuse o liberalizaci trhu hazardních her a loterie je naprosto špatné. Tato debata by se měla ubírat jiným směrem a vzejít z jiného výboru. Ti, kteří o tomto tématu mluví, by se měli podívat, co se děje v Itálii, kde postupná liberalizace trhu zvýšila částku peněz dostupnou všem.

Hovořili jsme o hromadném prodeji televizních práv, s nímž souhlasím, protože ve Spojeném království funguje, ale pevně věřím v decentralizaci a nepochybně by se tato zodpovědnost měla nechat na členských státech.

V této bílé knize o sportu je mnoho dobrých věcí, i když se příliš málo zmiňuje o hnutích speciálních olympiád a paralympiád. Ale celkově je tato zpráva urážka irských voličů, protože mluví o Lisabonské smlouvě, jako by tu již byla a s jejich volbou se nepočítalo. Proto delegace konzervativců Spojeného království bude muset nakonec hlasovat proti.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval panu zpravodajovi za jeho skvělou práci na zprávě, která má za cíl poskytnout strategické pokyny ohledně role sportu v Evropské unii.

Sport je společenský fenomén, který vždy pomáhal rozvíjet hodnoty, jako jsou soudržnost, týmový duch a identita, jak uvádí prohlášení o celkovém výnamu sportu připojené k Amsterodamské smlouvě. Sportovní aktivita pomáhá rozvíjet fyzické, intelektuální a společenské schopnosti, a proto by sport měl být vykonáván jak v rámci vzdělávacího systému, tak v ostatních aspektech společenského života.

Jedno hledisko, které by nemělo být podceňováno, je příinnost, který má sportování pro invalidní lidi: všechny členské státy, místní a regionální úřady a sportovní organizace by měly zajistit a usnadnit invalidům přístup ke sportovním zařízením. Sport se v současné společnosti musí potýkat s novými hrozbami, jako je bezohledné využívání mladých hráčů, doping, rasismus, násilí a praní špinavých peněz. Problém násilí vyvstává nejen na stadionech, ale i mimo ně.

Oceňuji, že se komise ujala úkolu zabránit neshodám usnadněním dialogu s členskými státy, mezinárodními organizacemi, sportovními orgány a policejními silami. Je také důležité zdůraznit ekonomickou stránku sportu. Diskriminační daňové systémy uplatňované členskými státy ve prospěch hráčů mohou mít za následek narušení hospodářské soutěže. Proto je třeba přijmout pravidla, která zajistí spravedlivou hospodářskou soutěž mezi sportovními orgány.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Pane předsedající, s vychvalováním sportu v této zprávě se dá jediné souhlasit. Sport znamená pro společnost hodně a vytváří důležité hodnoty, které sotva mohu vyjmenovat v pouhých dvou minutách. Přispívá také ke sjednocování Evropy. Nicméně fakt, že je něco důležité, ještě neznamená, že je to politické, a jen proto, že něco přispívá ke sjednocování Evropy, nemusí to nutně být odpovědnost EU.

Myslím, že toto hledisko se v dnešní rozpravě ztrácí, zvláště když lidé trvají na tom, že by se mělo na úrovni EU vyvíjet více iniciativy v souvislosti se sportem. To já si nemyslím. Proto se nedomnívám, že potřebujeme

zvláštní evropskou policii zabývající se hazardními hrami. Nemyslím si, že sportovní agenti vydělávají příliš mnoho peněz a že by to pro nás měl být argument pro vyvinutí zvláštního vzdělávání pro sportovní agenty. Ani bychom neměli srovnávat příjmy mezi úspěšnými a méně úspěšnými kluby. Snaha omezit to, co zpráva nazývá příliš nabitými programy sportovců, je pravděpodobně neodradí od dopingu.

Nicméně musíme prozkoumat mnoho nepravdivých tvrzení o trhu s hazardními hrami v Evropě. Není žádná souvislost mezi soukromými hráči na trhu s hazardními hrami falšováním zápasů. Na druhou stranu některé největší skandály, které jsme viděli v Evropě, postihly země s monopoly. Není žádná souvislost mezi monopoly na hazardní hry a politikou omezující hazardní hry. Na druhou stranu mnohé ze státních monopolů v členských státech jsou největší inzerenti. Země s hospodářskou soutěží nemají neregulovaný trh s hazardními hrami. Na druhou stranu v mnohých zemích s monopoly jsou služby související s hazardními hrami nejslaběji regulovány a monopoly si nejčastěji mohou dělat, co chtějí.

Neměli bychom se snažit prostřednictvím nesprávných fakt zdržovat EU mimo oblast, v níž má EU důležitou roli. Máme v Evropě volný pohyb služeb, což by se samozřejmě mělo vztahovat i na služby spojené s hazardními hrami. Falešné údaje členských států o závislosti na hazardních hrách často skrývají čistý protekcionismus a ochranu jejich vlastních tržeb z monopolů hazardních her. Ve skutečnosti přetvářka kolem politiky hazardních her jen ukazuje, že jsou to ministři financí členských států, kdo trpí nejhorší formou závislosti na hazardních hrách. Proto my švédští konzervativci můžeme těžko podpořit velké části této zprávy.

Předsedající. – Právě jsem obdržel jedenáct žádostí o slovo, kterým nemohu vyhovět. Připomínám poslancům, kteří se nedostanou ke slovu během rozpravy, že mohou podat písemné prohlášení o maximálně 200 slovech, které bude přiloženo k doslovnému přepisu rozpravy, nebo mohou podat vysvětlení volby na konci řečnické části.

Mihaela Popa (PPE-DE). – (RO) Pane předsedající, drazí kolegové, ráda bych blahopřála kolegovi Mavromatisovi a zároveň mu poděkovala za spolupráci, protože jsem k této zprávě navrhla několik pozměňovacích návrhů.

Pokládám za nezbytné zavést bezplatný přístup na sportovní události pro mladé lidi pod 14 let, abychom mohli vytvořit mistrovství Evropy na úrovni škol a univerzit, stejně jako „Evropský den bez přídavných látek v potravinách“. Je nutné přizpůsobit infrastrukturu sportu a škol potřebám invalidních lidí, zavést povinné zdravotní pojištění pro vysoce výkonné sportovce a navrhnout evropské projekty pro prevenci násilí v oblasti sportu. Je nezbytné vytvořit evropské projekty pro žáky se zvláštními fyzickými schopnostmi.

Na závěr bych ráda vyjádřila své přesvědčení, že přijetím *bílé knihy o sportu* přispějeme k podpoře zdravější a hodnotnější evropské společnosti.

Costas Botopoulos (PSE). – (EL) Pane předsedající, celý život naprosto zbožňuji sport, a to jak jako účastník, tak jako divák. Měl bych samozřejmě dodat, že jsme celá léta s kolegou poslancem a přítelem panem Mavrommatisem psali sportovní články do stejných novin.

Nicméně po dnešní rozpravě nejsem příliš optimistický. Cokoli uděláme a jakkoli se snažíme dát věci doporádku, události ukáží, že situace je dost zlá.

Doping je každodenní problém a vyskytly se i smrtelná neštěstí. Komerčializace sportu dosáhla extrému. Díky úspěchu sportu panuje zaujetí pro velkolepé show ohromných rozměrů, a to vede ke korupci. Ve sportu vládne televize.

Proto si myslím, že velmi důležité je symbolické gesto. Vzhledem k problémům s olympijskými hrami se domnívám, že budeme muset zvážit, zda by se hry neměly natrvalo vrátit do Řecka.

Toomas Savi (ALDE). – Pane předsedající, jako předseda Estonské lyžařské asociace souhlasím s obavami vyslovenými ve zprávě ohledně klesajícího počtu hodin tělesné výchovy jak v základním, tak ve středním školství. Tělesná výchova pomáhá školákům rozvíjet návyky zdravého životního stylu. Zvýšit jejich zájem o sportovní aktivity je velkou výzvou pro mnoho lidí zabývajících se sportem.

Například Estonská lyžařská asociace vytvořila celoroční systém účasti pro děti a neprofesionály, ale to je poměrně nákladný závazek. V této souvislosti bych chtěl zdůraznit, že financování sportovních aktivit výrazně těží z hazardních her. Mnoho sportů je dotováno ze zisku státem provozovaných loterií stejně jako z povolených hazardních her. Myslím, že pokud nebudeme využívat tyto peníze, budeme muset najít nějaké alternativní zdroje finanční podpory.

Antonio De Blasio (PPE-DE). – (HU) Děkuji vám, pane předsedající. Rád bych blahopřál panu zpravodaji za přípravu této zprávy. Již jsme toho dnes slyšeli mnoho, ale já bych vás chtěl obzvláště upozornit na některé aspekty. Z obezity se stává endemie, za což nemalou měrou může náš sedavý způsob života. Proto by pomohlo, jak již řekl předchozí mluvčí, kdyby se zavedla povinná denní tělesná výchova od základních škol až po vyšší vzdělání. Na to je obšem zapotřebí vybavení a také změna učebních osnov. Co se týče vybavení, situace by se dala vylepšit, pokud by se více zapojila vláda, protože nejméně polovina výnosů ze sportu, které tvoří 4 % hrubého domácího produktu EU, by měla být znovu investována, aby se dosáhlo výraznější změny. Tuto cestu rozhodně doporučuji. Doufám, že bílá kniha přinese zlepšení. Děkuji vám za pozornost.

Vladimír Špidla, člen Komise. – Vzhledem k tomu, že hlasování začne za několik minut, nemám možnost k nějakému většímu projevu. Ale přesto bych chtěl konstatovat několik věcí a odpovědět na několik otázek. Z debaty podle mého názoru jasně vyplynulo, jak komplikovaný jev sport v životě moderní společnosti je. Druhá věc, kterou jsem rád konstatoval, je, že po hlasování o návrhu zprávy pana zpravodaje budeme mít velmi pevnou bázi pro následující koherentní politiku Evropy ve věci sportu. Bázi, která bude založena na bílé knize a zprávě Parlamentu.

V debatě se pochopitelně objevila celá řada myšlenek, které bude nutné rozpracovávat a zvládat v příštím období. Chtěl bych zdůraznit jenom ty, které jsem zaznamenal a které mi připadají jako zvlášť významné. Jeden z problémů, který koneckonců v bílé knize je, je vzdělání sportovců, zejména mladých, tak, aby se zabránilo tomu, co bylo popisováno, tomu, že v okamžiku, kdy opouštějí kariéry, nemají ještě založenou dostatečnou dlouhodobou budoucnost. Stejně tak důležité je zabývat se problémem obchodu nebo rizikem obchodu s lidmi v některých případech v oblasti sportu. Stejně tak Komise nutně musí věnovat pozornost intelektuálnímu vlastnictví, zejména v oblasti internetu, což koneckonců Komise dělá, a protože vidím, že opravdu atmosféra není vhodná pro dlouhé projevy, tak ještě rychle odpověď na otázky, které byly položeny.

První byla otázka tzv. guidelines. Komise je toho názoru, že v daném okamžiku není ještě situace zralá k tomu zformulovat tyto linie, ale přesto Komise považuje za nutné tomuto problému věnovat pozornost. Z dalších otázek, o kterých bych se ještě chtěl zmínit, je velmi často citovaná otázka loterií. Zde chci konstatovat, že loterie jsou mimo směrnici o službách, tudíž jsou podřízeny komunitárnímu právu a je třeba hledat rozhodnutí v každém jednotlivém případě. Další důležitou otázkou byl kolektivní prodej emisních práv vysílání televize. Komise předpokládá, že bude vždy nalezeno řešení, které bude obsahovat značnou složku solidarity, což bylo zmíněno. Myslím si, že jsem se velmi rychle dotkl většiny otázek, které byly položeny. Jinak samozřejmě je to jenom jeden, byť velmi důležitý krok, který společně učinila Komise a Parlament.

Manolis Mavrommatis, zpravodaj. – (EL) Pane předsedající, dovoluji, abych znovu poděkoval všem poslancům, kteří zde dnes promluvili, a všem, kteří podali pozměňovací návrh ke zprávě o bílé knize o sportu.

V osmi výborech bylo předloženo dohromady 520 pozměňovacích návrhů. Usiloval jsem pokud možno o smírná řešení a toto je výsledek. Samotná skutečnost, že tyto pozměňovací návrhy předložilo osm výborů a že byly zvoleny, svědčí o významnosti textu, který bude začleněn do reformní smlouvy.

Toto je důležitý první krok pro sport a pro EU. Pomocí naší spolupráce a společné podpory můžeme dosáhnout mnohého.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Pane předsedající, nejsem si jist, podle kterého pravidla bych se nyní měl přihlásit, ale přesto tak učiním. Rád bych vás požádal, abyste informoval předsednictvo, že alespoň pro mě osobně – ale jsem si jist, že mluvím za všechny předsedy skupin zde – je atmosféra zde ve sněmovně momentálně naprosto neúnosná. Neslyšíme ani lidi ve sluchátkách, jaký je zde hluk; je to opravdu hrozné.

Většina z proslovu komisaře Špidly a poznámek pana Mavrommatise nebyla slyšet kvůli tomu otřesnému hluku ve sněmovně. To je nepřijatelné. Mohl byste prosím zajistit, aby předsednictvo nechalo alespoň pětiminutovou pauzu mezi koncem rozpravy a hlasováním, protože tuto situaci bychom zde ve sněmovně neměli trpět.

(Potlesk)

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování je plánováno ihned a nyní k hlasování přistoupíme.

Písemná prohlášení (Článek 142 jednacího řádu)

Iles Braghetto (PPE-DE), písemně. – (IT) Schvaluji práci pana zpravodaje Mavrommatise a vítám netrpělivě očekávanou bílou knihu o sportu, kterou přijala Komise. Je to užitečný a nezbytný důkaz o tom, že sportovní aktivita tvoří velmi důležitý rozměr evropské společnosti.

Rád bych upozornil na postoj Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, který zdůrazňuje, že sport musí být oceňován společensky, zejména v případě mladých lidí, jako prostředek k učení toleranci, respektu a účasti. Domnívám se, že členské státy – s podporou jasných, transparentních směrnic a politiky Společenství – by měly vytvářet vhodné prostory pro sport a zapojit společnost jako celek, včetně znevýhodněných skupin, aby sportovní činnost mohla napomáhat sjednocování lidí a boji proti rasismu a xenofobii.

Vzhledem k tomu, že nedostatek fyzické činnosti podporuje nemoci jako obezita a další chronické choroby, domnívám se, že nezbytná je spolupráce mezi sportovním a zdravotnickým sektorem. Evropská unie má důležitou koordinační roli v informování občanů a v podpoře jejich zapojení do různých sportovních aktivit.

Magor Imre Csibi (ALDE), písemně. – (RO) Rád bych zdůraznil důležitost hodin tělesné výchovy na školách EU a na středních školách. V současné době je tělesná výchova jediným předmětem ve školních osnovách, který připravuje děti na zdravý způsob života. Oceňuji snahu EU zvýšit počet hodin tělesné výchovy ve školách.

Vedle zvyšování počtu hodin tělesné výchovy bychom měli také uvažovat o dvou důležitých otázkách: mám na mysli atraktivitu možnosti mít různé hodiny tělesné výchovy. Můj názor se opírá o debaty, které jsem vedl se žáky a učiteli tělesné výchovy v Rumunsku. Bohužel, skutečnost, že hodiny tělesné výchovy nejsou atraktivní, vede k nárůstu absencí.

Jedním z důvodů je nedostatek příslušného hmotného základu, který by umožnil hodiny rozrůznit. Další problém je nedostatek hodin speciální tělesné výchovy pro mladé lidi s nadváhou nebo obezitou. Hodiny tělesné výchovy jsou stejně intenzivní pro zdravé děti jako pro děti s problémy. Tak jsou mladí lidé někdy nuceni zůstat mimo sportovní oblast.

To jsou některé problémy, které se vyskytují v několika členských státech Evropské unie a na něž musíme najít řešení. Vyzývám Evropskou komisi, aby předložila nějaká řešení a také příklady dobrých postupů v členských státech.

Gyula Hegyi (PSE), písemně. – (HU) Zpráva o sportu od mého kolegy poslance z Řecka je důležitým dokumentem o tématu, které je blízké mému srdci. Sport je součástí evropské kultury již mnoho tisíc let. Starověké Řecko dalo lidstvu kromě jiného olympijské hry. Dnes se mnozí lidé obávají, jestli bude možné uchránit olympijské hry před bojkotem a před politickými emocemi, které mohou být z jiného hlediska oprávněné. S potěšením konstatuji, že v Maďarsku jsou hlavní tendence v politickém i veřejném mínění proti bojkotu olympiády v Pekingu. Pokud vím, podobná nálada vládne v celé Evropě. Můžeme tedy doufat, že tentokrát, po předchozích nešťastných bojkotech, nezkaží politika zážitek sportovců a sportovkyň a stovek milionů lidí, kteří sport milují. Účast politiků na úvodním ceremoniálu je něco zcela jiného. Toto je záležitost, kterou mají rozhodovat politici z titulu své politické funkce, a sport ani sportovci by do ní neměli být zatahováni.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), písemně. – (RO) Když hovoříme o revidované Lisabonské strategii, nemůžeme opomenout sektor, který zaměstnává 15 milionů lidí a produkuje kolem 4 % HDP Evropské unie. Sport může být důležitou složkou pro naše dva velké cíle: hospodářský růst a zaměstnanost.

Proto bych ráda zdůraznila některé rozpočtové aspekty podpory Evropské unie pro sportovní odvětví. V současnosti nemáme v platných smlouvách žádnou jasnou zmínku, která by umožnila naši aktivní účast pomocí programů a financí. Nicméně, než Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, můžeme začít s přípravnými kroky v Rozpočtovém výboru, které, ačkoli s velmi omezenými částkami, mohou od roku 2009 odstartovat pro evropský sport velmi užitečné projekty.

Lituji, že jsme během předkládání nového předběžného návrhu rozpočtu tento týden více nediskutovali o rozpočtové položce, která může být stanovena v Kapitole 3 – Rozpočet občanství EU. Doufám, že při prvním čtení rozpočtu na podzim předložíme konstruktivní návrhy pro tuto oblast.

Livia Járóka (PPE-DE), písemně. – (HU) Nejprve mi dovoluňte poblahopřát mému příteli panu Mavrommatisi za tuto zprávu, která nabádá členské státy Evropské unie k výměně nejlepších postupů v zájmu zabránění násilí, rasismu a xenofobii na území sportovišť i mimo ně. Podnikání kroků v boji proti rasismu, který se bohužel na sportovních akcích projevuje stále častěji, je úkol, který by měly plnit společně úřady členských států, sportovní asociace a organizátoři soutěží. Je to také v jejich společném zájmu. Mezi jedinečné iniciativy,

kteří v tomto smyslu vynikají, patří kampaň UEFA „Fotbal proti rasismu v Evropě (FARE)“ a série závodů nazvaná „Rasismus kazí hru“. Nejúčinnější mechanismus pro boj s rasismem a vyčleňování v oblasti sportu je ovšem samotná hra, protože v jednotlivcích pěstuje smysl pro týmového ducha, spolupráci a spravedlivou soutěž a také posiluje spolupráci a solidaritu jako sociální hodnoty.

Ovšem podle statistiky se některé společenské skupiny, zejména ty nejvíce znevýhodněné etnické menšiny, mnohem méně účastní sportovních aktivit a mají horší přístup k vládou spravovaným sportovním zařízením. Z toho důvodu potřebuje Evropská unie ustavit vhodný referenční rámec pro podporu rovných příležitostí při provozování a financování sportu. Vedení sportovních asociací v členských státech musí mezi tím, ve spolupráci s místními a regionálními vládami, upřednostňovat zapojení znevýhodněných skupin v jejich sportovním odvětví.

Roumyana Jeleva (PPE-DE), písemně. – (BG) Ráda bych blahopřála našemu kolegovi panu Mavrommatisi za skvělou zprávu. Chválím začlenění tématu sportu do Lisabonské smlouvy, požadavek, aby rozpočet na rok 2009 měl zvláštní rozpočtovou položku pro činnost v oblasti sportu a rozvoj opatření pro jeho podporu v členských státech. Domnívám se, že dnešní rozprava zahájí podporování stálé evropské politiky v oblasti sportu.

Jako členka Výboru pro regionální rozvoj z Bulharska, země s málo vyvinutou sportovní infrastrukturou, zejména v amatérském sportu, bych ráda vyzvala Evropskou komisi a členské státy k aktivnějšímu využívání Evropského fondu pro regionální rozvoj a dalších finančních nástrojů pro investice do městského prostředí a pro rozvoj sportovní infrastruktury a projektů. Jsem přesvědčena, že sport by se měl a může s pomocí EU stát součástí strategií pro udržitelný rozvoj našich regionů, samosprávných oblastí, měst a vesnic.

Lasse Lehtinen (PSE), písemně. – (FI) Sport je soutěž, ale taková, na kterou se nemohou vztahovat zákony EU o hospodářské soutěži.

V zájmu zachování jeho specifčnosti by sport měl v budoucnu dostat možnost samoregulace, v souladu s nejlepší tradicí každého sportu. Jako zákonodárci musíme schvalovat zákony, které udrží politiky a soudce co možná nejdále od sportu. Tento zdánlivě protichůdný požadavek je mnohem promyšleněji řešen v této zprávě než v bílé knize Komise.

Je důležité pro amatérský evropský sport a pro provinční činnost, aby členské státy dokázaly ochránit své systémy hazardních her, které jsou nezbytnou složkou specifčnosti sportu. Vedlejším produktem hazardních her se také lépe předchází v zemích, kde má stát v této oblasti monopolní postavení. Všechny sporty, profesionální sport a obchod kolem něj těží z dobrovolné, neplacené, provinční činnosti a veřejného financování.

Co se týče Parlamentu, je třeba, aby mohl zajistit, že se sociální základ pro sport nerozsype pod tlakem tržních sil.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), písemně. – (PL) Sport je natolik důležitou součástí každodenního života a také je natolik globalizovaný, že si zaslouží pozornost institucí Evropské unie. Společná snaha bojovat proti určitému souvisejícímu fenoménu je účinnější než činnost jednotlivých členských států.

Doping je považován za rozšířenou hrozbu současného sportu. Proto zpráva Evropského parlamentu přisuzuje boji proti dopingu prioritu. Poslanci, kteří pocházejí z bývalého komunistického bloku, si vzpomínají, jak se doping může stát národní metodou výroby vítězů schvalovanou představiteli země, která si staví prestiž na základě sportovních úspěchů. Zpravodaj pronesl moudrou poznámku založenou na skutečné situaci. Prohlásil, že samotná léčba symptomů pomocí zvýšených kontrolních opatření nebude účinná. Musí být doprovázena opatřeními, která odstraní původní důvody tohoto fenoménu. Mám na mysli program soutěží, který je zaplněn víc, než tělo může snést, a vzdělávání.

Další zjevnou hrozbou hromadných sportovních událostí jsou projevy rasismu a diskriminace. Rozlišují mezi tímto a omezeními uloženými FIFA například ohledně počtu národních a zahraničních členů týmu. Taková omezení se určují kvůli obavám o pokrok a rozvoj mladých talentů (namísto přestupů) a nejsou příklady diskriminace vůči hráčům na základě jejich původu.

Také vítám pozornost věnovanou fenoménu spojenému s komercializací sportu a jeho vedlejším účinkům, jako jsou hazardní hry a nerovný přístup k vysílání sportovních událostí. Souhlasím s tím, že tato témata jsou také velmi důležitá.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), písemně. – (BG) Pane předsedající, je skvělé, že EP projednává Bílou knihu o sportu. Měli bychom věnovat pozornost vyváženosti politik zaměřených na rozvoj profesionálního a amatérského sportu. Vynikající výsledky ve sportu stojí hodně, ale je stejně nezbytné zvýšit financování masového sportu od dětství do důchodového věku. Je nezbytné vyvinout infrastrukturu umožňující integraci všech sociálních skupin obyvatel.

Sport volá po vzdělání od raného věku a sport je pomocný nástroj pro odstranění mnoha jiných problémů, jako je užívání drog, alkoholu a tabáku. Měli bychom přesvědčovat členské státy, aby zřizovaly oblasti pro volný sport a oblasti bez drog, alkoholu a tabáku. Nedávno jsem uskutečnila průzkum veřejného mínění, který jasně ukázal, že mladí lidé, kteří se věnují sportu, neužívají drogy a alkohol. Kultura jejich chování je velmi odlišná; tolerance a solidarita jsou velmi důležité prvky, které v nich sport tříbí. Proto je obzvláště důležité zapojit do sportu vdělávání. Je zde ještě něco, o co bych se s vámi ráda podělila: existují specializované sportovní školy a pro jejich činnost je velmi důležitá souhra s prací sportovních klubů nabírajících sportovce. Je nezbytné mít právní předpisy k tomuto problému jak pro sport, tak pro vzdělání.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Bylo zde řečeno mnohé o roli sportu v kultuře, jeho účinku na zdraví atd. Sport má velmi významnou roli jak fyzicky, tak psychologicky. V posledních letech je společenský přínos sportu v Evropě aktivně propagován, aby každý dostal příležitost podílet se svými nejlepšími schopnostmi na životě svých společenství. Nesmírně mě mrzí, že se totéž nedá říci o oblasti sportu postižených lidí. Jako předsedkyně Sportovní asociace fyzicky postižených vím, jak je obtížné organizovat sportovní události pro postižené, prosadit je v médiích a získat zdroje od vlády a sponzorů. Naši sportovci a sportovkyně si uvědomují, že pro ně neplatí rovné podmínky.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Statistika v oblasti kultury, kterou publikoval Eurostat v roce 2007, se zakládala na tom, které činnosti podle členských států spadají do této kategorie. Bohužel sport a turistika byly vyloučeny a já jsem přesvědčena, že to je třeba napravit. Rozvoj sportovní turistiky v posledních letech a zvýšenou popularitu zimních a vodních sportů považuji za pozitivní.

Existence sportovních zařízení v hotelových komplexech nebo vznik cyklostezek by mohly mít příznivý vliv jak na zdraví obyvatelstva, tak na životní prostředí. Ve velkých evropských městech již jsou parkovací zařízení, která turistům zdarma nabízejí kola na celou dobu, po kterou je zaparkováno vozidlo.

Dne 1. května jsem ve městě Galac, odkud pocházím, čekala u cílové čáry na lidi, kteří se rozhodli věnovat svůj čas účasti na přespolním běhu. Měla jsem radost především z dětí a invalidních lidí, kteří překročili cílovou čáru. Vzdělávání je nezbytné pro podporu sportu. V Rumunsku začala v roce 2001 výstavba několika set sportovních hal pro základní a střední školy, a to jak v městech, tak na venkově. Domnívám se, že v tomto druhu investování by se mělo pokračovat.

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

5. Hlasování

Předsedající. – Nejprve s potěšením sněmovně ohlásím, že litevský parlament dnes ráno ratifikoval Smlouvu.

(Potlesk)

Příštím bodem je hlasování.

(Výsledek a další podrobnosti o hlasování: viz zápis)

– Před hlasováním:

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). – Paní předsedající, dnes je den mého posledního hlasování v Parlamentu. Zítřka bude dánské Červnové hnutí zastupovat Hanne Dahlová. Rád bych vám všem poděkoval za ty dobré bitvy o ústavách a referendech a za dobrou spolupráci při našem společném boji za transparentnost.

Podarilo se nám otevřít v Komisi tajný telefonní seznam. Máme jejich pořady jednání a zápisy na internetu. Brzy uvidíme, kdo poskytuje Komisi rady a kdo dostává subvence. Taková vítězství byla uskutečnitelná jedině díky tomu, že jsme spolupracovali bez ohledu na politické hranice.

V Úmluvě jsme měli podpisy 23 vlád, každý poslanec a každý poslanec EP kromě jednoho, pro velmi jednoduchý návrh nasměrovat proces k transparentnosti. Vše musí být otevřené a transparentní, pokud nerozhodujete o odchylce.

Také vám děkuji za podporu pro některé pozměňovací návrhy o fluorovaných skleníkových plynech, klimatu, pesticidech a pitné vodě, dopravě, dusičnanech v ekologických párcích.

Mé druhé přání je, aby již zákony nebyly ustavovány státními úředníky za zavřenými dveřmi. Prosím, zajistěte, aby všechny evropské zákony musely projít tímto Parlamentem ve veřejném hlasování.

Děkuji vám, kolegové, za 29 let v našem smíšeném shromáždění...

... a děkuji dánským voličům, kteří to umožnili!

5.1. Změna rybolovných práv a finančního příspěvku stanovených v dohodě ES/Seychely (A6-0085/2008, Josu Ortuondo Larrea) (hlasování)

5.2. Sazba spotřební daně na pivo z Madeiry (A6-0146/2008, Sérgio Marques) (hlasování)

5.3. Dohoda mezi Evropským parlamentem a Komisí o podmínkách uplatňování postupu projednávání ve výběrech (A6-0107/2008, Monica Frassoni) (hlasování)

– Před hlasováním:

László Kovács, Člen Komise. – Paní předsedající, Komise vítá zprávu paní Frassoniové, která potvrzuje závěr dvoustranné dohody mezi Parlamentem a Komisí o postupech provádění rozhodnutí Rady 1999/468/ES, pozměněného rozhodnutím 2006/512/ES. V této souvislosti Komise zdůrazňuje, že článek 11 dohody se zabývá obzvláště naléhavými případy obecně.

Komise by ráda poděkovala Parlamentu a zejména panu Galeotemu a panu Corbettovi za vynikající spolupráci, která vládla během vyjednávání této dohody. Včera Komise dohodu schválila a předseda Barroso ji v nejbližších dnech podepíše.

5.4. Změna článku 81 jednacího řádu Evropského parlamentu (A6-0108/2008, Monica Frassoni) (hlasování)

5.5. Režimy podpor pro zemědělce (podpora pro bavlnu) (A6-0166/2008, Ioannis Gklavakis) (hlasování)

5.6. Transatlantická hospodářská rada (hlasování)

– Před hlasováním o článku 13:

Erika Mann (PSE). – (DE) Paní předsedající, v našich diskusích o společném návrhu na rozhodnutí, které se odehrály v pondělí mezi všemi stranami, jsme zapomněli, že doporučení MMF ohledně finanční krize jsou již dostupná a že nyní se jedná o jejich provádění. Proto bych doporučila – doufám, že mé doporučení bude mít podporu sněmovny – aby do textu byla vložena následující fráze:

„K provádění oběma stranami ujednání.“

(DE)

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

5.7. Dodržování lidských práv ve světě (2007) a politika EU (A6-0153/2008, Marco Cappato) (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 3:

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – (DE) Paní předsedající, rád bych učinil následující prohlášení jménem své skupiny: chtěl bych stáhnout pozměňovací návrh 3. Stále jsme toho názoru, že nenásilí bohužel vždy nestačí k zajištění respektu k lidským právům – jen bych zde připomněl Kosovo a Dárfúr – ale to neznamena, že bychom byli proti principu nenásilí. Proto si přejeme stáhnout náš pozměňovací návrh. Budeme hlasovat pro návrh předložený skupinou PPE-DE a budeme pokračovat na tomto základě.

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 7:

Marco Cappato, zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, chtěl jsem poděkovat panu Swobodovi ze skupiny socialistů za to, že stáhli tento pozměňovací návrh v zájmu zjednodušení, a také za vyjasnění, že návrh není takříkajíc jediným nástrojem.

Rád bych předložil ústní pozměňovací návrh o pozměňovacím návrhu, který navrhla skupina PPE-DE, také v zájmu zjednodušení: na začátku článku by stálo: „považuje nenásilí za nejvhodnější prostředek“ a zbytek článku by zůstal stejný. Rovněž bych požádal, aby se slovo nenásilí psalo jako jedno slovo ve všech jazykových verzích, protože se nejedná pouze o negativní pojetí naznačující nepřítomnost násilí, ale jde o pozitivní pojetí jednání, jak nás učí dalajlama, Gándhí a další historické postavy.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

– Před hlasováním o článku 23:

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, chtěla bych podat ústní pozměňující návrh k článku 23, se souhlasem našeho zpravodaje, vyjádřit následující:

„se znepokojením poukazuje na to, že během posledního roku činnosti tento nový orgán nedokázal svou věrohodnost, ale znovu zdůrazňuje klíčovou roli UNHCR v rámci celkové struktury OSN;“.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

5.8. Mise EU ke sledování průběhu voleb: cíle, praktiky a budoucí výzvy (A6-0138/2008, Véronique De Keyser, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra) (hlasování)

– Před hlasováním:

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, po konzultaci s oběma zpravodaji navrhuji následující dodatek:

– „Vzdává hold účasti pozorovatelů ze třetích zemí, jako je Švýcarsko, Norsko a Kanada, ve volebních pozorovacích misích EU.“

(DE) Ti, kterých se to týká, to požadovali, a já se domnívám, že je to povzbuzuje, aby se příště znovu zúčastnili.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

5.9. Obchodní a hospodářské vztahy se zeměmi jihovýchodní Asie (ASEAN) (A6-0151/2008, Glyn Ford) (hlasování)

– Před hlasováním:

Glyn Ford, zpravodaj. – Paní předsedající, po včerejší rozpravě jsem souhlasil se stažením pozměňovacího návrhu 11 a s umístěním pozměňovacího návrhu 12 k článku 17 jako doplněk. Děje se tak na základě dohody s panem Varelou Suanzes-Carpegna ze skupiny PPE-DE.

(Parlament souhlasil s požadavkem)

5.10. Řízení populací ryb v hlubokých vodách (A6-0103/2008, Rosa Miguélez Ramos) (hlasování)

5.11. Vytvoření rámce pro činnosti zájmových skupin (lobbistů) při orgánech a institucích Evropské unie (A6-0105/2008, Ingo Friedrich) (hlasování)

– Před hlasováním:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, jménem mé skupiny bych rád požádal o jmenovité hlasování o pozměňovacím návrhu 1 a o druhé části rovnosti hlasů o pozměňovacím návrhu 11.

Předsedající. – Připomínám, že lhůta již vypršela. Nicméně, pokud nejsou námitky, váš návrh přijmeme.

(Předsedající shledala, že nejsou žádné námitky vůči vznesenému návrhu)

– Před hlasováním o článku 10:

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, účelem tohoto pozměňovacího návrhu je vymazat následující slova: „když jednají v souladu s rolí a plní úkoly těchto orgánů, jak stanovují Smlouvy.“ To se týká skutečnosti, že regiony a místní úřady, narozdíl od soukromých lobbistů, reprezentují veřejné zájmy: bylo by zjednodušující přirovnávat regiony a místní úřady k soukromým lobbistům. Předpisy mnohých evropských regionů a místních úřadů jim umožňují zasahovat mnohem více, než stanovují Smlouvy v zájmu ochrany zmíněných veřejných zájmů na úrovni Společenství. Proto jsem navrhl, aby byla poslední věta pozměňovacího návrhu vymazána.

(Parlament ústní pozměňovací návrh zamítl)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 3:

Adina-Ioana Valean (ALDE). – Paní předsedající, my máme ústní změnu k pozměňovacímu návrhu 3. Chceme nahradit slovo „církvě“ slovem „náboženské“, takže věta bude znít: „[...] měly být považovány za lobbisty a mělo by se s nimi stejně jednat: profesionální lobbisté, firemní lobbisté, nevládní organizace, skupiny expertů, obchodní sdružení, obchodní svazy a zaměstnavatelské organizace, náboženské, filozofické a nekofesní organizace [...]“ atd.

(Parlament ústní pozměňovací návrh zamítl)

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, toto je důkaz, že lobbying funguje!

(Potlesk ze středu a zleva)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 15:

Monica Frassoni (Verts/ALE). – Paní předsedající, zdá se, že evropská angličtina nás zradila. Tudiž, protože text tohoto pozměňovacího návrhu zjevně není příliš jasný, stáhne moje skupina pozměňovací návrh 15 o otázce peněz žádaných při poskytování finančních informací lobbistů. Ale skutečně doufáme, přestože hlasování neprobíhá tak, jak bychom si představovali, že se toto téma vrátí a bude objasněno během diskusí pracovní skupiny.

Děkuji mnohokrát a děkuji všem za práci, kterou jsme spolu odvedli.

5.12. Bílá kniha o sportu (A6-0149/2008, Manolis Mavrommatis) (hlasování)

6. Složení Parlamentu: viz zápis

7. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ MORGANTINI

Místopředsedkyně

8. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

9. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: Ioannis Gklavakis (A6-0166/2008)

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Paní předsedající, člověk by očekával, při reformě podléhající tlaku rozhodnutí Evropského soudního dvora, že pro delikátní a obzvláště důležitý produkt řeckého zemědělství bude do roku 2013 existovat záruka pro novou společnou organizaci trhů s bavlnou. Toto sloučení by bylo založeno na zásadách společné zemědělské politiky podle režimu jednotné platby, finanční záruky fondů Společenství v národním finančním rámci každé země, a na možnosti flexibility v členských státech ve správě národního finančního rámce.

Měli bychom se zaměřit na největší možné platby na plochu za hektar v rámci hranic rozpočtové neutrality. Také bychom měli přidělovat pomoc pěstitelům, kteří vylepší kvalitu své produkce.

Toho jsme ovšem nedosáhli. V navrhovaném vytvoření restrukturalizačního fondu, jak bylo doporučeno ve zprávě v rámci prvního sloupku, se navrhuje, že by se měla financovat modernizace odvětví, zejména ve vyzrňovacím průmyslu, jak je stanoveno především v pozměňovacích 9, 14, 16, 23, 26, 31 a 39. Probíhá přebudování v zájmu vyvážení ztrát, které vyzrňovací průmysl utrpí následkem jakéhokoli poklesu výroby nebo nepokojů na trhu s bavlnou.

Z těchto důvodů hlasovala parlamentní skupina PASOK proti zprávě o přímé podpoře plánu pro bavlnu.

– Transatlantická hospodářská rada (RC-B6-0209/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, děkuji vám za příležitost vysvětlit, jak jsem hlasoval o dohodě o Smlouvě o ES.

Myslím, že je správné říci, že všichni vítáme spolupráci v oblasti právních předpisů, zejména tam, kde to pomůže usnadnit obchod a obzvláště transatlantický obchod, protože se příliš často stává, že si naše dva velké obchodní bloky – EU a USA – ohledně obchodních otázek vjíždějí do vlasů.

Nicméně bychom měli zajistit, aby žádná dohoda, k níž dospějeme na základě společných právních norem, nebyla použita jako omluva pro společný protekcionismus. Musíme zajistit, aby žádné globální normy, na nichž se shodneme, nebyly použity jako omluva pro vyloučení výrobců a dodavatelů z jiných světových trhů.

Proto, když se snažíme přijmout společné globální normy, ujistěme se, že také můžeme pomoci výrobcům z chudších zemí přijmout tyto normy, abychom tyto normy nevyužívali k jejich odříznutí od světových trhů.

Celkově se domnívám, že tato dohoda je vítaná na obou stranách, a proto jsem hlasoval pro.

– Zpráva: Marco Cappato (A6-0153/2008)

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, hlasoval jsem pro zprávu pan Cappata, protože se zabývá jednou z nejdůležitějších funkcí Evropského parlamentu, konkrétně dozorčí funkcí nad výkonem Rady a Komise v oblasti politiky lidských práv. To posiluje roli Evropské unie jako strážce lidských práv po celém světě. Je nezbytné, aby například podvýbor pro lidská práva systematicky vyhodnocoval příslušné nástroje a aby se Parlament účastnil dialogů Evropské unie na téma lidských práv.

Nicméně, jakákoli přijatá politika v této oblasti bude pouhá povrchová úprava, dokud nebude vycházet z premisy, že tato základní práva jsou nedělitelná. To je jediný způsob, jak zajistit, aby věrohodnost zvítězila nad dvojími měřítky.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Paní předsedající, hlasoval jsem proti článku 141, který vyjadřuje plnou podporu yogyakartským zásadám. Tyto zásady vůbec nejsou jasně definovány, zejména v tak závažných otázkách, jako je sexuální orientace a pohlavní identita.

Místo toho jsem podpořil pozměňovací návrh 15, který „si všímá“ těchto zásad. Důležité je, že tyto zásady by neměly být interpretovány jako nějaká norma pro členské státy.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Děkuji, paní předsedající. Ujímám se slova ohledně zprávy pana Cappata kvůli pozměňovacímu návrhu, který předložil sám zpravodaj; konkrétně se jedná o první pozměňovací návrh, v němž zpravodaj najednou začíná filozofovat o přijatelnosti moderního národního státu a národní suverenity v moderní době. Pan Cappato možná nemá v těchto věcech zcela jasno; to záleží na něm, ale naprosto stejné myšlenky šířily komunistické totalitní režimy, kterým vůbec nezáleželo na lidských právech. Totéž, co se objevuje v jeho pozměňovacím návrhu, vysvětlovali komunisté v Bulharsku a dalších východoevropských zemích. Proto bych panu Cappatovi doporučil, aby navštívil Kim Čong-ila v Severní Koreji, pokud chce takto pokračovat. Tam budou jeho myšlenky sdílet a jsem si jistý, že je vřele uvítají.

– **Zpráva: Véronique de Keyser, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0138/2008)**

Martin Callanan (PPE-DE). – Paní předsedající, hlasoval jsem ve prospěch této zprávy. Domnívám se, že činnost EU ve volebních pozorovatelských misích je nesmírně významná, důležitá a je vedena velmi profesionálně. Přispívá k demokratickému procesu a k demokratickému rozvoji v mnohých znevýhodněných a rozvojových zemích.

Mám tu čest být předsedou parlamentní volební pozorovatelské mise v Sierra Leone, velmi složité zemi, velmi chudé zemi, v zemi, která misi připravila mnoho logistických problémů, zejména problémy s počasím v období dešťů. Mise byla vedena velmi profesionálně jak ze strany personálu z EU, tak ze strany místního personálu.

Bylo velmi nedůstojné pozorovat nadšení, s jakým mnoho obyčejných občanů Sierra Leone sledovalo volby, přičemž stáli celé hodiny v dešti, aby mohli hlasovat v demokratických volbách. Relativně nízká částka peněz, kterou si vyžádal náš příspěvek, byla velmi dobře využita a já rád souhlasím s touto zprávou a hlasuji v její prospěch.

– **Zpráva: Glyn Ford, Vincenzo Aita (A6-0151/2008)**

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, děkuji vám za tuto příležitost poskytnout vysvětlení hlasování o Fordově zprávě o dohodě se zeměmi ASEAN.

Obecně se domnívám, že raději zlepšujeme a zvyšujeme mezinárodní trh pomocí vícestranného rámce Světové obchodní organizace, ale myslím, že musíme uznat, jakou roli hrají dvoustranné dohody v rozšiřování obchodu, a jaké výhody přináší globalizace po celém světě.

Myslím, že bylo obzvláště důležité, že jsme v této zprávě zdůrazňovali otázky lidských práv. Obecně bývám v takovýchto případech spíše skeptický, protože to často bývá omluva pro celní ochranu vůči výrobkům z jiných zemí. Ale v tomto kontextu je to zvláště vhodné vzhledem k tomu, že Barmá je členem ASEAN.

Nicméně to pro mě představovalo skutečný problém, protože jsem nejprve podal výboru pozměňovací návrh, který byl přijat a tvrdil, že kdyby některé země ASEAN nechtěly být součástí této dohody, měli bychom přesto pokračovat se zeměmi, které by zájem měly. Neměli bychom dopustit, aby dohody stály závisely na zemi, která je tolik protekcionářská.

Bohužel, EU je tvrději trvá na dvoustranných vyjednáváních, a ztoho důvodu jsem se zdržel hlasování.

– **Zpráva: Ingo Friedrich (ex Alexander Stubb) (A6-0105/2008)**

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, jsem velmi rád, že mohu vysvětlit hlasování nyní, když předsedáte vy, paní Morfantiniová, a obzvláště když za mnou zní uvítací potlesk poslanců. Rád bych za sebe řekl, a to se vztahuje pouze ke mně osobně jako jednotlivému poslanci a také jako představiteli strany penzistů, že jsem hlasoval proti této zprávě o regulaci lobbingu. Důvod je následující: nejsem nadšen skutečností, že se považuje za samozřejmé, že poslanci Evropského parlamentu jsou ve svých rozhodnutích ovlivňováni jinými lidmi, a tudíž že je nutná regulace.

Věřte mi, mě vždy v mém rozhodování ovlivňoval Carlo Fatuzzo, jedině Carlo Fatuzzo a nikdo jiný než Carlo Fatuzzo. Proto mi připadá velmi zvláštní, že by něco takového mohlo být přijímáno. Pokud by se vůbec mělo něco dělat, abychom lépe porozuměli dokumentům, o nichž hlasujeme, měli bychom mít k dispozici experty, z nichž každý tvrdí opak než ten druhý, a pak použít svůj vlastní rozum a rozhodnout.

Skončil bych tím, že se zeptám sebe i vás, paní předsedající: Kdo ovlivnil rozhodnutí regulovat lobbing? Je zde zjevně lobby – lobby za lobbing – která ovlivňuje pravidla lobbingu!

Předsedající. – Vidím, že jste stále individualista: doufám, že budete mít příležitost vyměnit si názory s ostatními.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Paní předsedající, předně mám ohromnou radost, že dnes předsedáte právě vy. Měla byste předsedat častěji. Je mi také velkým potěšením nastoupit po panu Fatuzzovi na vysvětlování hlasování. Naštěstí jsem to nědělal v mém prvním volebním období, jinak bych se ve Štrasburku nikdy nenaobědval.

Říkal jsem si, když jsme hlasovali o této zprávě, jestli jsme se zaměřili na správné obecnost. Je dobré, že jsme upřímní o lobbistech, které zde potkáváme, a je dobré, že dostáváme záznamy o tom, s kým se setkává Komise. Ale uvažuji, jestli bychom neměli dostávat záznamy také o tom, koho ovlivňuje Komise, aby se pokusila ovlivnit parlamentní hlasování o směrnících, které vydává.

Již jsme při otázkách Komisi odhalili, díky mému vynikajícímu kolegovi panu Hannonovi, kolik peněz dostávají charitativní organizace, jako je NSPCC v Spojeném království, přímo od Evropské komise, takže není překvapením, když nám napíšíou a řeknou: vlastně bychom měli být pro Lisabonskou smlouvu.

Existuje spousta organizací, které dostaly peníze EU, když přišlo na Agoru občanů při vypracování Lisabonské smlouvy, přestože byly všechny na jedné straně debaty. Je zde drobný problém s demokracií: lidi, kterým poskytujeme finance, často bývají ti špatní a vlastně by bylo lepší, kdybychom všechny tyto peníze úplně vynechali.

Daniel Hannan (NI). – Paní předsedající, lobbisté milují Brusel. Přijedou do evropských institucí a okamžitě pochopí, že ten systém byl stvořen lidmi a pro lidi, jako jsou oni.

Mohou zde prosadit právní předpisy, které by v lidem zvoleném zákonodárném sboru nikdy neprošly. Mám na mysli návrhy zákona, jako je zákaz potravinových doplňků s vyššími dávkami vitamínů, který byl předmětem silného odporu ve všech členských státech, ale který byl protlačen několika velkými farmaceutickými korporacemi v zákulisních domluvách.

Tolik je, myslím, dobře známo mimo tuto sněmovnu. Co je možná méně oceňováno, je skutečnost, do jaké míry, jak právě řekl kolega Heaton-Harris, jsou tyto lobbistické organizace samy stvořeny Evropskou unií a zcela závisejí na financích od Komise.

A tak když Evropská komise předstírá, že se radí s občanskou společností, ve skutečnosti konzultuje s Evropskou unií žurnalistů, s Evropskou ženskou lobby, Evropským shromážděním obchodních svazů a spoustou jiných organizací, které závisejí na evropském platiči daní každým eurem svého příjmu.

Musím se ptát, jestli je v členských státech někdo, kdo by tento projekt upřímně podporoval, aniž by za něj byl nějak placen. Způsob, jak otestovat, jestli mám pravdu, je vydat vaši Lisabonskou smlouvu lidem k referendu. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

– **Zpráva: Manolis Mavrommatis (A6-0149/2008)**

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, v kontextu této důležité zprávy bych rád upozornil na otázku sportu mezi mladými lidmi na místní úrovni.

Kroky směřující k zatraktivnění fyzické aktivity dětem a mladým lidem by měly být podporovány, stejně jako by školy měly aktivně podporovat sport. Je tudíž nezbytné podporovat projekty zaměřené na rozvoj sportovního vybavení ve školách i mimo ně, spolu s plány na zapojení dětí do mimoškolních aktivit.

Jsem přesvědčen, že je důležité podporovat sportovní aktivity na domácí půdě, tedy na úrovni, která je nejbližší občanům. Toho lze dosáhnout poskytnutím vhodné finanční podpory menším klubům a na portovní vybavení.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Paní předsedající, hovořil jsem při hlavní rozpravě na toto téma. Ale nevysvětlil jsem, proč jsem hlasoval proti. Bylo to z nejrůznějších důvodů, které jsem vysvětlil ve své volbě. Velmi rád bych hlasoval ve prospěch této zprávy, pokud by evropské instituce dělaly něco užitečného v oblasti sportu.

V loňské rozpravě o rozpočtu jsme jsme ve skutečnosti jako Parlament hlasovali proti zdroji peněz, který byl financován ze zápasů pro Hnutí speciálních olympiád pro Unified Sports, program, který by běžel v deseti zemích Evropské unie a zapojil by 3 000 lidí s mentálním postižením.

Přináším tento návrh zpět – a hovořil jsem zde s nejrůznějšími zpravodaji – ale říkáte si, jak se vlastně toto místo zajímá o sport. Možná chce jen nasát moc a zasahovat do každodenního života lidí. Ale ve skutečnosti někdy nechce dělat nic pozitivního, když přijde na lidi s postižením.

Myslím, že jsme v loňském roce promeškali příležitost. Budu toto téma letos znovu prosazovat a zaznamenávám tento zájem o speciální olympiádu, skvělou oučasnou organizaci.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, hlasovala jsem ve prospěch zprávy pana Mavrommatise. Nejen proto, že ji považuji za úplnou a dobře připravenou, ale také proto, že jsem obzvláště vděčna panu zpravodaji a Výboru pro kulturu a vzdělání, že do ní začlenili pozměňovací návrhy, které jsem k dokumentu předložila. Tyto návrhy mají za cíl zajistit rovné zacházení pro postižené sportovce v kontextu sociálních řešení. Některé národní legislativní systémy zajišťují finanční podporu olympijských sportovců, kteří se dostanou do finanční tísně po skončení jejich sportovní kariéry, ale tato opatření se nevztahují na paralympijské sportovce. Sportovní aktivita zvyšuje u postižených pocit osobní hrdosti a sebeúcty.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Paní předsedající, nejsem si jist, jestli jsem nařadě. Nepřihlásil jsem se písemně k vysvětlení hlasování. Ale pokud mohu jen velmi krátce odpovědět svému dobrému příteli a kolegovi, panu Heaton-Harrisovi. Myslím, že všichni máme své úhly pohledu na hodnoty evropských institucí, ale nedomnívám se, že je spravedlivé útočit na Evropskou unii, národní vlády, lokální vlády za to, že se zajímá či nezajímá o otázku postižených a sportu.

V mém volebním obvodu je mnoho příkladů, kde Evropská unie přinesla ohromné výhody jak postiženým, tak nepostiženým lidem. Zkrátka si myslím, že je nespravedlivé takto napadat jakoukoli instituci. Myslím, že my všichni chceme udělat co nejvíce pro podporu sportu, pro podporu každého, kdo se chce hrát fér. Jestli smýšlíte proevropsky, nebo antievropsky, to je jiná otázka.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Paní předsedající, rád bych řekl několik slov o zprávě pan Mavrommatise. Hlasoval jsem v její prospěch a myslím, že je skvělá. Je dobrá zejména proto, že uznává specifickou sportu a věnuje pozornost zvláštním potřebám skupin včetně postižených. Souhlasím s panem Beazleyem a příliš nerozumím logice mého dobrého přítele pana Heatona-Harris v této záležitosti, protože právě tímto způsobem můžeme zajistit, aby se skupinám se zvláštními potřebami a postiženým dostalo rovného zacházení. Zdravé cvičení je jednou ze specifických prioritních oblastí této zprávy. Sport se také osvědčil jako dobrý způsob boje proti rasismu a xenofobii.

Také bych rád řekl, že mé hlasovací zařízení nebylo v pořádku a například u bodu 42 mi nefungovalo. Doufám, že technické oddělení zjistí, proč se mé hlasovací zařízení občas zaseklo. Všiml jsem si, že i ostatní měli stejný problém, a rád bych do technického oddělení poslal vzkaz, že doufám, že příště bude vše fungovat.

– **Zprávy: Manolis Mavrommatis (A6-0149/2008), Ingo Friedrich (ex-Alexander Stubb) (A6-0105/2008)**

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, rád bych začal s Mavrommatisovou zprávou. Hlasoval jsem v její prospěch, protože klade důraz na příspěvky financování sportu loteriemi a rakouskými kasiny. Vítám zmiňovaný článek. Hlasoval jsem pro Friedrichovu zprávu, protože zavrhlá útok na jedinečnou a širokou roli, kterou hrají uznávané církve ve společnosti, a také nabízí podrobnější pohled na roli právníků. Přisuzuji velkou důležitost odbornosti a informacím, které získáváme z výměny zkušeností a dialogu o možných řešeních s občany, zájmovými skupinami a lobbisty.

Rád bych využil této příležitosti a vyjádřil své díky za stovky diskusí stejně jako za nepočítané e-maily a nápady, které dostávám. Některé z nich jsou rozčilující, protože jen zabírají čas, ale většina je informativní a užitečná. Znovu bych za to rád poděkoval, ale také bych rád řekl, že zodpovědnost za to, jak nakládáme s lobbisty nakonec spočívá na nás. My rozhodujeme, s kým chceme hovořit, kolik času mu věnujeme, o čem chceme mluvit a jak rozvineme pracovní vztah. Říkám „ano“ jasným a transparentním pravidlům, ale „ne“ přílišnému usměrňování, které činí pracovní vztahy složitějšími a byrokratičtějšími.

Písemná vysvětlení hlasování

– **Zpráva: Josu Ortuondo Larrea (A6-0085/2008)**

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Vzhledem k tomu, že považujeme za důležité udržovat a zlepšovat dohodu s Seychelskou republikou, souhlasíme s pozměňovacím návrhem, který považuje za nevhodné začlenit do textu protokolu (změna rybolovných práv a finančního příspěvku) úvahy o stavu

místních přístavních infrastruktur a možnosti změny podmínek (včetně podmínek využívání finančních příspěvků) v rámci výhradní odpovědnosti seychelských úřadů.

Rovněž považujeme za negativní návrh na začlenění opatření, jako jsou pozastavení licencí Evropskou komisí, které nebere v úvahu zejména respekt a ochranu odpovědností členských států.

Navíc stále není zajištěna zásada stejného platu za stejnou práci, protože dohoda specifikuje pouze to, že platové podmínky zaměstnanců ze Seychel na lodích pocházejících ze zemí EU, které budou mít z dohody prospěch, nemohou být horší než podmínky zaměstnanců ze Seychel provádějících podobnou práci na lodích z této země.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem proti zprávě pana Ortuondo Larrea, která se vztahovala k dohodě o rybolovu se Seychely. Společná rybářská politika je naprostá katastrofa a nepodporuje udržitelný rybářský průmysl kolem našich břehů.

Následkem toho stovky skotských lodí musely být zrušeny a rybářské komunity trbí. Řešením není vyvážet přebytky ostatních členských států ve formě rybářských dohod s třetími zeměmi.

Pokud mají ostatní státy příliš mnoho lodí na rybaření v jejich tradičních rybolovných vodách, měly by tento problém řešit samy a nespolehat na to, že jim EU najde další vody k vydrancování.

Margie Sudre (PPE-DE), písemně. – (FR) Těší mě, že Evropský parlament schválil pozměňovací návrhy dohody o partnerství v odvětví rybolovu mezi Evropským společenstvím a Seychely pro období 2005–2011.

Změny nemění základní prvky dohody. Jsou jen odrazem dosaženého úspěchu a umožňují praktické přijetí, které odpovídá aktuálním potřebám. Proto, vzhledem průměrnému množství úlovků za poslední tři roky, byla zvýšena doporučená tonáž z 55 000 tun na 63 000 tun. Navíc v zájmu vyvážení situace byl zvýšen poplatek, který platí majitelé lodí, na 35 EUR na jednu tunu, aby se sladil protokol s jinými dohodami týkajícími se tuňáků, proto se snížil příspěvek Společenství ze 75 EUR na 65 EUR za tunu. Celkový roční finanční příspěvek tak narůstá z 4 125 000 EUR na 5 355 000 EUR.

Úspěch této dohody odráží jasný a vzájemný zájem EU na uzavírání partnerských dohod, zejména v rybolovném sektoru. Flotila Réunionu dokázala využít těchto rybolovných možností a doufám, že dnešní hlasování pomůže posílit a stimulovat naše námořní hospodářství.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Mořské a námořní zdroje jsou velmi důležité pro Evropskou unii z hlediska zaměstnanosti a hospodářského růstu. Jsou zdrojem potravy a energie. Navíc pobřežní regiony očekávají výrazný rozvoj turistického průmyslu, což představuje důležitý sektor hospodářství. Námořní zdroje by měly být využívány zodpovědně.

Rybolovný sektor EU je druhý největší na světě. Rybářské oblasti a zemědělství dodávají přibližně 7,3 milionu tun ryb ročně; 360 000 lidí je zaměstnáno v rybářských oblastech a ve zpracovatelské oblasti. Proto se domnívám, že by EU měla dosahovat dohod s třetími zeměmi o společných rybářských politikách, nebo vylepšit stávající dohody.

– Zpráva: Sérgio Marques (A6-0146/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) My podporujeme uplatňování individuálnějších pravidel, se specifickými, rozdílnými a na míru šitými opatřeními náležitě přizpůsobenými hospodářským podmínkám nejdlejších regionů a poříznivější k jejich výrobním kapacitám.

Tato zpráva má za cíl aplikovat zvláštní sazbu spotřební daně na pivo vyráběné na Madeiře. Tato sazba, která je nižší než pevná vnitrostátní sazba, se bude aplikovat v případech, kde roční výroba pivovaru nepřesáhne 300 000 hektolitřů.

Jak poukázala Komise, cena místního piva, i s 50% daňovým zvýhodněním, je stále o 7,5 % vyšší než maloobchodní cena piva vařeného na portugalské pevnině a prodávaného na trhu v Madeiře. Pokud místní pivovary přijdou o daňové zvýhodnění, nebudou schopni vyrovnat se konkurenci.

Proto, vzhledem k specifickému charakteru a nárokům situace v nejdlejších regionech, podporujeme opatření, která mají zaručit právo na výrobu v souladu se specifickým potenciálem regionu, která uznávají regionální hospodářství a výsledně zabezpečují přežití místního pivovarnického průmyslu, který čelí národnímu a mezinárodnímu trhu.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Jediný důvod, proč hlasuji pro toto rozhodnutí o spotřební dani, je ten, že je omezeno na místní oblast, takže nemůže nepříznivě ovlivnit pivovar Brauerei zu Göss v Rakousku, který, jak je dobře známo, vyrábí nejlepší pivo v Evropě.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Problém, jímž se pan zpravodaj zabývá, vybízí k úvahám o tom, jak vyvážit podporu pro posílení systému skutečné hospodářské soutěže se zásadou rovnosti před zákonem. Je zjevné, že volný trh je nejlepší mechanismus pro regulaci hospodářství, dokud někdo nevymyslí něco lepšího, abych parafrázoval jeden výrok. Z tohoto hlediska by zpravodajova iniciativa mohla připomínat intervencionalismus, což by mělo negativní dopad na hospodářství. Na druhou stranu zajišťování udržitelnosti trhu vyžaduje ochranu podsekcí a předcházení monopolizace. Před přijetím takového důležitého rozhodnutí je třeba širší diskuze a odborného výzkumu. Zpráva se nezabývá všemi aspekty tématu. Proto jsem se zdržel hlasování.

– Zpráva: Monica Frassoni (A6-0107/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu mé italské kolegyně Moniky Frassoniové o uzavření interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem a Komisí o postupech pro provádění rozhodnutí Rady, které stanovuje postupy pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi, jak upravuje rozhodnutí 2006/512/ES ze dne 17. července 2006. Bohužel, postup projednávání ve výborech nefunguje dobře a začíná být naléhavě třeba stanovit opatření, která umožní Komisi vakonávat jejich prováděcí pravomocce a Evropskému parlamentu umožní je monitorovat. Kde je to možné, odkaz v textech na regulativní postup s kontrolou je povinný pro všechny tři instituce. Těší mě, že nová dohoda definuje přesněji podmínku Komise informovat Parlament v souladu s úmluvami, které zajišťují, aby byl systém přenosu byl transparentní a účinný a aby byly rozpoznány předané informace a různá stadia postupu. Vítám zavedení „systému včasného varování“, jehož pomocí je Parlament informován o návrzích prováděcích opatření. Podporuji myšlenku, že by Komise měla všechny návrhy na prováděcí opatření zpřístupnit, jakmile jsou formálně navrženy.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, souhlasím s Frassoniho zprávou zabývající se novými postupy projednávání po výborech.

Nové pravomoci přidělené Parlamentu v kontrolním postupu, které umožňují poslancům blokovat pasáž textu schváleného výborem, pokud odborníci nedostali svému mandátu, představuje velký úspěch pro tuto sněmovnu a důležitý krok směrem k zlepšení rovnováhy pravomocí mezi evropskými institucemi.

Souhlasím, že je vhodné zvýšit účinnost postupu tím, že rozhodnutí výboru budou srozumitelnější a přístupnější. Podobně souhlasím se založením elektronického registru, který usnadní ověřování rozhodnutí výborů.

Samozřejmě je nezbytné, aby tříměsíční lhůta předpokládaná pro uplatnění práva Parlamentu na kontrolu byla omezena na výjimečné případy v souladu s listem Interinstitucionální dohody z července 2007: kratší doba by měla být přípustná jedině na základě nalohavosti nebo účinnosti.

Některé výbory EP již úspěšně hrozily využitím práva veta v zájmu obdržení okamžité odpovědi od Komise. Proto věřím, že toto je nástroj, který by Parlament měl používat stále více v zájmu vykonávání politické kontroly nad technickými rozhodnutími.

– Zpráva: Monica Frassoni (A6-0108/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu mé italské kolegyně Moniky Frassoniové o pozměňovacím návrhu článku 81 jednacího řádu Evropského parlamentu o takzvaných prováděcích opatřeních projednávaných po výborech. Čl. 81 odst. 4 jednacího řádu Parlamentu stanovuje, že tam, kde prováděcí opatření navrhaná Komisí podléhají regulativnímu postupu s kontrolou, čas pro kontrolu započne, když Parlament obdrží návrh opatření ve všech oficiálních jazycích. Podporuji návrh dodat, že tam, kde jsou uplatňovány kratší limity, jak stanoví čl. 5a odst. 5 písm. b) rozhodnutí 1999/468ES, a v naléhavých případech, jak stanoví čl. 5a odst. 6, pokud předseda parlamentního výboru nemá námitek, čas pro kontrolu započne od data přijetí konečného návrhu prováděcích opatření Parlamentem v jazykových verzích předložených členům výboru založenému v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Pane předsedající, zpráva paní Frassoniové zdůrazňuje jakýsi kavalírský postoj, který zaujímá Komise, když má pravomoc, ve vztahu k Evropskému parlamentu. Paní zpravodajka

správně připomíná Komisi její povinnosti a my podporujeme tuto snahu obnovit minimum demokratické kontroly činnosti Komise.

Nicméně není jisté, jestli důsledkem toho bude lepší užívání této kontroly v budoucnu, alespoň kvůli tajné touze Komise zabránit Parlamentu v konzultacích o opatřeních, která hodlá zavést.

Také litujeme, že se zpráva nezmiňuje o základním problému, jmenovitě o rozsahu prováděcích pravomocí Komise, které připomínají pravomoci skutečného legislativního a regulativního orgánu, ale svěřené státním úředníkům, a o demokratickém podvodu, jakým je postup projednávání ve výborech.

– Zpráva: Ioannis Gklavakis (A6-0166/2008)

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark and Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Domníváme se, že společná zemědělská politika by měla být zrušena. Zároveň si myslíme, že dohody, které vstoupily v platnost, by měly být dodrženy. Proto jsme v nešním hlasování byli pro návrh Komise vyhovět přístupovým smlouvám s Portugalskem, Řeckem a Španělskem, v nichž se EU bohužel zavázala k zajištění podpory výroby bavlny. Proto litujeme, že Komise neměla příležitost přednést návrh v této oblasti, která je v souladu s politikou pro ostatní zemědělské sektory, v nichž je podpora oddělena od produkce.

Zpráva Evropského parlamentu (A6-0166/2008) nabídla příležitost pro ještě menší oddělení podpory, a proto jsme se rozhodli hlasovat proti této zprávě.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Vzhledem k tomu, že bavlnářský sektor je velmi důležitý z hlediska sociálně-hospodářského pro některé regiony v Evropské unii, zejména pro Řecko a Španělsko, měly by tomu Evropská komise a Parlament věnovat zvláštní pozornost.

Pravda je, že s reformou společné zemědělské politiky, která započala v roce 2003, zavedení jediné platby podpory oddělené od produkce vedlo v roce 2006 k tomu, že Komise převedla tuto zásadu do praxe v odvětví bavlny.

Nicméně Španělsko předneslo tuto záležitost Evropskému soudnímu dvoru na základě toho, že nebylo vypracováno žádné hodnocení dopadů před zavedením reformy. Soudní dvůr rozhodl ve prospěch Španělska a anuloval nový plán podpory pro bavlnický obor.

Nicméně návrh, který nyní předložila Evropská komise je prakticky stejný. Navíc sotva rok po zavedení reformy společné organizace trhu s bavlnou, jejíž katastrofální důsledky již můžeme vidět: produkce v tomto odvětví klesla téměř 20 % v Řecku a o více než 50 % ve Španělsku. Podobně klesl počet farem – o 11 % v Řecku a o 25 % ve Španělsku. Dokonce i vyzrňovací stanice jsou ohroženy.

Proto jsme hlasovali proti tomuto rozhodnutí.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Hlasoval jsem proti Gklavakisově zprávě, stejně jako má politická skupina, protože, navzdory omezenému počtu pozitivních pozměňovacích návrhů k původnímu návrhu Komise, celková bilance je negativní. Větší podpora pro pěstitele bavlny je nezbytná bez dalších omezení produkce. Zároveň musí být přijata podstatná opatření pro ochranu životního prostředí a uskutečnitelný zemědělský rozvoj.

– Transatlantická hospodářská rada (RC-B6-0209/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 8. května 2008 o Transatlantické hospodářské radě, které zdůrazňuje, že blízké transatlantické partnerství je důležitý nástroj pro přizpůsobování globalizace v zájmu společných hodnot směrem k nestrannému politickému a hospodářskému globálnímu řádu. Sdílím názor, že fungující a konkurenceschopný transatlantický trh je základ, na němž můžeme stavět transatlantické partnerství, které umožní EU a USA společně zvládat globální politické a hospodářské výzvy. Bezpečný obchod je zvláště důležitý ve stále více integrovaném globálním hospodářství, ale souhlasím, že návrh kontrolovat 100 % zahraničních kontejnerů jako součást boje proti terorismu je neoprávněný a nereálný. Je zde naléhavá potřeba spolupráce při uplatňování práv duševního vlastnictví včetně opatření pro posílení spolupráce na poli boje proti padělání a pirátství s jasným plánem usnadnit vzájemné uznávání mezinárodního patentového práva. Je škoda, že se nebyla vyvinuta měnová spolupráce ohledně dolarů a eur.

Anne Ferreira (PSE), písemně. – (FR) Zdržela jsem se hlasování o tomto rozhodnutí z následujících důvodů.

Rozhodnutí obsahuje pozitivní body, jako je zmínka o zásadě obezřetnosti. Nicméně nemohu podpořit některé návrhy a cíle.

Přestože mohu přijmout princip transatlantického trhu, nebude možné, a ani žádoucí, dokončit jej do roku 2015.

Dokončení tohoto trhu znamená omezení beztarifových bariér (odstavec 17), tedy sociálních, zdravotních, ekologických a jiných standardů. Předpisy, které EU v těchto oblastech přijala, poskytují dostatečnou ochranu evropským spotřebitelům a občanům a musí být zachovány, pokud ne zlepšeny.

Podobně etikety a zjistitelnost nejsou dost, abychom umožnili spotřebitelům činit informované volby (odstavec 28). Politika ochrany spotřebitele nesmí být zredukována na takové opatření. Spotřebitelův výběr zemědělských produktů musí být také zaručen předcházením kontaminace tradičních a organických plodin.

Konečně, co se týče dovozu americké drůbeže ošetřované chlorovanou vodou, formulace textu je příliš nejednoznačná. Dovozy musí být zakázány, pokud chceme ochránit politiku bezpečnosti potravin Společenství.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) V době, kdy se prohlubuje krize kapitalismu a jeho rozpory se množí, je toto usnesení a cíle nastavené na („dlouhodobé“) tvoření „transatlantického trhu“ jsou představovány jako úniková cesta mířící k stále silnější liberalizaci trhů na těchto dvou pólech „triády“ a sloupů NATO jako cesty ven.

Vedle zdůraznění transatlantického strategického partnerství usnesení zastává roli plánu k liberalizaci finančních trhů a obchodním vztahům mezi EU a USA tím, že vyjmenovává překážky k větší konkurenceschopnosti a koncentraci podnikatelů, k radosti a prospěchu velkých finančních a hospodářských skupin.

Usnesení v (nemožné) snaze skrýt skutečné cíle, rozpory a důsledky uskutečňování „transatlantického trhu“ zdůrazňuje určité potenciální sociální nebo ekologické zájmy. Nicméně ty se objevují jen jako funkce a proměnné kapitalistické soutěže, zejména ve Světové obchodní organizaci.

Navzdory snaze zmírnit situaci konfrontací kruté reality „kapitalistické globalizace“ usnesení skrývá vážné důsledky pro pracovníky a lidi obecně a pro malé a středně velké podniky, nejen v EU a USA.

Kartika Tamara Liotard and Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – My jsme hlasovali proti pozměňovacímu návrhu 4, protože tvrdí, že „zastává názor, že žádné řešení by nemělo vést k narušení hospodářské soutěže“.

Vzhledem k dané otázce toto zdůrazňuje, že ekonomické zájmy jsou důležitější než zájmy veřejného zdraví. My toto odůvodnění vnímáme jako nepřijatelné. Domníváme se, že co se týče bezpečnosti potravin, měla by se EU držet zásady obezřetnosti.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Pochopení, že vztahy mezi Spojenými státy a Evropskou unií jsou velmi živé, je velmi důležité. Tato rozprava, příslušné texty a dnes přijatý dokument proto mohou být velmi užitečné.

Jako důsledek je nezbytné dokončit kroky potřebné k dosažení cíle – posílení transatlantické hospodářské integrace. V tomto ohledu projevené snahy, zejména ty, které měly za cíl odstranit bariéry jiného než celního charakteru (nejasná obecná pravidla, která brzdí mezinárodní obchod), jsou nesmírně prospěšné. To se musí projevit ve větším oboustranném odevzdání.

Kromě toho, v též oblasti mezinárodního obchodu, musí odevzdání na obou stranách Severního Atlantiku zesílovat a být důslednější.

Peter Skinner (PSE), písemně. – Jako spoluautor tohoto usnesení podporuji realistické záměry procesu THR.

Je nezbytné, aby EU a USA podstoupily tyto iniciativy snažící se zmenšit bariéry. Vítám zejména stabilní pokrok ve finančních službách, IFRS a dohodě broker/dealer.

Ještě je však třeba mnohé vykonat a objevit další cesty včetně mnohostranného přístupu. Nicméně jsem přesvědčen, že by obě strany neměly čekat na nějaký prostředek, který může nebo nemusí setřít rozdíly mezi námi. To bude vyžadovat těžkou práci, což je nejvíce patrné v oblasti pojištění.

THR není sama o sobě obchodní téma. Spočívá v prohlubování našich vztahů na regulační úrovni, což zlepšuje otevřenost a účinnost našeho průmyslu a vypořádává se s výmluvami minulosti.

Nyní čelíme ohromné výzvě ve světě, kde zájmem EU i USA je mít systémy, které podporují růst, a nikoliv protekcionismus a izolovanost.

THR pomáhá sblížovat EU a USA, ale nelze se spoléhat pouze na její výsledky. Je třeba dostat tento postoj do našeho každodenního uvažování. Je příliš snadné předpokládat neúspěch na základě našich politických ekonomik – tento strach je třeba překonat pilnou prací.

– **Zpráva: Marco Cappato (A6-0153/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastního podnětu od mého italského kolegy Marca Cappata, která se týká lidských práv ve světě v roce 2007. Stojím za tvrzením, že Komise a Rada by měly jednat především tak – stejně jako při ustanovení ICC – aby podpořily činnost mezinárodních soudů, které se zabývají ochranou lidských práv. Z Rady pro lidská práva OSN (UNHRC) se může vyvinout užitečný systém, který zlepší stav lidských práv ve světě. Jsem zastáncem propagace nenásilí jako důležitého prostředku pro zaručení úcty k základním lidským právům a zastáncem boje proti trestu smrti. Stejně jako moji kolegové jsem udiven, že mnoho evropských zemí stále neratifikovalo Opční protokol k Úmluvě proti mučení. Těší mě, jak je Evropská iniciativa pro demokracii a lidská práva (EIDHR) výkonná, ale její rozpočet naprosto neodpovídá očekávání, a já jsem pro navýšení rozpočtu EIDHR od roku 2009.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Vysvětlím, proč jsem hlasoval pro zprávu týkající se ochrany lidských práv, vezmeme-li v úvahu, že jsou v dnešní době příliš často porušována.

Evropská unie uvádí lidská práva jako jednu ze svých základních myšlenek, která je natolik důležitá, že dodržování lidských práv je nezbytným předpokladem vstupu do EU.

Evropská unie má proto povinnost dohlížet na lidská práva v Evropě a v třetích zemích za pomoci prostředků jednotné společné zahraniční politiky, která nezávisí na zájmech a postavení členských zemí. EU musí podpořit ratifikaci Statutu Mezinárodního trestního soudu na celém světě, aby ochránila občany od takzvaných zločinů proti lidskosti, zabránila genocidám a dalším ukrutnostem, které jsou páčány bez obav z následného potrestání, musí rovněž pomoci zvýšit výkonnost a efektivitu UNHCR. Myslím si také, že musí být uskutečněna rezoluce OSN, která žádá uvalení celosvětového moratoria na trest smrti.

Evropská unie se musí rovněž zasadit za dodržování lidských práv u svých obchodních partnerů. Doufám, že Čína skoncuje metodami mučení jako projev otevřenosti kultuře, která respektuje lidská práva a je v souladu s poselstvím míru, které vždy symbolizovalo olympijské hry.

Patrick Gaubert (PPE-DE), písemně. – (FR) Vítám přijetí návrhu pana Cappata k usnesení o Výroční zprávě o lidských právech ve světě za rok 2007 a související politiky EU.

Tato zpráva sleduje pokrok v oblasti lidských práv ve všech částech světa a hodnotí snahu EU o prosazování lidských práv, její činnost a politiku.

Přímo zdůrazňuje potřebu zvýšit důslednost vnitřní a vnější politiky v této oblasti.

Zpráva se především zaměřuje na problematiku trestu smrti, boj proti všem formám mučení, diskriminaci a násilí páchané na ženách, na potřebu zesílit ochranu práv dětí.

Zdůrazňuje zodpovědnost EU při prosazování role občanské společnosti za účelem zefektivnění boje a posílení prostředků určených pro tento účel.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana Junilistan prosazuje důležitost celosvětově vykonávané práce pro lidská práva, ale my si myslíme, že výroční zpráva je jen další snahou tohoto Parlamentu rozšířit pravomoci EU v oblasti zahraniční politiky.

Situace v mnoha zemích je znepokojující a mezinárodní společenství musí samozřejmě reagovat. Musí se tak ovšem díť prostřednictvím OSN a jejích orgánů, které mají na rozdíl od EU ve většině států legitimitu a širokou podporu.

Proto jsme se rozhodli hlasovat proti zprávě.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT)

Každý rok jsme konfrontováni s ukázkovým příkladem pokrytectví, jak ho ohledně lidských práv předvádí Evropský parlament.

Samozřejmě, že zpráva obsahuje body, které podporujeme. V podstatě je však krásným příkladem toho, jak jsou lidská práva zneužívána jako politická zbraň pro prosazení zájmů hlavních mocností EU a jejich velkých finančních a ekonomických skupin a proti lidem, kteří odmítají jejich diktát.

Celkově postrádáme posudky a kritiku zjevného porušování lidských práv v Palestině, Iráku, Afghánistánu, obsazeném Kypru nebo Západní Sahaře, které je pácháno zeměmi EU a jejich spojenci jako USA, Izrael, Turecko či Maroko.

Obecně se zde opět objevuje snaha rozdělit lidská práva tak, že je podřadíme právům ekonomickým a společenským. Ochrana lidských práv – včetně skutečnosti, že jsou nedělitelná a nelze jim přisoudit žádnou hierarchii – a jejich statut jako základního předpokladu pro respektování práv občanů, skutečnou sociální spravedlnost, mír, svobodu a demokracii musí tvořit pevný základ pro naši politickou činnost. Pro nás je důležitá ochrana lidských práv, ne lekce z pokrytectví.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro Cappatovu zprávu o lidských právech. Zneužívání lidských práv se děje na celém světě a my v EU se musíme vždy postavit na stranu těch, kteří následkem toho trpí.

Musíme také bedlivě sledovat zneužívání lidských práv v rámci vlastních hranic – jako příklad uvedme mimořádné převozy zajatců do dalších zemí, které nám ukazují, jak snadno k takovému zneužívání může dojít.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Pane předsedo, při hlasování o pozměňovacím návrhu 12 k bodu 94 zprávy pana Cappata, kterým by bylo vyňato pojetí sexuálního a reprodukčního zdraví, jsem hlasovala proti skupině. Přestože výraz sexuální a reprodukční zdraví zahrnuje i pojem potrat, který jako absolutní právo neuznávám, musí být dle mého názoru v tomto kontextu zmíněn. V bodu 94 se připomíná, že zdravotní programy, včetně oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví, by měly stát v rozvoji EU a v politice týkající se lidských práv na prvním místě. Zejména v oblastech, kde je časté násilí páchané na ženách a ženy a děti jsou vystaveny riziku nákazy virem HIV a AIDS a je jim upírán přístup k informacím, prevenci a/nebo léčbě.

Jorg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro zprávu týkající se stavu lidských práv ve světě v roce 2007 a politiky EU v této oblasti. Lidská práva musí být všeobecně platná bez jakýchkoli omezení. EU má možnost bránit lidská práva celosvětově. Nezbytným předpokladem je zde podrobná analýza, a proto podnět pana Cappata vítám.

Sladění politiky EU týkající se lidských práv je důležité především pro dosažení společného přístupu, například proti trestu smrti či mučení. Jednotný postoj je žádoucí také na mezinárodní scéně. Vypadá to, že určité země jako Čína, Rusko a Írán, se příliš nenamáhají v boji se závažným porušováním lidských práv, ke kterému na jejich území dochází. EU musí ukázat sílu a soudržnost při jednání s těmito zeměmi, což je možné pouze se společnou politikou EU týkající se lidských práv.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu o stavu lidských práv ve světě v roce 2007 a politiky EU v této oblasti. Zpráva zdůrazňuje potřebu EU více se zaměřit na lidská práva, především při obchodních jednáních.

Uznávám nedostatky týkající se lidských práv, které jsou součástí zprávy, stejně jako podporuji určitá rozhodnutí, která pan Cappato navrhuje, jako je silnější pozice parlamentního podvýboru pro lidská práva a účast Rady na těchto jednáních. Hlasoval jsem pro zprávu.

Andreas Molzer (NI), písemně. – (DE) Je zvláštní, že Evropská unie navrhuje vyhlášení Evropského roku nenásilí, zatímco sama rozmisťuje vojenské mise v Čadu, kde francouzské zájmy znemožňují dosáhnout nezbytné nestrannosti. A když se jednalo o tajných věznicích CIA a nelegálních leteckých převozech zadržovaných osob do dalších zemí, jaké nenásilné a k lidským právům důstojné kroky EU tehdy podnikla? To ani nehovoříme o tom, že právě probíhají přístupová jednání se zemí, která utiskuje práva menšin, s ženami jedná jako s občany druhé kategorie a nadšeně po vzoru USA a s jejich požehnáním vstupuje do agresivní války proti vlastnímu sousedovi. To také nehovoříme o přehlížení demokratických práv – zejména nedbání výsledků referenda – a vzdání se mnoha základních práv pod záminkou boje proti terorismu.

Pokud EU myslí ochranu lidských práv skutečně vážně, pak musí osvětlit stále nezodpovězené otázky, které se týkají mučení ve věznicích v USA a „mimořádného programu převozu zajatců CIA,“ a zastavit jednání s Tureckem, protože základním prvkem politiky EU týkající se lidských práv musí být podpora demokracie a demokratických hodnot doma

Tobias Pflüger (GUE/NGL), písemně. – (DE) Důvody, proč jsem hlasoval pro návrh rezoluce, která se týká lidských práv, jsou následující:

1. Zpráva obsahuje několik bodů, které je třeba podpořit. Zcela však zapomíná na absenci sociálních a ekonomických práv v mnoha zemích světa, díky které umírají miliony lidí hlady nebo nemají ubytování a práci. Zpráva redukuje lidská práva pouze na práva občanská a tak opomíjí princip nedělitelnosti lidských práv, jak je zanesen v Chartě OSN.

2. Zpráva se nezabývá porušováním lidských práv, které páchají či schvalují členské státy EU. Aby se však EU očistila od všech obvinění z pokrytectví, musí osvětlit porušování lidských práv páchané za účasti či se souhlasem členských států EU v třetích zemích nebo proti občanům třetích zemí; například obvinění z mučení mřížového proti jednotkám zapojeným do operace EU Artemis v Kongu.

3. Válečný konflikt je stále nejhorším porušením lidských práv, ve zprávě je však zcela opominut. Lisabonská smlouva a prohlášení učiněné ve spojení s francouzským předsednictvím Rady EU v druhé polovině roku 2008 vzbuzují obavy, že EU se bude účastnit více vojenských misí. Lidská práva by neměla být používána jako záminka pro tyto operace. Toto hledisko ve zprávě zcela chybí.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Zpráva, o které se dnes hlasovalo a která vychází ze zprávy Rady a Komise, působí jako obecné, aktuální a kritické vykreslení lidských práv ve světě. Bohužel ale nic víc. Navzdory snahám vyjmenovat nejrůznější aktivity Evropského parlamentu se zdá, že úkol zhodnotit skutečný vliv evropské politiky na podporu lidských práv nebyl splněn. Aby toto zhodnocení bylo účelné, mělo by obsahovat jasnou charakteristiku konkrétních cílů a zevrubný pohled na všechny v tomto směru použité politické nástroje a poté vyhodnocení dosažených výsledků. Jinými slovy, naše zpráva představuje důležitý a významný přehled, ale nikdy nebude znamenat to, co by znamenat mohla a měla. Z tohoto důvodu sdílím obavy svých kolegů, zejména skupiny PPE-DE, vzhledem k opakujícím se podmínkám, za jakých se tato zpráva a diskuze každoročně odehrávají.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE), písemně. – (ES) Skupina PPE-DE hlasovala proti a zcela v Cappatově zprávě odmítla odstavec, který pojednává o zásadách z Yogyakarty. Jen zlomek zemí je podepsal a uplatňuje a jejich obsah je pouze brán v potaz mezinárodním společenstvím. To samé se dá říci o širokém pojmu „sexuálního a reprodukčního zdraví“, všezahrnujícím výrazem, do kterého někteří vkládají názory, které umožňují vše. Pod to se podepsat nemůžeme.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – S dramatickým růstem celosvětových cen potravin se dostává do popředí potřeba chápat dostatek potravin jako lidské právo. Potravinová krize, kdy ti nejchudší na světě i nejvíce trpí, žádá rychlou akci. Vyzývám proto Evropskou radu a komisi, aby použily veškeré nutné prostředky a pomohly těm, kteří jsou zasaženi dramatickým růstem cen potravin.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – (SV) Rozhodla jsem se zdržet se hlasování o této věci, protože zpráva pan Cappata obsahuje body, které zastávají názor, že rozhodnutí by měla činit EU (zejména body 15, 45, 141). Myslím si, že o záležitostech, které se týkají lidských práv, by měly rozhodovat členské státy.

Konrad Szymanski (UEN), písemně. – (PL) Cappatova zpráva upřednostňuje problematiku nespécifikované diskriminace založené na sexuální orientaci a problematiku práva na reprodukci.

Zároveň je věnována nedostatečná pozornost v současné době široce rozšířenému porušování náboženské svobody.

To je důvodem, proč jsem nemohl při dnešním hlasování zprávu podpořit.

Charles Tannock (PPE-DE), písemně. – Britští konzervativci uznávají důležitou roli EU při podpoře lidských práv a demokracie ve světě. Můžeme se postavit za mnoho důležitých bodů, které jsou v Cappatově zprávě obsaženy.

Zpráva však obsahuje i několik odstavců, se kterými zásadně nesouhlasíme. Například body 2, 5, 14, 15, 30 a 38. Britští konzervativci mají navíc v souladu s úmluvou právo hlasovat nezávisle ve věcech, které se týkají trestu smrti nebo potratů.

V závěrečném hlasování jsme hlasovali pro, protože v zásadě chceme vyjádřit jasnou podporu ochraně a posilování lidských práv po celém světě. Věříme, že členské státy EU budou hrát v tomto směru důležitou roli.

Sahra Wagenknecht (GUE/NGL), písemně. – (DE) Pro zprávu týkající se lidských práv jsem nehlasovala z následujících důvodů:

1. Lidská práva jsou nezadatelná, nedělitelná a všeobecně platná. Sociální a ekonomická práva v celosvětovém měřítku jsou však ve zprávě zmíněna jen velmi zřídka. Částečně jako důsledek velmi problematické politiky EU je skutečnost taková, že milionům lidí jsou upírána ta nejzákladnější práva, mají stále méně potravin a hladovění, nemoci a nevyhovující bytové podmínky jsou pro ně krutou realitou, mnoho lidí nemá přístup ke vzdělání, práva dělníků jsou pošlapávána: toto vše je z velké části zcela opominuto.

2. Zpráva nezmiňuje porušování lidských práv, které se děje přímo na území samotné EU nebo za účasti EU jinde ve světě, částečně jako důsledek vojenské a zbrojní politiky a neustále se rozpínajících vojenských misí. Je kritizováno pouze poškozování lidských práv mimo území EU, chyby a nedostatky samotné EU nejsou uvedeny. Vnitřní a vnější vlivy neoliberální politiky EU spolu s jejich negativními důsledky na lidská a základní práva nejsou ve zprávě zmíněny.

3. Zpráva zaujímá vysoce selektivní přístup k vyjádření kritiky, což dokládá výběr kritizovaných zemí a rozsah kritiky. Pokud má politika týkající se lidských práv mít určitou věrohodnost, nesmí být postavena na potřebách politických.

– **Zpráva: Véronique De Keyser, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0138/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastního podnětu, kterou společně připravili má belgická kolegyně Véronique de Keyserová a můj španělský kolega José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra a která se týká misí EU pro sledování průběhu voleb (EOM). Pozorování voleb, především v nových demokraciích, musí být pro EU i nadále prioritní, protože přesto, že volby nejsou podstatou demokracie, jsou její nedílnou součástí a následně i základním lidským právem.

Stejně jako mé kolegy i mne mrzí, že EU stále nemá společnou komplexní strategii pro podporu demokracie. Je nutné pokračovat v činnosti i v povolebním období, protože v některých případech nestačí zaujmout pasivní přístup k zemím, kde byl průběh voleb pozorovateli ostře kritizován.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Zprávu paní De Keyserové a pana Salafrance podporuji jako člověk, který měl dvakrát příležitost pracovat jako vedoucí pozorovatel za Evropskou unii v Indonésii v roce 2004 a v provincii Aceh v letech 2006–2007. Věřím, že práce, kterou unie vykonává, aby zajistila regulérnost průběhu voleb, je velmi důležitá. Naše práce nespočívá v tom, abychom potvrdili vítěze, ale v tom, abychom ujistili poražené, že prohráli spravedlivě, což může mít rozhodující vliv na zmírnění napětí v povolebním období.

Souhlasím s účastí státních příslušníků zemí stojících mimo EU jako jsou Švýcarsko, Norsko a Kanada, ale potřebujeme záruku, že většina přítomných jsou občané EU. Je mi známo, že v jednom případě tvořili skoro většinu pozorovatelů voleb.

Je správné, jak uvádí bod 38, že bychom po volbách měli podporovat nový parlament. Jako pracovník Rozvojového programu OSN (UNDP) jsem byl poradcem nového indonéského parlamentu v roce 1999 a poradcem při změně tamního jednacního řádu a proto vím, jak právě tato skutečnost může být užitečná. Gratuluji svým kolegům k jejich zprávě, ke které se určitě vrátíme v zákonodárném sboru po roce 2009.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Jsme proti pasážím, které usilují o to, aby se mise EU pro sledování průběhu voleb proměnily v politiku namířenou proti třetím zemím. Zjištěné nesrovnalosti musí být řešeny orgány s větší legitimitou a podporou než má EU, v tomto případě především Organizací pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) a OSN.

EU má však i přesto důležitou roli jako pozorovatel průběhu voleb společně s těmito dalšími mezinárodními orgány. Zkušenosti a odbornost, kterých EU dosáhla, jsou velice důležité a měly by být využívány i v budoucnu.

Proto jsme se rozhodli zprávu podpořit.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tato zpráva z vlastního podnětu nesmí být posuzována izolovaně, ale jako nedílná součást společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU. V důsledku bychom řekli, že je prostoupena arogantními názory a samochválou, jako příklad poslouží vlastní posouzení EU jako ústředního představitele v oblasti mezinárodního pozorování průběhu voleb.

Z tohoto pocitu „nadřazenosti“ hodnot a postojů EU vycházejí často snahy zneužít mise pro sledování průběhu voleb jako nástroj nátlaku a vměšování se do mezinárodních záležitostí zemí, především těch, které se domáhají rozvojových projektů, které jsou založené na prohlášení národní suverenity a nezávislosti.

Podíváme-li se z jiného úhlu, čeho se EU doopravdy snaží dosáhnout se svou společnou a komplexní strategií pro podporu demokracie? Čeho se EU snaží dosáhnout tím, že financuje národní parlamenty a politické strany v jiných zemích? Odpovědí je stav, ve kterém se my sami nacházíme. EU se snaží zavést jediný model (kapitalismus). Tento model slouží zájmům vykořisťovatelů a prosazuje liberalizaci mezinárodního obchodu. Rozvoj občanů a států obětuje ve prospěch mezinárodních monopolů.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Podpořil jsem zprávu paní De Keyserové a pana Sancheze-Neyry, ve které se zabývají důležitými otázkami. Závazek EU upevňovat demokratické postupy je úctyhodný a zpráva správně dodává, že demokracie může existovat pouze v prostředí, kde jsou demokratické hodnoty dlouho zakořeněné.

Tato zásadní skutečnost byla zcela opominuta, když se USA a Velká Británie rozhodly pro válku v Iráku. Katastrofální stav, který v této zemi nyní panuje, jen dokazuje, že demokratické hodnoty musí být záležitostí výchovy, a nikoliv vynucovány násilím.

Jorg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Jsem pro posílení misí EU pro sledování průběhu voleb, aby poskytly účinnou pomoc novým demokraciím.

V této souvislosti vítám požadavek evropské shody ohledně podpory demokracie, která by mohla zvýšit účinnost misí pro sledování průběhu voleb.

Volby jsou důležitým krokem na cestě ke stabilní demokracii a mají velký symbolický význam pro příslušnou zemi i pro širší mezinárodní společenství. EU přijala vedoucí úlohu při pozorování voleb a měla by tuto úlohu intenzivně rozvíjet. Dle mého názoru je v této situaci důležité zkvalitnit další sledování v povolebním období. EU musí rozpoznat hlavní problémy, které vyplývají z průběhu voleb, a reagovat jednotně a srozumitelně. Bylo by rovněž účelné, pokud by Evropský parlament poskytl podporu parlamentu nově zvolenému.

Zcela podporuji vytyčené cíle, mé zkušenosti pozorovatele voleb EU v Guatemale jejich potřebnost jen potvrzují.

David Martin (PSE), písemně. – Mise EU pro sledování průběhu voleb představují důležitou část zahraniční politiky EU. Jako unie demokratických států by EU měla efektivně sdílet své zkušenosti a požadavky na spolupráci během voleb by měly být podporovány na celém světě.

Díky postupům a metodice misí EU pro sledování můžeme účinně přispívat k posilování demokracie po celém světě. Proto jsem hlasoval pro zprávu pana Salafrancy a paní De Keyserové.

Andreas Molzer (NI), písemně. – (DE) Tato sněmovna hájí demokracii a posílá pozorovatele k nejrůznějším volbám. Pro obyvatele příslušných zemí je nezbytné, aby tyto volby proběhly spravedlivě a řádně. Náš vliv zde také významně přispívá k demokratizaci za předpokladu, že si naše doporučení místní občané vezmou k srdci.

Nedělejme si však iluze, že v samotné EU jsou dodržovány demokratické normy: ne, dokud jsou lidé, kteří vyslovují nepopulární názory, odsuzováni jako pravicoví radikálové; ne, dokud smlouva, která byla odmítnuta v referendu, je znovu prosazována parlamentem v mírně rozšířené podobě; ne, dokud občané mohou volit opakovaně, dokud není dosaženo požadovaného výsledku; a zcela určitě ne, dokud existují plány pro vstup Turecka do Evropské unie proti vůli občanů.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Samotné volby nejsou v žádném případě jedinou známkou demokracie. Často jsou však rozhodujícím momentem. V zemích bez volební tradice mohou volby být a často i jsou okamžikem, kdy se proces demokratizace stává nezvratným. A to je proces, o kterém hovoříme. Z toho důvodu jsou ve zprávě veškerá tvrzení o úspěchu, problémech, nedostacích a potřebách reformy misí EU pro sledování průběhu voleb (EOM) důležitá a zaslouží si naši plnou pozornost, stále se však zapomíná na důležitou skutečnost: celkový přínos nejrůznějších evropských nástrojů k dosažení demokracie (na čemž se mise EU evidentně podílely). Myslím, že toto je výzva, která vyplývá z této rozpravy a kterou po zvážení musíme přijmout. Podpora a ochrana demokracie nejsou jen součástí DNA Evropské unie, ale jsou i součástí jejího obrazu ve světě v souvislosti s jejími zásadami a hodnotami i jejími zájmy.

– Zpráva: Glyn Ford, Vincenzo Aita (A6-0151/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro tuto skvělou zprávu z vlastního podnětu od mého váženého britského kolegy Glyna Forda, která se zabývá obchodními a ekonomickými vztahy se Společenstvím států jihovýchodní Asie (ASEAN), které jsou součástí širší strategie vzájemných a meziregionálních jednání s obchodními partnery.

Dohoda o partnerství a spolupráci, která obsahuje vynutitelné klauzule o lidských právech, je pro unii nezbytným předpokladem pro uzavírání dohod o volném obchodu s jakoukoli zemí. Je nezbytné vyřešit problém bankovního tajemství v Singapuru, pokud chceme dosáhnout reálné možnosti uzavřít mezi regiony dohodu o volném obchodu. Stejně jako moji kolegové příkládám velkou důležitost boji s padělanými léčivými, které představují nekalou soutěž a zároveň ohrožují spotřebitele.

Mrzí mě přijetí zákona o nejvyšší míře využívání možností stanovených v prohlášení, kterým se mění Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohoda TRIPS) a přístupu k lékům, za předpokladu, že nemáme dostatek důvěryhodných zhodnocení těchto mechanismů.

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, podporuji tuto zprávu, protože jsem přesvědčen, že volný obchod je důležitým krokem k celosvětové spokojenosti.

Naše podpora nadnárodních ekonomických dohod však musí vycházet z přísných pravidel, která budou zavazovat všechny strany k ratifikaci základních úmluv Mezinárodní organizace práce, a tím poskytnou záruku, že zaměstnanci budou zabezpečeni a chráněni.

Jak již zpravodaj zmínil, ASEAN jako celek je pátým největším obchodním partnerem EU. To poukazuje na mnoho obchodních zájmů v této oblasti, která nepochybně představuje rychle rostoucí trh.

Rozhodné vystupování regionu a neexistence účinných předpisů v oblasti pracovního práva nás zavazuje k tomu, abychom se ujistili, že nová dohoda položí základy pevným pravidlům nejenom ekonomické povahy, ale především v souvislosti se zaměstnaností i pravidla týkající se životního prostředí a lidských práv, čímž sníží účinek sociálního vyloučení.

Nezávadnost výrobků a ochrana zaměstnanců a prostředí nemohou a nesmí být ohroženy žádnou čistě ekonomickou dohodou.

Všechny nás spojuje stejný hodnotový systém a tak máme morální a institucionální povinnost najít odvahu být mnohem pečlivější a vybíravější ve výběru svých obchodních partnerů: všichni naši partneři musí Evropě zaručit, že jsou příkladem pro ostatní národy na světě.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Nesouhlasíme se skutečností, že zpráva obsahuje mnoho aspektů, které nemají nic společného s obchodní politikou. Politická situace v Barmě a propuštění politických vězňů představují důležitá témata, ale neměly by být součástí nadnárodní obchodní politiky EU.

Červnová strana však považuje dohody o volném trhu mezi EU a dalšími oblastmi jako přirozený důsledek jednotného trhu a společné obchodní politiky. I přes veškeré skutečnosti jsme se proto rozhodli během hlasování zprávu podpořit.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Dle zprávy je dosahování obchodního zisku vytvořením smluv o volném obchodu tou nejlepší politickou strategií, která pomůže Evropě překonat krizi, přinejmenším po dobu, kdy bezvýchodný stav Světové obchodní organizace přetrvává.

Zpráva však mluví dál. Mimo dohody o volném obchodu se zasazuje i o ekonomickou integraci regionů podobně jako v rámci EU a pokud je to možné o jejich podřízení politické a ekonomické.

Jasně zamítnutí našich pozměňovacích návrhů zřetelně odhaduje pravý cíl: liberalizace bez odpovědnosti za její důsledky. Byly odmítnuty dokonce i návrhy, které poukázaly na nutnost brát rozdílnost obou regionů v úvahu, vytvořit pracovní místa a zajistit trvale udržitelný ekonomický rozvoj, potravinovou soběstačnost, bezpečnost a ochranu životního prostředí. Ani plán na snadný přístup k lékům a technologiím nebyl sněmovnou přijat bezpodmínečně.

Tato politika má jasné důsledky v podobě stoupajících cen energií a potravin a rostoucích nerovností ve společnosti a mezi regiony v podobě chudoby, hladu a nemocí.

Proto jsme mohli jediné hlasovat proti této zprávě.

Podle zprávy představuje dosažení obchodního prospěchu z uzavírání dohod o volném obchodu s různými regiony nejlepší politickou strategii.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji zprávu Glyna Forda, která se týká obchodních a ekonomických vztahů s organizací ASEAN. Je nutné, aby Komise do nově uzavíraných dohod o volném obchodu zahrнула přísné klauzule o právech duševního vlastnictví. Takový krok by především podpořil inovaci a výzkum v zemích ASEAN, rovněž, a to je důležitější, by ochránil spotřebitele před nebezpečnými padělkami zboží, například léčiv.

Nedávný průzkum OECD týkající se padělků, který byl projednáván tento týden v Parlamentu, uvádí, že množství padělaného zboží v Malajsii a na Filipínách dosahuje stejných rozměrů jako v Číně. Zpráva se těmito tématy zabývá a já jsem hlasoval pro doporučení, která navrhuje.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Budu hlasovat pro tuto skvělou zprávu. Rozhodující pro mě byly pozměňovací návrhy 7 a 14 a bod 42.

Tyto části uznávají, jak je důležité zajistit přístupné a dlouhodobě fungující veřejné služby – návrh 7, prosadit pracovní normy pomocí prostředků na urovnání sporů – návrh 14 a chovat se přátelsky k životnímu prostředí a rozdílně posuzovat výrobky pocházející z „poctivého obchodu,“ což se týče cla – bod 42.

Gratuluji zpravodaji panu Fordovi k jeho zprávě.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu pana Forda, která se týká obchodních a ekonomických vztahů se Společenstvím států jihovýchodní Asie (ASEAN).

Měl bych zdůraznit, že proto, aby dohoda byla přínosem, musí vyžadovat závazky od obou stran. Na základě zpráv z posledních jednání by vidina brzké dohody s organizací ASEAN mohla být podlomena nedostatečnými vyjednávacími schopnostmi a problémy při hledání společných postojů. ASEAN by byl pátým nejdůležitějším obchodním partnerem pro dovoz.

Zpráva podporuje pojetí dohody o volném trhu s organizací ASEAN za předpokladu, že tato dohoda splní určité základní podmínky. Je nezbytné, aby nebyla omezena ochrana spotřebitelů a nedošlo ke snížení ochrany životního prostředí.

Vyjednávání o dohodě s regionem, který se skládá z 10 nezávislých států, je velmi komplikované a časově náročné. Meziregionální dohody nicméně představují obrovský přínos, protože přispívají ke sjednocování regionů, což posiluje hospodářství partnerské země a snižuje nutnost regulace.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Evropská unie by si v obchodních a ekonomických vztazích s třetími zeměmi měla počínat velmi opatrně

Míra růstu HDP v zemích ASEAN se zvyšuje každým rokem. *Bangko Sentral ng Pilipinas* mimo jiné očekává 4,8–5,5% růst HDP na Filipínách. Předpovídá také 11% nárůst vývozu a 10% nárůst hodnoty objemu cizí měny díky občanům Filipín, kteří pracují v zahraničí.

HDP Malajsie činí 6 721 USD na obyvatele. A dle předpovědí by měl stoupnout na 7 596 v roce 2008. V roce 2007 zaznamenala ekonomika v Malajsii růst HDP o 3 %. Celkový růst HDP všech zemí ASEAN se odhaduje zhruba na 6 %. To jsou důležité ukazatele pro zhodnocení obchodních a ekonomických vztahů se Společenstvím států jihovýchodní Asie (ASEAN).

– **Zpráva: Rosa Miguélez Ramos (A6-0103/2008)**

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Nezbytně potřebujeme reakci na problém nedostatku informací o populacích hlubinných ryb a také nedostatku údajů o úlovcích a intenzitě rybolovu a jeho důsledcích na populaci každého druhu.

Právě tyto informace jsou důležité pro tvorbu studií a odborných posudků, zároveň mohou zásadní měrou přispět k vytvoření odpovídajících opatření pro řízení rybolovu.

Máme proto pocit, že je nezbytné, aby se tento problém stal pro členské země prioritou, což se týče zkvalitnění sběru a dostupnosti seriózních informací, včetně rozboru příčin, proč nebylo či bylo, ale nedostatečně,

využito stávajících opatření pro řízení, jak je tomu řečeno ve zprávě. Mezinárodní organizace zmiňují možnost, že některé druhy jsou postiženy nadměrným rybolovem, což jen dokládá tuto potřebu.

Cílem je preventivní přístup, který se snaží nalézt rovnováhu mezi rybolovem a trvalou populací ryb. Proto podporujeme předložené návrhy. Myslíme si, že, aby opatření mohla být přijata, musíme brát v úvahu specifickou povahu každého druhu, oblast rybolovu a prostředek zvolený k rybolovu, zejména prostředky selektivního typu, který má menší vliv na mořské dno.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu Miguéleze Ramose o populacích ryb v hlubokých vodách. Hlubinný rybolov je záležitost poslední doby a mnoho dříve nevyužívaných populací ryb se stalo jeho terčem bez podrobnějšího vědeckého průzkumu nebo právních předpisů. Proto je dobře, že jsou také tyto problémy zmíněny.

– Report: Ingo Friedrich (ex Alexander Stubb) (A6-0105/2008)

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Pane předsedající, v Bruselu v současné době působí zhruba 2 500 lobbistických skupin. Z nich přes 300 zastupuje místní a regionální úřady, ale chovají se jako velvyslanectví. Jsou mezi nimi i zástupci Malopolska, což je můj evropský volební obvod. Rád bych využil příležitosti, která vyvstala díky této rozpravě, a upozornil bych sněmovnu na problematiku vztahů mezi institucemi EU a organizacemi tohoto typu. Zástupci místních a regionálních úřadů usilují o získání seriózních informací od evropských institucí a rovněž poskytují nejnovější informace o situaci v příslušné oblasti. Zpravodaj uvádí, že transparentnost má dvě strany. Na základě tohoto faktu, bych rád zdůraznil, jak důležitá je zvýšená transparentnost na straně Evropské unie a rovné zacházení se všemi organizacemi zastoupenými v Bruselu.

Podpořil jsem výše zmíněnou zprávu vzhledem ke konkrétním příkladům, jak Evropský parlament může zlepšit transparentnost postupů, které se vztahují k externím organizacím.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Je všeobecně známo, že profesionální lobbování – s cílem ovlivnit tvorbu politiky EU – se v Bruselu neustále rychlým tempem rozvíjí. Proto je nutné stanovit alespoň pravidla, která zaručí, že se poskytovaná informace týká příslušných lobbistických zájmů, i tak však bude stále obtížné zajistit dostatečnou transparentnost a vyhnout se neetickému chování. Proto jsme hlasovali pro zprávu.

Můžeme však pouze litovat, že návrhy předložené naší skupinou nebyly přijaty, především ty, které tvrdí, že zájmové skupiny by kromě povinné registrace měly zveřejnit rovněž výdaje na svou činnost a zejména poskytnout informace o výdajích na členy Evropského parlamentu, stejně jako ti jsou povinni předložit prohlášení o své finanční situaci.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Podpořím tuto zprávu, protože upevňuje pravidla evropských institucí ohledně lobbistů. Byl jsem autorem první zprávy na toto téma před více než deseti lety v lednu roku 1996, která byla předložena tehdejšími jednacími výborem, a současná právní úprava týkající se lobbistů z mé původní zprávy vychází.

Po více než 10 letech je na čase tato pravidla upravit a zpřísnit. Tenkrát jsme nedokázali vytvořit společný systém pro všechny instituce, ale dnes to možné je. Lobbista je pro mne každý, kdo přijde do Parlamentu, Komise nebo Rady, aby ovlivnil rozhodovací proces, ať už to jsou zaměstnavatelé nebo zaměstnanci, spotřebitelské skupiny, výrobci nebo speciální zájmové skupiny.

V Bruselu je odhadem 5 000 lobbistů – sedm na každého poslance. Většina z nich dělá dobrou práci – a jenom zlomek ne. Potřebujeme jistotu, že tento zlomek nezkaží většinu a že naše práce bude z toho, co z kontaktu s okolím získá, spíš profitovat než naopak. Těším se na návrhy společné právní úpravy na konci tohoto roku.

Robert Goebbels (PSE), písemně. – (FR) Zdržel jsem se hlasování o zprávě pana Stubba o systému činnosti lobbistů, protože jsem přesvědčen, že někteří z mých kolegů poslanců celý problém zveličují a přitom se jedná o činnost starou jako lidstvo samo, totiž o snahu ovlivnit ty, kteří rozhodují. Je běžné, že se občané sdružují, aby hájili své zájmy. Odborové organizace, svazy zaměstnavatelů i nevládní organizace mají právo bránit své zájmy u kteréhokoli zákonodárce. Zákonodárce má povinnost naslouchat dříve než učiní rozhodnutí. Musí však zůstat nezávislý, proto je nezbytné, aby poslanci poskytovali prohlášení o své finanční situaci. Hlavním nedostatkem zprávy však je fakt, že nic neříká o financování určitých sdružení z rozpočtu EU. To je oblast, kde by transparentnost měla být rovněž na místě.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, je zcela běžné radit se se stranami, kterých se připravovaná či schvalovaná právní úprava týká. Jako poslanci parlamentu, kteří často musí činit rozhodnutí ohledně velmi odborných témat, si uvědomujeme důležitou informativní roli, kterou představují osoby všeobecně známé jako lobbisté. Jejich činnost je přínosná, ale jejich vztahy se všemi institucemi musí být přísně a jasně upraveny. To je důvod, proč jsme hlasovali pro zprávu. Rád bych i přesto učinil několik poznámek. Nesmíme spojovat všechny zájmové skupiny dohromady: se zástupci nadnárodních společností či nevládních organizací nesmíme zacházet stejně jako se zástupci místních či národních demokratických úřadů. Dle našeho názoru musí být „legislativní otisk,“ tedy odkaz k osloveným skupinám, povinný, zejména pro Komisi. Víme, jak velký vliv tyto skupiny mají na přípravu legislativních návrhů a na směřování evropské politiky a jak obtížné je pro zákonodárce činit v těchto návrzích podstatné změny. A na závěr, finanční prohlášení, které od lobistů vyžadujeme, musí být dostatečně podrobné, abychom přesně pochopili, o jaké finanční zájmy se jedná a jaké jsou zdroje financování.

Francoise Grossetete (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu, protože je zárukou větší transparentnosti. Činnost lobistů je důležitá, protože poskytují důležité odborné informace. Je však nutné rozpoznat organizace zastoupené nátlakovými skupinami. Existence veřejného rejstříku lobistů, který by byl společný pro Radu, Komisi i Parlament a který by obsahoval i všechny zdroje financování, je dobrým podnětem a zajistí větší průhlednost. Zřízení jednotných kontaktních míst, kde by se lobbisté registrovali pouze jednou, aby získali přístup do Parlamentu, Komise a Rady, by rovněž celou situaci usnadnilo. Je také zcela běžné, že lobbisté musí počítat s uvalením sankcí v případě, že se neřídí smluvenými pravidly.

Gunnar Hokmark (PPE-DE), písemně. – (SV) Měla by být vytvořena pravidla, která by určovala stálý přístup lobistů na půdu Evropského parlamentu. Stojíme za současnými smluvenými pravidly. Podporujeme zvýšenou transparentnost při tvorbě politických rozhodnutí.

Hlasovali jsme proti zprávě, protože vede k větší byrokracii a maří svá vlastní předsevzetí. Celková úprava politických kontaktů brání přirozenému a otevřenému styku mezi občany a zvolenými zástupci. Občané by měli mít možnost obrátit se na své zástupce, aniž by jejich rozhovory a názory byly zveřejňovány.

Není možné zajistit přesné vysvětlení, jak se utváří názory a stanoviska. Argumentace a odpovědnost za rozhodnutí musí být transparentní, ne však rozhovory mezi jednotlivci. Je nezbytné zajistit bezúhonnost jednotlivých poslanců a občanů.

Transparentnost, kterou navrhuje zpráva, se může stát klamnou a zavádějící. Transparentnost musí vycházet z politiků, kteří přijmou odpovědnost za své postoje a zdůvodní své pohyby.

Kromě toho by rejstřík lobistů společný pro Evropský parlament i komisi narušil nezávislost Parlamentu.

Politická rozhodnutí by tedy měli činit zvolení zástupci, kteří budou bezúhonní.

Ian Hughton (Verts/ALE), písemně. – Vítám navrhovaný rejstřík lobistů. V době, kdy je důvěra veřejnosti v politiku velmi nízká, je důležité, aby byla činnost politických institucí maximálně transparentní.

Souhlasím také se skutečností, že právníci budou osvobozeni od této registrace v případě, že budou poskytovat právní rady; to je v souladu s principem důvěry mezi klientem a právníkem, který má ve skotském právním systému dlouhodobou tradici.

Mnoho důležitých pozměňovacích návrhů, které navrhla má skupina a které zpřísňovaly pravidla, neměly úspěch, a proto jsme se já i skupina zdrželi konečného hlasování.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu, ale myslím si, že by se pro zajištění vyrovnaného zastoupení občanů dalo učinit více, aniž by byly zájmové skupiny v evropských institucích upřednostňovány.

Lobbování prochází zásadním vývojem a v současné době je v samotném Bruselu přes 2 500 organizací s více než 15 000 zaměstnanci. Jakmile vstoupí Lisabonská smlouva v platnost a Parlament a Evropská unie získají nové pravomoci, tendence se bude stupňovat. Zatímco zájmové skupiny se sídlem v Bruselu mají snadný přístup k evropskému politickému dění, občanská sdružení či nevládní organizace nemají stejné prostředky, aby o sobě daly při schvalování evropských zákonů vědět. Je zřejmé, že musíme usnadnit dialog mezi evropskými institucemi a těmito organizacemi v členských státech.

Mieczyslaw Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Těší mě, že se Evropský parlament zabývá lobbováním. Toto téma nesmí být pro veřejné mínění tabuizováno. Potřebujeme příslušná pravidla a

transparentnost. Jedná se o citlivé téma z hlediska politického i ekonomického. Je nám jasné, že zákonodárci mají užitek z odborných znalostí, které získají od profesionálů. Jedná se rovněž o způsob dialogu ve společnosti, který má určitý oboustranný dopad. Poslanci a úředníci Evropské komise přece nejednají ve svém vlastním uzavřeném světě. Znalosti, které získají, jim umožní vytvořit lepší a pro občany příznivější právní předpisy.

Na druhou stranu se objevuje problém nečestného ovlivňování při tvorbě právních předpisů. Dochází také k situacím, kdy je předpis překrucován, aby stranil zájmům příslušné nátlakové skupiny, jako jsou příznivci potratů nebo velké korporace. To přímo vede ke korupci a konečným výsledkem není skutečná legislativa, ale směs nařízení.

Skutečně se nám podaří zpřísnit právní ustanovení tak, abychom zabránili nemístnému lobbování a korupci? Odpověď je bohužel jasná. Nepodaří se nám to. Stále bude možné nalézt mezery v nařízeních a klíčky, jak nařízení obejít. Neměli bychom zapomínat na to, že takzvané špatné lobbování se může dít i pomocí přímých kontaktů v členských státech.

Jednoznačně se přikláním ke zprávě, ale nemohu souhlasit s pozměňovacími návrhy, které považují církve za lobbistické skupiny. Nesmíme zapomínat na etiku, podmínku transparentnosti, morálku a v neposlední řadě i literu zákona. Morálka se nikdy nesmí stát nepřítelem demokracie!

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Pane předsedo, je škoda, že pozměňovací návrh č. 7, který navrhla má skupina, nebyl přijat. Návrh mohl být rozhodující pro porozumění rozsahu diskuze o lobbování, ne pouhou připomínkou pro Komisi, ale i pro širší publikum. Dokládá to příklad ekologických organizací, jejichž finanční zdroje jsou často porovnávány se zdroji v průmyslu, nicméně naprosto zvláštním způsobem: rozpočet jedné organizace na kampaň na podporu lesů může být srovnáván s celkovým rozpočtem všech společností v lesním průmyslu. Zapomíná se přitom, že lesní společnosti nemohou vynaložit veškeré peníze na komunikaci: ve skutečnosti se zabývají těžářstvím dřeva a papírenstvím. Bylo by moudřejší porovnat rozpočet na komunikaci, ale z něho by se ještě musely odečíst výdaje na stock exchange release, což odčerpá velké množství peněz. Dále bychom pak museli spočítat hotovost určenou na kampaň na podporu lesů, kterou disponují všechny ekologické organizace. Podíváme-li se pod povrch, ukáže se, že výše využívaných zdrojů je stejná, což je vlastně pravým opakem toho, co by se na první pohled mohlo zdát.

Jorg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasuji pro Zprávu o vytvoření rámce pro činnost zájmových skupin v evropských institucích.

Potřebujeme strukturovaný rámec pro činnost lobbitů, abychom zajistili transparentnost evropských institucí. Souhlasím s definicí lobbování jako veškerých činností prováděných za účelem ovlivňování politického dění a procesu rozhodování v institucích EU; a souhlasím, že všichni, na které se tato definice vztahuje, by měli být považováni za lobbisty a podle toho by s nimi mělo být zacházeno.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), písemně. – (NL) Nedomyšlená opatření nejsou žádným přínosem pro vyřešení problému s lobbisty. Jedině naprostá transparentnost a povinná evidence mohou zamezit rostoucímu vlivu průmyslové lobby. Potřebujeme jí dosáhnout rychle, protože příliš často vidáme poslance, kteří předkládají pozměňovací návrhy, které jakoby doslova předkládali sami lobbisté. Politici by měli být ovlivněni především svými voliči, příznivci a vlastním zdravým rozumem a ne zástupy profesionálních lobbitů.

Vyzývám proto Evropskou komisi, aby navrhla mnohem širší soubor opatření.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zpráva o zájmových skupinách a všeobecně známých lobbistech je nehorázným a cynickým přiznáním k velmi zpátečnické roli Evropského parlamentu a EU jako celku a ke skupinovému zájmu, kterým slouží.

Evropský parlament dlouhou dobu oficiálně schvaloval právo zástupců monopolů na volný přístup do Evropského parlamentu, aby mohli používat nátlaku, uplácet a dožadovat se legislativních zásahů, které jim zajistí a zvýší zisky.

Zpráva používá pravidla transparentnosti jako záminky pro zakrytí přímého zásahu monopolů. Označuje odborové svazy a profesní a spolkové organizace jako lobbisty. Dělnická a lidová hnutí jsou tím stavěna na stejnou úroveň s podnikateli, které zpráva drze nazývá zástupci občanské společnosti. Jediný rozdíl je v tom, že oni mají dveře do parlamentu doširoka otevřené, zatímco dělníci se nedostanou ani před práh.

Zbavme dělníky iluzí. Evropský parlament a jeho členové nejsou nezávislí. Byli zvoleni na základě skupinových zájmů, které v Evropském parlamentu zastupují.

Nejlepší postup, který by přinesl dělníkům užitek, je svrhnout politická uskupení, oslabit podnikatelské strany a odolávat a čelit kapitalisticky orientované EU.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro doporučení obsažená ve zprávě „Rámcem pro činnost zájmových skupin v institucích EU.“

Tyto návrhy ohledně transparentnosti lobbingu staví Evropský parlament do čela většiny parlamentů, co se týče regulace lobbistů a poskytování kompletního prohlášení o jejich finanční situaci.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Politika EU je čím dál tím více určována zájmy velkých podniků, které se snaží upevnit v globálním měřítku svou konkurenceschopnost snížením nákladů v oblasti ochrany životního prostředí, mezd, bezpečnosti práce a ochrany spotřebitelů. Nemí překvapením, že tak tyto společnosti činí, tato skutečnost však musí být všeobecně známá. To nutí odbory, ekologické organizace a spotřebitelské organizace s tím něco dělat.

Dlouhou dobu naléhám a žádám Evropskou unii mimo jiné o přísnější nařízení, která zajistí transparentnost lobbování. Zjišťuji, že přísnější verze ještě stále nebyla přijata. Ani 10 konkrétních pozměňovacích návrhů, které předložila spojená levice a zelení, nezískalo většinu. Tyto návrhy se týkaly společného rejstříku všech lobbistů, kteří mají přístup do institucí EU, otevřenosti z hlediska cílů a financování lobbistů, dalších opatření pro rok 2009, uveřejnění neetického chování lobbistů, ujasnění týkajících se zvláštních poradců Evropské komise a výrazných omezení pro státní úředníky, kteří jsou kromě vlastní práce placeni i jako lobbisté.

I přes odmítnutí této lepší alternativy je rozhodnutí, které bylo dnes přijato, krokem kupředu. A proto dva zástupci holandských socialistů volili pro.

Lydie Polfer (ALDE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro Stubbovu zprávu o vytvoření rámce pro činnosti zájmových skupin (lobbistů) v evropských institucích. Přináší jasnou definici činnosti lobbistů, kterých je odhadem 15 000.

Proto podporuji snahu zřídit společný rejstřík, kde se lobisté budou moci zaregistrovat jen jednou, aby získali přístup do Evropského parlamentu, komise a rady. Všichni lobisté budou muset navíc dodržovat smluvená pravidla. Pro poslance a evropské úředníky je nutné dokázat identifikovat organizace, které jsou zastoupeny zájmovými skupinami, a pro tyto skupiny je nutné řídit se zásadami čestného chování a dobrých mravů.

Vincent Peillon (PSE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu, která se snaží vytvořit lepší rámec pro činnost zájmových skupin v EU.

V Bruselu se pohybují zástupci lobbistů: odhaduje se, že kolem 15 000, kteří zastupují 2 500 nátlakových skupin. Jejich hlavní snaha ovlivňovat rozhodování a práci Komise – přestože je některými občany nahlížena s nedůvěrou a podezíravostí – je důležitou součástí demokracie. Příkladem je poslanec, který vždy lépe porozumí tématu obsaženému v legislativním návrhu poté, co si vyslechne názory profesních či nevládních organizací, odborů a zástupců regionů.

Transparentní lobbování může demokracii jen prospět. Poslanci i občané musí dokázat určit přesnou identitu těchto aktérů. Kdo je financuje? Jaké zájmy ve skutečnosti hájí?

Zpráva splňuje tento požadavek tím, že vyžaduje veřejnou registraci lobbistů pro všechny instituce společenství a požaduje, aby poskytli podrobnosti o svém financování. Od tohoto momentu se navíc lobisté budou muset řídit stanovenými pravidly a při jejich nedodržení budou sankcionováni.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Změny v našem globalizovaném světě a jejich dopad na instituce jsou nepochybně příčinou stavu, kdy jsme stále větší měrou vystavováni nejrůznějším sociálním činitelům. Proto jsme svědky rostoucího počtu skupin, které oslovují tento Parlament a Komisi a poskytují odborné informace, které považujeme za potřebné. Je proto nezbytné jednat tak, aby tyto nové zájmové skupiny byly snadno identifikovatelné a aby byla jejich činnost podřízena pravidlům, která budou dodržována.

Tato zpráva přináší definici „zájmových skupin“ a nástroje pro zhodnocení dopadu společného rejstříku pro Parlament a Komisi. Také se snaží zvýšit informační opatření ohledně finančních údajů potřebných proto, aby politici i veřejnost mohli identifikovat hlavní příčiny skryté za příslušnou lobbistickou činností. Věřím, že tato opatření představují důležitý posun k zajištění větší průhlednosti a legitimacy rozhodovacího procesu evropských politiků, zejména když při hlasování byly zamítnuty některé pozměňovací návrhy, které by narušily správné zhodnocení této činnosti v duchu zastaralých ideologických předpokladů.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Členové parlamentu stále potřebují relevantní informace, aby mohli činit správná rozhodnutí. Je samozřejmé, že jeden člověk nemůže být odborníkem ve všech oborech. Z tohoto důvodu může být ve fázi sběru informací lobbování přínosné, protože zajistí odborné informace a důležité rozborů důsledků.

Občané však mají právo vědět, o jaké konkrétní zájmy se jedná. Míra vlivu lobbistické skupiny nezáleží nutně na finančním zajištění – bojovníci za práva zvířat a další občanská hnutí mohou být přinejmenším stejně úspěšní jako průmyslová lobby. Registrace zájmů není samozřejmě zcela jednoduchá, zejména pokud se snažíme zjistit, kdo provádí lobbistickou činnost. Jako ten, kdo rozhoduje, považuji za důležité neustále sledovat, kdo věnuje čas a snahu ovlivňování tvorby právních předpisů. Pokud nemáte co skrývat, nemusíte se ničeho bát. Troly zabíjí denní světlo.

Soren Bo Sondergaard (GUE/NGL), písemně. – (DA) Hlasoval jsem pro konečnou verzi zprávy o lobbování, protože přes všechny skutečnosti představuje mikroskopický krůček ven ze současného stavu. Neschopnost pohnout se více kupředu jen dokládá, jaký vliv v EU lobbisté mají.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Evropský parlament potřebuje větší transparentnost lobbingu. Doufám, že tato zpráva zvýší otevřenost a transparentnost lobbování v Parlamentu.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – (SV) Hlasovala jsem pro konečnou verzi zprávy o lobbování, protože přes všechny skutečnosti představuje mikroskopický krůček ven ze současného stavu. Neschopnost pohnout se více kupředu jen dokládá, jaký vliv v EU lobbisté mají.

– Zpráva: Manolis Mavrommatis (A6-0149/2008)

Jan Andersson, Goran Farm, Anna Hedh, Inger Segelstrom a Asa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Sport je součástí Lisabonské smlouvy a po jejím vstupu v platnost tak v politice EU získá významnější pozici. My, sociální demokraté, bychom rádi zdůraznili, že již nyní je sport činností, která nezná hranice, neznamená to však, že by se evropské instituce jako Rada, Komise a Parlament měly angažovat v důsledném řízení sportovních hnutí. Sportovní činnost by naopak měla být řízena samostatně, aby si udržela svou nezávislost a autonomii.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Jsem potěšen, že mohu hlasovat pro zprávu pana Mavrommatise o podpoře sportu. Skutečně věřím, že sport je neoddelitelnou součástí evropské kultury a občanství. Vzhledem k tomu, že je důležitým prostředkem pro začleňování do společnosti a mezikulturní dialog, musí být řízen přinejmenším do té míry, aby ochránil mladé lidi před nebezpečím, které je s touto oblastí neodmyslitelně spojeno: ekonomickým nátlakem, podváděním, zneužíváním nezletilých a násilím.

Žádné sportovní odvětví nemůže přežít bez dostatečného financování. V mnoha případech pocházejí finanční zdroje z televizních práv, a proto si myslím, že je vhodné dát mediálním organizacím možnost získávat peníze z přenosu sportovních utkání, ale zároveň také zpřístupnit některé důležité sportovní události široké veřejnosti.

Těší mě, že zpráva zmiňuje i sportovní pravidla a žádá opatření na potírání rasistických projevů a dopingů, což je, nehledě na samotné účinky, nejhorší příklad nesporného chování vůbec. Proto je dobrá myšlenka zajistit užší spolupráci na všech úrovních a tak s tímto problémem bojovat, protože doping podřívá samou podstatu sportu: chuť soutěžit a vydat ze sebe maximum svých sil a schopností. Člověk vždy přijímá výzvy.

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) V souvislosti s rozpravou na téma role sportu v Evropské unii bych rád zdůraznil důležitost místního dění. Jsem přesvědčen, že představuje první krok pro rozvoj evropské politiky zaměřené na podporu sportu.

Zatupuji Malopolsko. V tomto regionu více než 60 000 občanů trpí diabetem. 51 % všech úmrtí v roce 2005 bylo na následky chorob krevního oběhu, které se tak stávají hlavní příčinou smrti. Tento stav je do značné míry následkem obezity a nedostatku pohybu. Jedním z hlavních cílů strategie pro rozvoj vojvodství je podpora zdravého životního stylu. Pro dosažení tohoto cíle musíme investovat do infrastruktury a výstavby nových zařízení, jako jsou bazény, sportoviště a zařízení pro in-doorové aktivity. Region navíc podporuje sportovní aktivity tak, že poskytuje finanční ceny pro nejlepší mladé sportovce. Dosud tyto ceny dostalo přes 120 mladých lidí.

Podpora tohoto druhu činnosti na regionální úrovni by měla hrát klíčovou roli ve snaze o podporu zdravého životního stylu napříč Evropskou unií. Podpořil jsem zprávu pana Mavrommatise, protože věřím, že pro rozvoj sportu přináší mnoho nových témat.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o bílé knize o sportu.

Nedostatek fyzické aktivity má negativní vliv na zdraví Evropanů a vede ke zvýšenému výskytu nadváhy, obezity a mnoha chronických chorob, jako jsou kardiovaskulární nemoci a diabetes. Z tohoto důvodu hájím lékařská doporučení pro ženy o možném přínosu fyzické aktivity v těhotenství a po porodu.

Musím rovněž zdůraznit důležitost antidiskriminačních pravidel pro sportovní soutěže tím, že se stanoví stejné ceny pro ženy i muže.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Zpráva obsahuje návrhy, které jsme předložili ve výboru a které doporučují, aby sportovní sdružení pro různé kategorie sportovců byla náležitě zastoupena v rozhodujících orgánech mezinárodních a národních federací a hájila preventivní opatření a lékařské prohlídky pro mladé sportovce, čímž by byla dodržována všechna práva ustanovená Úmluvou OSN o právech dítěte.

Další přednesené návrhy byly přijaty na plenárním zasedání, zejména doporučení: připravovat na dvojí kariéru – sportovní a akademickou – aby mladí lidé měli jistotu, že se jako profesionální sportovci na konci kariéry zapojí do pracovního trhu, významně napomáhat občanům věnovat se sportu tím, že zajistíme spravedlivý přístup ke sportu pro všechny pomocí investic do vzdělávání učitelů a trenérů i do většího množství veřejných sportovišť, kde na sebe odpovědnost za náklady na bezpečnost a amatérské soutěže pořádané neziskovými organizacemi převezme stát, uznávat sportovní úspěchy žen a bojovat proti diskriminaci cenami; hájit možnosti kariéry žen v oblastech spojených se světem sportu, včetně pozic s rozhodovací pravomocí, přivést pozornost k amatérskému sportu.

Nesouhlasíme však s odkazy k Lisabonské smlouvě.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana Junilistan je zásadně proti této zprávě. Zaprvé, tato zpráva odkazuje k Lisabonské smlouvě, která ještě nebyla ratifikována a zhruba za měsíc bude v Irsku předmětem referenda. Spolková většina Evropského parlamentu tak porušuje základní nařízení ústavy. Lisabonská zpráva je rovněž z 96 % shodná s Ústavní smlouvou, která již byla odmítnuta v referendu ve Francii a Holandsku. Je proto proti pravidlům odkazovat se ve zprávě na Lisabonskou smlouvu.

Zadruhé, tato zpráva znamená, že se EU bude vměšovat do další oblasti, která je dle strany Junilistan záležitostí členských států.

Proto hlasujeme proti zprávě.

Genowefa Grabowska (PSE), písemně. – (PL) Blahopřeji zpravodaji a jsem ráda, že se Parlament zabývá tímto podnětem, který se týká pro občany Evropské unie velmi důležitého tématu. Část, která zdůrazňuje jak důležité poselství sport představuje, si zaslouží zvláštní pozornost. Hlavní myšlenka nám připomíná všeobecně známé heslo, že sport rovná se zdraví. Proto se tolik Evropanů stará o své fyzické i duševní zdraví. To ale není vše. Z dřívější doby nás sport učí soutěžit čestně a podle pravidel, pomáhá nám pochopit, že naše role v zápase závisí na našem vlastním odevzdání se, a veškerá naše práce a snaha, kterou věnujeme přípravě na závod, se dočká ocenění.

Sportovních soutěží se účastní sportovci různých národností. To pomáhá čelit diskriminaci a učí nás toleranci na stadionech. Tolerance je základním předpokladem pro dodržování lidských práv. Tak je tomu uvedeno ve všech dokumentech EU.

Zpráva navíc zmiňuje ještě jedno důležité téma. Opravdový sport nesmí být nikdy spojován s násilím a jednotlivé snahy o dosažení nejlepších možných výsledků nesmí být nikdy spojeny s metlou dnešní doby – dopingem.

Anna Hedh (PSE), písemně. – (SV) Hlasovala jsem proti zprávě, protože si myslím, že se příliš vztahuje k Lisabonské smlouvě. Nechci, aby se sport stal nadnárodní záležitostí, naopak si myslím, že současná situace je vyhovující. Věřím však, že pozměňovací návrh o ženách a sportu byl dobrý.

Mary Honeyball (PSE), písemně. – Uznáváme specifika sportu, ale anglická verze bodu odůvodnění 1 byla nejasná a mohla by se stát příčinou nedorozumnění.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro pozměňovací návrhy Mavrommatisovy zprávy, které jasně připouští autonomii sportovních organizací. Má země, Skotsko, má dlouhou tradici autonomních, nezávislých sportovních uskupení a organizace jako Skotská fotbalová asociace je uznávána jako organizace

plnohodnotného členského státu FIFA, stejně jako Skotská ragbyová unie v rámci Mezinárodního ragbyového výboru (IRB).

Toto uznání nezávislosti Skotska v oblasti sportu hrálo pro zemi v minulosti důležitou roli a bude opět důležité po referendu o nezávislosti Skotska v roce 2010, kdy se Skotsko stane plnoprávným a nezávislým členským státem EU.

Jorg Leichtfried (PSE), *písemně*. – (DE) Hlasuji pro bílou knihu o sportu, abych zdůraznil důležitou roli sportu v Evropské unii a napomohl dialogu na toto téma.

Sport je účinným prostředkem k upevnování sociální integrace a vzájemnému porozumění na národní a mezinárodní úrovni. Sport má rovněž nezanedbatelný ekonomický rozměr. Z těchto důvodů je nezbytné vytvořit rámec, ve kterém budou moci členské státy podporovat sportovní organizace a akce. Vzhledem k tomu, že se většina sportovních aktivit odehrává na národní úrovni, musí mít členské státy možnost vlastního dohledu. Bílá kniha zdůrazňuje tuto myšlenku a zároveň představuje náležitý podklad pro řešení ve všech státech obávaných témat, jako jsou rozvoj mladých a antidopingové a antidiskriminační programy v oblasti sportu.

Vítám také zřízení zvláštních sportovních fondů na podporu sportovních aktivit a usnadnění přístupu občanů ke sportu.

Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer, Esko Seppanen, Soren Bo Sondergaard a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *písemně*. – Uznáváme, že sport má ve společnosti své místo jako nástroj pro začleňování do společnosti a pro podporu demokracie na lokální úrovni. Chápeme, že sport je důležitý pro zdraví jako prevence obezity a chronických nemocí.

Plně podporujeme názor, že je třeba posílit roli žen ve sportu; podporovat sportovce během sportovní kariéry i po ní, podporovat sport ve společnosti, zahrnout fyzickou aktivitu do školních osnov, přerozdělit finanční prostředky ve sportu, zajistit občanům právo na informace a zpřístupnit přenosy sportovních událostí všem.

Nepodporujeme však posílení politiky EU v oblasti sportu. Proto nemůžeme podpořit kroky, které byly podniknuty k dalšímu zvyšování vlivu politiky EU v tomto směru. Nemůžeme podpořit zejména plány na zřízení evropského policejního sboru pro sport.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), *písemně*. – (EL)

Zpráva, stejně jako bílá kniha, považuje sport za předmět obchodních aktivit, které přinášejí spoustu peněz. EU se snaží vytvořit ze sportu zboží, aby přinášel stále větší zisk nadnárodním společnostem a obchodním uskupením ve sportovní oblasti. Proto EU používá Lisabonské smlouvy k rozšíření svých pravomocí i v oblasti sportu.

To má za následek systematické ničení amatérského sportu, dokonce i ve školách. Amatérský sport přináší základní materiál do sportovního průmyslu a zkomercializovaných soutěží. S mladými lidmi a celou veřejností se zachází jako s diváky a zákazníky sportovní zábavy, která je organizována komerčně zaměřenými federacemi. Krásná slova o hodnotách sportu, boj proti dopingům atd. zní jako výsměch, pokud je touha soutěžit vystřídána nelítostným soupeřením. Korupce, doping, fanatismus a nesnášenlivost jsou nedílnou součástí zkomercializovaného sportu; jsou využívány k podpoře produktů společností, které ho ovládají.

Touha mladých lidí po sportu a fyzické aktivitě může být naplněna pouze vytvořením infrastruktury a rozvíjením všeobecně oblíbeného sportovního odvětví. Musí být podporován týmový duch a solidarita, ne zkorumpovaný model, jak ho propaguje kapitalistický systém, který vše podřizuje zisku.

David Martin (PSE), *písemně*. – Celkově bílou knihu o sportu Manolise Mavrommatise podporuji. Jsem přesvědčen, že většina zmíněných doporučení se stane přínosem pro sport na všech úrovních napříč celou EU. Myslím si, že podpora fotbalových klubů při výchově talentů je pro hru správným krokem.

Každý klub – dokonce i ty velké – musí přijmout odpovědnost za přípravu vlastních talentů a nespoléhat pouze na finanční páky při přestupech a získávat tak hráče, které trénovali jiní. Fotbal by neměl být pouze a jediné finanční boj.

Ioan Mircea Pascu (PSE), *písemně*. – Bílá kniha o sportu je jako ruská panenka bábuška: Vespuďu je amatérský sport, nad ním je profesionální sport a úplně nahoře je fotbal (se kterým je spojeno hodně peněz.) Proto vše vzbuzuje dojem, že amatérský sport, který je považován za „smysl bytí,“ slouží jen jako alibi proto, abychom se zabývali sportem profesionálním, zejména fotbalem, který je zřejmě hlavním tématem. Bílá kniha také

neřeší problémy rovnocenně: zastává přísnost při rozšiřování stávajících pravidel v oblasti diskriminace, ilegální imigrace, ilegálních drog a při soutěžení a sportovních aktivitách, ale již méně přísně konkrétní pravidla vytváří, snad aby viníci ve skutečnosti nemuseli mít strach. Bílá kniha určitě předznamenává novou éru, kdy budou orgány EU aktivně zahrnuty do řízení profesionálního sportu, v Evropě především fotbalu. Dobrá zpráva je, že se tak stane až po konzultacích s lidmi, kteří se v dané oblasti pohybují.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Vítám zprávu Manolise Mavrommatise o bílé knize o sportu. Uznávám, že sport hraje v každodenním životě občanů i v celé společnosti důležitou roli a že je prostředkem pro překonávání a objevování sebe sama a svého nadání, pro identifikaci se skupinou a pochopení toho, jak je důležité řídit se pravidly. Vztáhneme-li tyto hodnoty na mezinárodní úroveň, pochopíme, proč sport dokáže překonávat zeměpisné hranice a napomáhat sociální komunikaci a míru.

Myslím si, že je nutné poukázat na jakákoli porušení občanských, morálních a etických pravidel – jako je doping, rasistická gesta nebo hazard – a trestat je, abychom sportu navrátili jeho ideály a původní účel.

Nakonec bych rád podotkl, že se objevují tendence ospravedlňovat zvyšující se důležitost určitých sportovních odvětví na úkor druhých díky neúměrně vysokému rozdílu mezd sportovců v daných odvětvích.

Proto je důležité přijmout opatření na podporu méně známých a rozšířených sportovních odvětví.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Zpráva o sportu je v mnoha směrech zajímavá a rozumná. Nikdo nemůže doopravdy kritizovat členské státy EU za akce proti dopingu a xenofobii ve sportu. Nápad Komise zřídit evropský policejní sbor, který by měl na starosti sportovní události, je sice poněkud kontroverzní, ale dle mého názoru rozumný. V tomto ohledu jsem ochoten zprávu podpořit. Velmi důležitá otázka liberalizace monopolů v oblasti hazardních her v Evropě je však bohužel zcela špatně položena. Osobně se domnívám, že liberalizace v regulované podobě spolu s loterií a subjekty provozujícími hazardní hry na základě licence by byla výborným kompromisem jak pro spotřebitele díky široké nabídce, tak pro sportovní sdružení díky přísunu finančních zdrojů. Proto jsem se zdržel hlasování.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Sport je důležitou součástí každodenního života. Většina občanů EU se buď aktivně, či pasivně účastní mnoha sportovních událostí a sport je často považován za nejdůležitější věc na světě.

Sport by měl být právně upraven, ale jako zákonodárci bychom si měli uvědomit, jak ojedinelou pozici v EU sport má a jakou roli mají nejrůznější řídicí orgány.

Neměli bychom také zapomínat na to, že i přes dominantní pozici fotbalu, musíme uznávat i další sporty od rugby, hurlingu či bowlingu až po závody holubů, které jsou všechny také důležité.

Úkolem EU není tyto sporty řídit ani na sebe brát roli jakési policie pro sport. Tyto role by měly připadnout příslušným řídicím orgánům. EU však může jejich práci doplňovat a napomáhat rozvoji všech sportovních odvětví tím, že bude otevřeně vystupovat proti diskriminaci, která se spolu s řevnivostí jednotlivých sportů objevuje. Jako ukázkový příklad uvádím Řeckou ragbyovou unii.

Podpořím Mavrommatisovu zprávu, ale ne s takovým zápalem jako podporuji Wigan Warriors nebo St Mirren a Blackburn Rovers, vždyť pouze v politice je vše řečeno rovněž vykonáno.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Tato zpráva o Bílé knize o sportu musí připustit, že existuje otázka způsobu decentralizovaného řízení sportu v EU. Proto podporuji návrh č. 2.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Uznáváme, že sport má ve společnosti své místo jako nástroj pro začleňování do společnosti a podporu demokracie na místní úrovni. Chápeme, že sport je důležitý pro zdraví jako prevence obezity a chronických nemocí.

Plně podporujeme názor, že je třeba posílit roli žen ve sportu; podporovat sportovce během sportovní kariéry i po ní, podporovat sport ve společnosti, zahrnout fyzickou aktivitu do školních osnov, přerozdělit finanční prostředky ve sportu, zajistit občanům právo na informace a zpřístupnit přenosy sportovních událostí všem.

Nepodporujeme však posílení politiky EU v oblasti sportu. Proto nemůžeme podpořit kroky, které byly podniknuty k dalšímu zvyšování vlivu politiky EU v této oblasti. Nemůžeme podpořit zejména plány na zřízení evropského policejního sboru pro sport.

Glenis Willmott (PSE), písemně. – Jménem EPLP. Chápeme specifičnost sportu, ale anglická verze bodu odůvodnění 1 je příliš nejasná a může být příčinou nedorozumění.

10. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

11. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

12. Předání textů přijatých během schůze: viz zápis

13. Harmonogram nadcházejících zasedání: viz zápis

14. Přerušování zasedání

Předsedající. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno ve 12:25)